பகுபத விளக்கம்

ஸ்ரீ
பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பரகால நாகூடஸ்தராள சுமாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழிக்கு விபாக்கியானங்களான
ஒன்பதினாயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி ஈடுமுப்பத்தாறுயிரப்படிகளைக் கொண்ட

பகவத் விஷயம்

மூன்று, நான்கு பத்துக்கள்

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி பதிப்பு

அச்சுத்தாள் திருத்தினவர்கள்:
திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யுலு, குன்றக்குடி, நியாய வேதாந்த வித்வச்சிரோமணி
நிருஷ்ணமாசாரியர், திருப்பதி.
M. A. வேங்கடகிருஷ்ணன், திருவல்லிக்கேணி.

விலைக்குமிடங்கள்:
நி. அ. அங்கார்கனி அனந்தாழ்வான், காஞ்சீபுரம்-3.
M. A. வேங்கடகிருஷ்ணன், 20, தெற்கு மாடவீதி, திருவல்லிக்கேணி.
V. N. நேவநாதன், 218, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு, சென்னை-1.

திருவல்லிக்கேணி குரு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

ராக்ஷஸ வரு வைகாசி விசாக வெளியீடு

1973

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி

மூன்றும் பத்து

முதல் திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி—ப்ரவேசம்

நஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

மூன்றும்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழியில் இப்படி திருமலையின் போக்யதையை அநுபவித்த ஆழ்வார் வேதங்கள் வைதிகபுருஷர்கள் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தொடக்கமானோருடைய ஸ்தோத்ராதிகளுக்கு அடியாம், ஸமாச்ரிதர்க்கு அத்யந்தபராதீநராய "வடமாமலைப்புக்கி" என்னுமாபோலே திருமலைக்கு அவயவமாயிருப்பதொரு கல்பகதருபோலேயிருக்கிற அழகருடைய அபரிச்சேத்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளே அநுபவித்து விஸ்மிதராகிறார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி

மூன்றும்பத்தில், முதல்திருவாய்மொழியில்-திருமலையில் போக்யதையை அநுபவியா நிற்கச்செய்தே "வடமாமலைப்புக்கி" என்னுமாபோலே திருமலைக்கு அவயவபூதமாயிருப்பதொரு கல்பகதரு பரிணதப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற அழகருடைய நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தையும் ஆபாணச்சோத்தியையும் வேதங்கள் வைதிக புருஷர்கள் ஹிரண்யகர்பாதிகரான ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தொடக்கமானோருடைய ஸ்தோத்ரங்களுக்கு அடியான மேன்மையையும் அவற்றையும் விளாக்குலைகொள்ளும்படியான ஆச்சரியபாரதந்த்ர்யத்தையும் அநுபவித்து விஸ்மிதராகிறார்.

"அந்தாமத்தன்பி"லும் அழகு சொல்லிற்று; இங்கும் அழகை விரிக்கின்றது. இரண்டுக்கும் வாசி யென்? என்னில், — "ஆடியாடி"க்கு அநந்தரமாகையாலே "ஸ்ரக்பூஷாம்பர மயதாவதம் தாந:" என்று அடைவுகெட ஒப்பித்துவைத்த அழகாயிற்று அங்கு; ஆழ்வாரோடே அநுபவிக்கைக்காக அடைவுபட ஒப்பித்துவைத்த அழகு இங்கு. இவ்வழகினுடைய ஸாகல்யத்தை அநுபவித்து விஸ்மிதராகிறார்.

நம்பிள்ளை திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்டருளின
ஒரு முப்பத்தாறாயிரப்படி

"மொருநல்நிலமலைகம் படைத்தவன்றகும்மேல் மருளில் வண்குருகூர் வண்சட கோபன்" என்று அவனுக்கயோனிகுணவிஷயமாக அழுந்தானமிலிலிவன்றூர் கீழில் திருவாய் மொழியில், அத்த குணாதிக விஷயத்தில் ஓர் அத்யாகம் அநுபவித்திவிறபடி சொல்லி

கருர் இதில். மேற்சொன்ன அந்தாதித்துக்கு அடி கர்மமாயிருக்கும்; இருத்தை அந்தாதித்துக்கு அடி விஷயனைலமுன்யமாயிருக்கும்! சித்யனமீகளுக்கும் உள்ளதொரு ஸம்சயமாயிற்று இது. ஸ்வரூபாநுபந்தியா யிருப்பதொரு ஸம்சயமாகையாலே, ஸ்வரூபமுள்ளதனையும் நிறபந்தான்றிற இது.

திருமலையை அநுபவித்துக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, "வடமாமலையுச்சினை" என்னுமாபோலே திருமலையில் ஏகதேசமென்னலாம்படியாய், கல்பகதரு பதம் "சாகமாகப் பரிணத்துப் பூந்தாப்போலே நிற்கிற அழகருடைய லாவண்யத்தை அநுபவித்தார்; வேதகர்களோடு வைதிக புருஷர்களோடு ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளோடு வாசியற ஸ்வயத்தால் காணலாம்படி நிருக்கிற இருப்பையும், தாமோதரனுக்கு காட்டுமன்று ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளால் குறையறநின்றூர்க்கும் காணலாயிருக்கிற இருப்பையும் அநுஸந்தித்து விஸ்மிதராகிறார்.

முடிச்சோதியாய் உனதுழுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ*
அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாய்அலர்ந்ததுவோ*
படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனுய்* நின்னைம்போன்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலேகட்டுரையே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், அழகருடைய திவ்யாலயலங்காரத்துக்கும் திருவனிலல்லாதாருக்கு முண்டான ஸுகுமாரத்வத்தைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

[முடிச்சோதி] என்று தொடங்கி. உன்னுடைய திருமுகத்தினிடத்து ஒளி முடிச்சோதியாய் விகஸிதமாயிற்றே? திருவடிகளின் அழகு ஆஸ்ரயத்யமாய்க் கொண்டு விகஸிதமாயிற்றே? [படி] என்று தொடங்கி. உன்னுடைய கடிப்ரதேசத்தினிடத்து விலக்ஷணமான ஒளி ஸ்வபாவிகமான அழகை யுடைத்தான திருப்பீதாம்பரமாயும் மற்றுமுள்ள திருவனிலல்லாயும் திருமேனியிலே கலந்ததோ? பிராட்டியும் நீயும் கூட எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்.

இ.—முதற்பாட்டில், அழகருடைய திவ்யாவயவங்களுக்கும் திவ்யாபரணங்களுக்குமுண்டான ஸுகுமாரத்வத்தைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

[முடிச்சோதி இத்யாதி] உன் முகச்சோதி முடிச்சோதியாய் மலர்ந்ததோ? உன் திருமுகத்தின் ஒளி முடிச்சோதியாய் மேல்நோக்கி விகஸிதமாயிற்றே? 'ஸமாநதர்மாத் ஸம்சயமாகையாலே, உபய கோடியிலும் அநுவர்த்திக்கிறது' என்பர் பட்டர். திருவபிஷேகத்தின் ஒளியானது திருமுகத்தின் ஒளியாய்க்கொண்டு கீழ்நோக்கிச் சூழ்ந்ததோ? சேர்த்தி ஸௌகுமார்யமான அழகை அநுபவித்துத் தம்சேஷத்வாநுரூபமான திருவடிகளின் அழகை அநுபவிக்கிறார். திருமுகத்தின் அழகு நிலைகொள்ள வொண்ணுமையாலே திருவடிகளில் வர ஓடிற்று: அப்படியல்லது அழகுக்கு அவதியுண்டாயாதலன்றே. திருவடிகளின் அழகு ஆஸ்ரயத்யமாய்க் கொண்டு விகஸித மாயிற்றே? நீ நின்ற தாமரை அடிச்சோதியாய் அலர்ந்ததோ? திருவபிஷேகத்தில் ஸம்சயம் இங்கே தீர வந்தார். இக்கும் ஸம்சயமா யிருந்தது. [படி இத்யாதி] - திருவடிகளின் அழகு மேல்நோக்கித்தள்ளத் திருவரையை அநுபவிக்கிறார்: உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான கடிப்ரதேசத்தில் ஒளி, ஸ்வாபாவிகமான அழகையுடைய திருப்பீதாம்பரமாயும், மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களாயும் கலந்ததோ? கடி - தொடைப்பற்று. நீயிலே நீ கலந்தாப்போலே ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படி பாம்பிற்றே? மற்றைப்படியுமாம்: [படிச்சோதி] - படியாணியான ஒளி யென்றுமாம்; திருமேனி யென்றுமாம். [திருமலை இத்யாதி] - நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற பிராட்டியும் அவளை அநுபவிப்பிக்கிற தேவரும் கூட எனக்கு அருளிச் செய்யவேணும். இனி அநுபவிக்கப்புக்க இவரோடு நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற அவளோடு அவன் தன்னோடு வாசியில்லை, இஸலம்சயம் அநுவர்த்திக்கைக்கு. [கட்டுரையே] - சொல்லவேணும் என்ற

படி. "மருளில் வன்குருகூர் வண்சடகோபன்" என்று தத்வஹிதங்களில் ஸம்சயமற்ற இவருக்கு இது ஒரு நித்யஸம்சயம் விளைந்தது. விஷ்ணுபரமாய் விஷயாலம்பநமாயுள்ள ஸம்சயமானது ஸ்வயமேவ நிவர்த்தமாய்ச் செல்லும் என்கை.

4டு.—நான்காம்பாட்டில், அமரர்களுடைய இவ்வாச்சர்யங்களுக்கும் திருவாணைகல்களுக்கும் மூன்றான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

[முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ] உன்னுடைய திருமுகத்தில் மண்டலமான தேஜஸ்ஸானது திருவபிஷேகத்தின் தேஜஸ்ஸாய்க் கொண்டு விகஸிதமாயிற்றோ? உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தின் தேஜஸ்ஸானது திருமுகத்தின் தேஜஸ்ஸாய்க் கொண்டு விகஸிதமாயிற்றோ? என்றும் வரக்கடவது. சேஷபூதனுக்கு முற்பட்டதோற்றுவது தன்னுடைய சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான அவனுடைய சேஷித்வமிறே. அவனுடைய சேஷித்வப்ரகாசகமான திருவபிஷேகத்தின் அழகு திருவடிகளிலே போரவீசிற்று. [அடிச்சோதி] திருவடிகளின் தேஜஸ்ஸானது தேவர்மன்ற ஆஸ்ரயத்மமாய்க் கொண்டு விகஸிதமாயிற்றோ? நீ நின்ற நாமரை அடிச்சோதியாய்க்கொண்டு விகஸிதமாயிற்றோ? [நீன்ற] ஏகரூபனானவனும் நீரிலே நின்றுப்போலே ஆதரித்து நிற்கும்படி. இது ப்ராப்யத்தினுடைய சாமான்யாகாரமாகையாலே அவ்வருகு போக்கில்லையே; திருவடிகளின் தேஜஸ்ஸானது ஏறக் கொழித்தது; கூடஸ்தர்க்குள்பட்டதொரு தர்ணம் ஒருதிரை ஒருதிரையிலே தள்ளக் கடக்கும் அலையுமாபோலே, ஒழுகு ஒழுகிலே தள்ளக் கிடந்து அவற்றை அநுபவிக்கிறார்: [படிச்சோதி] திருமேலிபழுத பல்கலனுக்குக் கலந்ததுவோ? பல்கலன் படிச்சோதியாய்க் கலந்ததுவோ? சோதியாடை கடிச்சோதியாய்க் கலந்ததுவோ? கடிச்சோதிசோதியாடையாய்க் கலந்ததுவோ? பின்பைம்பொற் கடிச்சோதி படிச்சோதியாடையோடும் பல்கலனுக்கொண்டு கலந்ததுவோ: உன்னுடைய அழகெதாய்ஸ்ப்ருஹணீயமான இவ்வகடிப்ரதேசத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸானது ஸ்வாபாவிகமான தேஜஸ்ஸையுடைத்தான திருப்பீதாம்பரம் தொடக்கமான பல திருவாபரணங்களாய்க்கொண்டு சேர்ந்ததுவோ? நீரிலே கீர் கலந்தாப்போலே பேதக்ரஹணத்துக்கு அநுபபத்தியேயாயிருக்கை. அன்றியே, படிச்சோதி—படியாணியான ஒளி யென்னவுமாம். [திருமாலே] இதுவும் ஒரு சேர்த்தியழகு இருக்கிறபடி. "அகலகில்லேன்" என்று பிரியமாட்டாமலிருக்கிற பிராட்டியும், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுமான தானும் கூட விசாரித்து இதுக்கு ஒருபோக்கடி அருளிச்செய்யவேணும், இன்று அநுபவிக்கப்புக்க இவர் "என்று மோரியல்வினரென நினைவரியவர்" என்பர்; நித்யாநுபவம் பண்ணுமவர்கள் "பண்டு வரைக் கண்டறியதெவ்வூரில்யாம்" என்றே பயிலாநிற்பர்கள்; ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுடைய தன் தன்மை அறியவரியனுமிருக்கும்: ஆக, இப்படி இன்று அநுபவிக்கப்புக்க இவரோடு நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறவர்களோடு இவன் தன்னோடு வாசியில்லை. இவ்வாஸ்சர்யம் அநுவர்த்திக்கைக்கு நமக்கு இந்த ஸம்சயம் அறுதியிடவொண்ணாதாப்போலே அவர்களுக்கு மென்றிருக்கிறார். [கட்டுரையே] சொல்லவேணுமென்றபடி.

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையோவ்வா*
கட்டுரைந்தநன்பொன் உன்திருமேனியொளியோவ்வாது*
ஒட்டுரைத்துஇவ்வுலகுண்ணப் புகுந்தவெல்லம்பெரும்பாலும்*
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதி. (2)

2.—இரண்டாம்பாட்டில், அழகுடைய அழகுக்கு ஒப்பாகப்போருவன இல்லாமையாலே தோற்றாது மண்ணும் விண்ணோர்க்கும் அவ்வருந்ததற்கு குறைதாரும் பண்ணமாட்டாதபடி அலந்தாவதான வடிவழகை யன்றிரே.

[கட்டுரைக்கில்] - சொல்லில், [ஒட்டு உரைந்து] - உள்ளேதோடுவன உரைத்து, ஆவன - அத்தனையை. [பெரும்பாலும்] - மிகவும், [பட்டுரையாய்] - திருந்தபடி யெரியத் தோற்றிறுக

சொல்லுகையாலே அவாகமாய், [புற்கென்றே காட்டுமால்] - அவத்யாவஹமாம்; [பரஞ்சோதி] - சிலவற்றை ந்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லி ஸ்துதிக்கும் ஸ்தோத்ரத்துக்கு நிலமல்லாத அழகின்மிகுதியை புல்லியவனே!

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், 'இவ்வழகுக்கு உபமானமுண்டோ?' என்று பார்த்தார், உபமானங்களுக்கு அல்வருகாயிருக்கையாலே, உபமானமில்லை' என்கிறார்.

[சுட்டுரைக்கில்]—சொல்லில்; சுட்டுரையென்று முழுச்சொல்லாய், சொல்லில் என்றபடி. நெஞ்சாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதாயிருக்க, பாகரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது; சொல்லில், [தாமரை இத்யாதி] - தாமரை ஜாதியாக ஒர் அவயவத்துக்கு ஒப்பாகமாட்டாது என்கை. முதல் உறவு புல்லும் கண், அதுக்குத் தோற்று 'ஜிதம்தே'' என்று விழும் திருவடிகள். அவ்விழுக்காட்டுக்குத் தோற்று அவன்தான் ''ஜிதம்தே'' என்று அணைக்கும் கை. [நின்கண்] என்கையாலே 'உனது முகச்சோதி' என்றத்தை நிர்த்தேசிக்கிறது. [பாதம்] என்று 'அடிச்சோதி' என்றத்தை நிர்த்தேசிக்கிறது. [கை] என்று வடிவு தாம் அநுபவித்த அழகுக்கு உபலக்ஷணம். [சுட்டுரைத்த இத்யாதி] - பொன்னே உபமானமாகப் போரா தென்கைக்கு சிலேஷிக்கிறார்;—காய்ச்சியுரைத்த விலக்ஷணமான பொன்; ''ருக்மாபம்'' என்னக் கடவதிறே. [உன் திருமேனியொளி யொவ்வாது]—''பரஞ்ஜ்யோதி ருபஸம்பத்ய'', ''ஏஷ ஸர்வேஷு பூதேஷு பரிஷ்வங்கோ ஹ்ருதமத:'' என்று தான மதித்திருக்கும் வடிவு [ஒட்டுரைத்து]—ஒட்டுகை - கூடுகை, அதாவது - சேருகை; ஒப்புச்சொல்லி. [இவ்வுலகு]—''மஞ்சா:க்ரோசந்தி'' என்கிற ந்யாயத்தாலே லோகத்திலுள்ளார். ப்ரகரணதாத்பர்யத்தை லவலேசமும் அறியமாட்டாதவர்கள். [உன்னே]—''பதோவாசே நிவர்த்தந்தே'' என்று ச்ருதியும் மீளும்படியான உன்னே. [புகழ்வெல்லாம்]—ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமதெல்லாம். [பெரும்பாலும்] - மிகவும்; ப்ராயேண. [பட்டுரையாய்] - அவாசகமாய்- பட்டது உரைக்கை - பட்டுரை; விஷயத்தைப் பாராதே தோன்றிற்றுச் சொல்லுகையாய். [புற்கென்றே காட்டுமால்] - அவத்யாவஹமாம்; இப்படி ஆவானென்? என்னில்,—[பரஞ்சோதி] - ரத்நமறியாதா னொருவன் 'குருவிந்தக்கல்லோடு ஒக்குமே இவ்வம்பு' என்றால், அதுக்கு அவத்யமாமிறே; அப்படியே, நீலாதி விலக்ஷணமான அழகையுடையவனுக்கையாலே: ''நாராயண பரோஜ்யோதி:''.

ஈ.—இரண்டாம்பாட்டு. அழகுடைய லௌகிகர்களுக்கு ஸத்ருசமில்லாமையாலே லோகத்தார் பண்ணும் ஸ்தோத்ரம் அங்குத்தைக்கு அவத்யமாமித்தனை என்கிறார்.

[சுட்டுரைக்கில்] அநுபவித்துக் குமிழிநீருண்டுபோமித்தனை போக்கிச் சொல்லப் போகாது. சுட்டுரைக்கில் - சுட்டுரையென்று முழுச்சொல்லாய், சொல்லில் என்றபடி. சொல்லில், தாமரை ஜாதியாகவுன்னுடைய திருக்கண்களுக்கும் திருவடிகளுக்கும் திருக்கை களுக்கும் ஒப்பாகாது. ஒரோ வ்யக்திகளுக்கும் தாமரை ஜாதியாக ஒப்பாகாது. குளிர நோக்கின கண், தோத்ருவிலும் திருவடிகள், எடுத்தவினைக்கும் திருக்கைகள் இவை திருக் இறபடி. *''நசாஸ்த்ரம் நசவை க்ரம:''* என்கிறபடியே அடைவு சொல்லுகிறதன்றே; இவற்றம் அநுபவத்துக்குப் பாகரமிட்டுச் சொல்லுகிற தித்தனையிறே; [நின்கண்] என்கையாலே உனது முகச்சோதி' என்றத்தை நிர்த்தேசிக்கிறது; [பாதம்] என்று 'அடிச்சோதி' என்றத்தை நிர்த்தேசிக்கிறது. [கை] என்று தம்மது அநுபவித்த அழகுக்கு உபலக்ஷணம்.

[சுட்டுரைத்த இத்யாதி] பொன்னே, உபமானமாகப் போராதென்கைக்கு சிலேஷிக்கிறார். சுட்டுரைத்த—காய்ச்சி முடைவைத்து உரைத்த நன்றான பொன் உன்னுடைய ஸ்வாபாவிக மான திவ்யவிக்ரஹத்தினெளிக்கு ஒப்பாகாது. இத்தனே சிலேஷித்தாலாயிற்று ஒப்பாகச் சொல்லப் பாத்தம் போராதது. *''ருக்மாபம்''* என்னக்கடவதிறே.

[ஒட்டுரைத்து] ஒட்டாவது கூடுகை; அதாவது சேருகை; ஸத்ருசமாயிருக்கை. உனக்கு ஸத்ருசமாகச் சொல்லுகையன்றே. [இவ்வுலகு] *''மஞ்சா:க்ரோசந்தி''* என்கிறபடியே காண்கிற இதுக்கு மேற்பட அறியாத இந்த லௌகிகர், ப்ரகரண தாத்பர்ய லவலேசமும் அறியாத வர்கள். [உன்னே] சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யனுய், அவைதாலும் புகழப் புக்கால் *''யதோ

னாசோ நிவர்த்தந்தே"* என்றும்படியான உன்னை. [முகம்கொள்ளார்] உள்ளதுந் சொல்லி, இல்லாதது மேலாம் இட்டுக்கொண்டு சொன்னாகளாயிருக்கிறது மேல்லாம். [பெரும் பாதும்] மிகவும்; பராவணை. [பட்டுரையாய்] பட்டது உரைக்கை. நெஞ்சில் பட்டதைச் சொல்லுகை; விஷயத்தைப்பராதே ப்ரதிபக்தத்தைச் சொல்லுகை. [புற்கென்றே காட்டு வால்] புன்மையையே காட்டாநின்றது. 'இவன் ப்ரதிபக்தத்தைச் சொன்னதுவ் விஷயத்தில் ம்பர்தியாதே பிரகாசமாகில், அவ்வளவுக்கும் புன்மையே காட்டுப்படியேன்?' என்னில்; ரத்மபரியாதையொருவன் 'குருவித்தக் கல்லோடு ஒக்கும் இது' என்றால், அவ்வளவாகவிறே இவனுக்கு இதில் ப்ரதிபத்தி: அவ்வளவாலே அதுக்கு அவத்யமாகிறே: அப்படியே இவன் பண்ணும் விதோத்தரம் இவ்விதத்தைக்கு அவத்யமாமே ஆகிலுங்கட்டும். இவ்விதத்தைக்குப் புன்மையைக் காட்டுவைக்கு நிபந்தமென்? என்னில், [பரஞ்சோதி] "நாராயண பரோ ஜ்யோதி:"* என்கிறபடியே, நீ ஸர்வவஸ்துவிலும் ஜாதியனுகையாலே.

பரஞ்சோதிபோமாய் நின்னிகழ்ந்துபின்* மற்றேர்
பரஞ்சோதிபின்மையின் படியோவிநிகழ்ந்தின்று*
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த* எம்
பரஞ்சோதிகோவிந்தா பண்புரைக்கமாட்டேனே. (3)

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், எம்முடைய படி வேறு சிலர்க்குப் பேச நிலமல்லாகில், நீர் பேற்றாலோ வென்னில்,—எனக்கு மூடியாது என்கிறார்.

[பரஞ்சோதி நீ பரமாய்] - பரஞ்சோதி நீயே; அழகால் எல்லாரிலும்மேற்பட்டு மிகுகிருக்கையால். [நின்னிகழ்ந்துபின்] என்று தொடங்கி - உன்னைத்தவிர மற்றொரு பரஞ்சோதியிலலாகையாலே ஒப்பில்லா தீகே வர்த்திப்ப நிற்கையாலும் பரஞ்சோதியாய், இப்ப்ரபஞ்சத்தைபெல்லாம் உளவாக்கவாபாதத்தி தலே ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான உத்கருஷமுடைதாலுள்ளபடியும் உடையவராய் ஆர்நூலைப்பணைவனோ? பண்பு - படி.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், அவர்கள் நம்மை உள்ளபடி அறியாமையாலே சொல்ல மாட்டாதொழி கிறார்கள். நம்மை உள்ளபடி அறியும் உமக்குச் சொல்லத் தட்டு என்? என்ன,—என்னாலும் முடியாது என்கிறார்.

[பரஞ்சோதி இத்யாதி] - பரமாய்ப்பரஞ்சோதி நீ; அழகால் எல்லாரிலும் மேற்பட்டிருக்கையாலே பரஞ்சோதி நீ: "தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" [நின் இகழ்ந்து இத்யாதி] - நின் இகழ்ந்து - உன்னே மொழிந்து. [மற்றோர் பரஞ்சோதி இன்மையின்] - வேறொரு பரஞ்ஜ்யோதிஸ் இல்லாமையாலே [படி ஒவ்] - ஒப்பு ஒவி. [நிகழ்கின்ற பரஞ்சோதி] - வர்த்திக்கிற பரஞ்ஜ்யோதிஸ் நீ. [நின்னுள்ளே இத்யாதி] - ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே தேவாதிரூபேண விஸ்தருதமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே பரமான ஜ்யோதிஸ் நீ; ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸும் உன்னது என்கை. [கோவிந்தா] - நீர்மையைப் பார்த்தால் பசுக்களோடும் பொருந்தும்படியாமிருக்கை: "செவ்வே நெஞ்சால் விலப்பினாவ". ஸுபதையால் வந்த தேஜஸ்ஸும் உன்னது: அழகுக்கு மேற்பட்டார் இல்லாமை மாலே அழகால் வந்த தேஜஸ்ஸும் உன்னது; லோகத்தில் உபமாரஹிதன் நீயே யாகையாலே உபமாக ரணத்தால் வந்த தேஜஸ்ஸும் உன்னது; ஜகத்காரணத்வ ப்ரயுக்தமான தேஜஸ்ஸும் உன்னது. [பண்பு உரைக்கமாட்டேனே] - பண்பு - படி. உன்படிகள் இவையானபின்பு என்னால் பேசப்போகாது காண்கிறேன்.

ஈ.—மூன்றும் பாட்டில், நம்முடைய மூதலடியிடாக லௌகிகரை விடும்; ம்யாம்ருக் தமோ? பேற்றாலோ வென்ன,—என்னாலேதான் பேசப்படாமோ? என்கிறார்.

[பரஞ்சோதி நீ பரமாய்] பரமாய்ப் பரஞ்சோதி நீ. வடிவழகிலேயாதல் ஐச்வர்யத்திலே யாதல் அல்ப மேற்முடையா ரொருவனைக் கண்டால், உன்தன தேஜஸ்ஸை உடையரொரு வனில்லீ, உன்தன ஐச்வர்யமுடையாரொருவனிலீலீ' என்பர்களிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, 'இனி ஒருவர்க்கிவிம் அலவவிலீலீ' என்னும்படி பூர்ணமாக வுள்ளது உன் பக்கலிலே யாலையாலே, பரமாய்க்கொண்டு பரஞ்சோதிஸ்ஸாகிருக்கிறாய் நீ; "நஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" என்றபடியே. [நின் இச்யாதி] லோகத்தில் தன்னேடி ஒத்தாரும் தனக்கு மேற் பட்டாரும் அதிகராகிருக்கச் செய்தே 'உலகுக்கு ஸமரதல் அதிகாரதல் உன்டோ?' என்னக் கடவதிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, உன்னோடொழிய வேறொரு பரஞ்சோதிஸ் இல்லாமையாலே உபமாநரஹிதனாய்க் கொண்டு வர்த்திப்பா யின்றுள்ள பரஞ்சோதிஸ்ஸை நீ.

தனக்குங்கூடக் கடவனல்லாதானொருவனை 'நீயேயிறே காட்டுக்கெல்லாம் கடவாய்' என்னக்கடவது; அங்ஙனன்றிக்கே, உன் றுடைய லீலைக்கலவை லோகத்திலே சார்வாகாரமாய்க் கொண்டு வில்த்ருதமாகா வின்றுள்ள லோகங்களெல்லாம் உண்டாக்கினை யெம் பரஞ்சோதி. "புத்ராஸ்தே ஜாத:"* என்னுமாபோலே, அவற்றை யுண்டாக்கினை பின்பு திருமேனியிலே பிறந்த புகர் லீலாபாவிகமான மேன்மை அது, காரணத்வப்ரயுக்தமான புகர் இது; இப்படியிருக்கிற மேன்மையை எல்லீகாணிலும். [கோவிந்தா] நீலமா தரை காணவொண்ணுதாயிருக்கிறது. [பண்பு] உன் றுடைய ப்ரகாரம் அது என்னால் சொல்லப் போகாது. அநபவித்துப் போமித்தனை, [கோவிந்தா பண்புரைக்க மாட்டேனே] "கெஞ்சால் நீலாப்பரிதால் வெண்ணெயு ணைன் றுமீனச்சொல்" என்று, கெஞ்சால் நீலக்கலவொண்ணுதது சொல்லத்தானே போகாதிறே.

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலிமாஞாலம் *நின்
மாட்டாயமலர்ப்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க*
மாட்டாத பலசமயமதிகொடுத்தாய் மலர்த்துழாய்*
மாட்டேநீமனம்வைத்தாய் மாஞாலம்வந்தாதே (4)

ஓ—நாலாம்பாட்டில், ஸாஸ்தரைகநரும் அத்யந்த விலக்ஷணனும் உபநிஷத்ரஹஸ்யனுமான உன்னை இழந்தே போமித்தனையாகாதே என்று கொண்டு அழகருடைய திருவழகின் மிகுதி சொல்லுகிறார்.

[மாட்டாதே] என்று தொடங்கி - ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமான ஸமஸ்தசேதநரும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ப்ரயுக்தமான தங்கள் அஜ்ஞாநந்நாலே நிநிபோலே ச்லாக்யமாய் நிரதிச யோக்யமா யிருந்துள்ள உன்னுடைய திருவடிவை அநுஸந்திக்கைக்கு அதிஸுடையாரன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே அதுக்கு மேலேயும் அதிஸுவைக் கெடுக்கும் ஸ்வபாவமாய் ஒன்றுபோலொன்று சோத பாத்யமையபுத்திகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தாய். [மலர்த்துழாய் என்று தொடங்கி]—லோகஸுடைய உன்னுடைய திருவுள்ளத்தை பும் கூட அநபரமாக்கவல்ல திருத்துழாய் முதலான போக்யதாந்திலே நீ ப்ரவண சித்தனாய்.

இ—நாலாம்பாட்டில், இப்படி விலக்ஷணரும் உபநிஷத்ரஹஸ்யருமான உன்னை ஸம்ஸாரிகள் இழந்து க்லேசப்பட்டே போமித்தனையாகாதே யென்று அழகருடைய அழகின் மிகுதியே பேசுவிக்கப் பேசுகிறார்.

[மாட்டாதே] என்று தொடங்கி - திருநாபீகமலத்தைத் தலையாகவுடைத்தான இம்மஹாப்ருதிவி, உன்பக்கலிலேயான புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்கமாட்டாதே யிருக்கச் செய்தேயும் [நின்மாட்டுஆய] - உன்னிடத்திலேயான, உன்பக்கலிலேயான. அன்றிக்கே, 'மாட்டு, என்று மாடாய், நிநிபோலே ச்லாக்யமான என்றுதல்; 'மாட்டு' என்று மட்டாய், "மத்வடத்ரு:" என்று மதுஸ்யந்தியாகையாலே ப்ரதிசயபோகயம் என்றுதல். 'மலர்தலிமாஞாலம்' என்கிறது - மாட்டாமைக்கு நிபந்தநம், ஸ்ருஷ்டித்வ காரவச்வத்வங்கள் என்கை. [மாட்டாத பலசமயமதி கொடுத்தாய்]—திருவுருவம் மனம்வைக்க மாட்டாதவையாய் ஒன்றுபோலொன்று சோத பாஹ்யஸமயமதிபேதங்களை உண்டாக்கினாய்;

பண்டே உன்னை அறியமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்கு இம்மதிபேதங்களையும் உண்டாக்கினாய் [மலர்த் துழாய்மாட்டே நீமனம்வைத்தாய்] —உன் திருவுள்ளத்தையும் காத்தருளப்பண்ணவல்ல திருத்துழாய் முதலான போக்யதாதுக்களிலே ப்ரவணமுனாய்: மாடு - இடம், அதன்பக்கலிலே. [மாநாலம் வருந்தாதே] —இம்மஹாப்ருதிவி உன்னிலிழுத்து நோவுடாதோ? ப்ராணே! தமக்கு பகவத் விச்லேஷம் க்லேசகாரியாயிருக்கையாலே எல்லாருக்கும் இப்படியிருக்கு மென்று இருக்கிறார். பண்டே அறிவில்லாத ஸம்ஸாரிகள்; அதற்குமேலே விலக்காடிகளும் உண்டாயிற்று: ரஜஸ்தமோ நீ போகப்ரவணரைப்: இனி ஸம்ஸாரிகளுக்கு க்லேசமேயோ சேதித்தது:

ஈடு.—காலம்பாட்டு, -தான் "உரைக்கமாட்டேன்" என்றார்; இவனுடைய போக்ய தாரிசயம் இருந்தபடியால் சொல்லாவிருக்கையில்லை: இனி ஸம்ஸாரிகள் இழக்கு சொல்லப்பெறாமே போமிந்தனையாகாதே என்று அழகருடைய அழகில்மிகுதி பேசலிக்கப் பேசுகிறார்.

[மாட்டாதே இக்காதி] நின்மாட்டாய: மலர் புரையும் திருவுருவம் மனம் வைக்க இம் மனுஷ்யஸ்வபாவமும் மாட்டாதேயாகிலும், 'நின்மாட்டாய - உன்னிடத்திலேயான, உன்பக்கலி லுள்ளவை' என்கிற படியே "மாட்டு" என்று நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், "மத்ஸ உத்ஸ:" என்கிறபடியே மதுஸ்பர்சம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யென்னுதல், 'இம்மஹா ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு நிபந்தமாம், ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்மங்களுக்கு மென்னை மாட்டாமைக்கு நிபந்தமாம், நிதியாய்: உன்னுடைய நிதிபோலே ச்லாக்யமாய் புஷ்பஸுகுமாரமாயிருந்துள்ள திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்க, திருவாராதனத்தை அழகுகொண்டதான இம்மனுஷ்யஸ்வபாவமானது மாட்டாதேயாகிறதும். ஆகிலும்' என்றது மாட்டாதிருக்கச் செய்தே என்றபடி. இதுதானே போருமிறே அகர்த்தம்: கர்மஜன்யமான சேதனர்க்கு, கர்மநாசம் பண்ணுகிற அநுபவத்தில் அநுபவிக்கும் உன் திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்கப் போகாதிறே; அவ்வகர்த்தத்தை மறுத்து] உன் திருவுருவம் மனம் வைக்கமாட்டாத பல காலமதி கொடுத்தாய்] உன் திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்கமாட்டாதவனாய், அவைதான் பலவாயிருக்கும் சமயமுண்டு கொல்லாகவோ, நரகத்தின் பக்கலிலே நெஞ்சை வைக்கப் பண்ணினாய். 'திருவுருவம் மனம் வைக்கை' என்கிற இடம் இரண்டிடத்திலும் அவ்வியகிறது. உன் திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்க வொண்ணாதபடி பாபமான பலசமய மதிபேதங்களையும் பண்ணி வைத்தாய். பண்டே உன்னை அறியமாட்டாதவைகளாகைக்கு மதிபேதங்களை உண்டாக்குமோ. இவையிரண்டையும் அநுஸந்தித்தானிறே இவற்றுக்கு வந்து கிட்டலாம்படி யிருந்தாயாகில். [மலர்த்துழாய்மாட்டே நீமனம் வைத்தாய்] உன் திருவுள்ளத்தையும் காத்தருளப்பண்ணவல்ல திருத்துழாய் தொடக்கமான போக்யஜாதத்திலே திருவுள்ளத்தை வைத்தாய். இத்தால் உன்னுடைய போக்யதை லோகத்தில் பட்டணியிருந்ததோ? என்றபடி. "மாடு" என்கிற இத்தை மாட்டென்று கொள்ளுதாய், மாடு இடம், அதின் பக்கலிலே என்றபடி. [மாநாலம் இதயாதி] இம்மஹாப்ருதிவியானது இங்ஙனே கோவு பட்டேபோமித்தனை யல்லாதே, கர்மவச்யராகையாலே, தானே உன்பக்கலிலே நெஞ்சை வைக்கமாட்டாதிறே: அதுக்கு மேலே நீ பல விலக்காடிகளையும் உண்டாக்கி வைத்தாய்: நீயோ, நிரதிசயபோக்ய தாரத்திலே ப்ரவணமுனாய்: உன்னைவிட்டால் பின்னை "புத்திநாசாத் ப்ரணச்யதி" என்னும் விஷயங்களில் இவர்கள் ப்ரஜைராய் இங்ஙனே கோவுபட்டேபோமித்தனையாகாதே.

வருந்தாவருந்தவந்த மலர்கதின்கடருடம்பாய்*
வருந்தாதுளாயமாய் வம்மின்றிழுதியன்றுய்*
வருங்காலிற்றிகழ்காலிற் கழிகாலமாய்* உலகை
ஒருங்காகவளிப்பாய்சீர் எங்ருலிக்கவோதுவனே. (5)

ஒ.—ஐந்தாம்பாட்டில், 'அந்நாளான லோகம் மட்டோதான் நீர் மேற்கொள்ளார்' என்று எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய, 'நிஸ்ஸீமமான குணவிபூதியுடைய உன்னை என்னால் முடியப் பேறமுடியாது' என்கிறார்.

[வருந்தாத] என்று தொடங்கி - பதிநவிற்றுமன்றிக்கே லஷணயாயுள்ள நிரதிசய ஸுகரூபமாய் விகல்வரதேஜோரூபமான நிருவதியை யுடையையாய் வந்தேந ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே லஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தமும் மற்றும் எல்லையிலாத நல விருந்யாதிகளையும் உடையையாய்க் காலத்ரயத்திலும் லோகத்தை ஒருபடியே ரக்ஷிக்கிற உன்னுடைய குணங்களை. உலக்க - முடிய.

இ.—ஐந்தாம்பாட்டில், அற்றுமான லோகம் மாட்டாதாகில் மலர்வற மதிநலமுடைய உமக்குச் சொல்லக் குறையென்? என்ன: 'நீ ஸாவதிகனுனுயாகிலன்றே பேசலாவது' என்கிறார்.

[வருந்தாத அருந்தவத்த] - யத்நத்தால் வந்ததன்றிக்கே லஷணமாய் நிரதிசயதபஸ்பல மென்று சொல்லலாயிருக்கை. வருந்தாதே வருமதாய்: 'தவ' என்று மிகுதியாகவுமாம். "நாகாரணத்" காரணத்வ [மலர்கதிரின் சுடருடம்பாய்] - விகல்வரதேஜோரூபமாய், அதில் மன்பற்றைக் கழித்த ஒளியை உடம்பாக வுடையையாய். [வருந்தாத ஞானமாய்] - லஷணஜ்ஞாதர்வற்றுஜ்ஞாதையுடையையாய். [வரம்பின்றி முழுதி யன்றுய்] - எல்லையில்லாத ஸகலபதார்த்தங்களையும் நிர்வஹிக்கிறவனே! [வருங்காலம் இத்யாதி] - காலத்ர யத்திலும் லோகத்தை ஒருங்காக ஒருமடைப்பட ஒருபடியே ரக்ஷிக்கிற உன்னுடைய குணங்களை எங்கே மூடிய நான் பேசுவேன்? [உலக்க] - முடிய. விலக்ஷணவிக்ரஹம், லஷணஜ்ஞாவற்றுஜ்ஞாயம், உடைமையை நிர்வஹிப்பான் உடைவஞ்சனையாலே எல்லாவற்றையுமுடைய உள்ளர்வசக்தத்வம் இவற்றை எங்கே நான் முடிவுகாண?

ஈ.—அஞ்சாம்பாட்டு. மூன்றாம்பாட்டுக்கும் இப்பாட்டுக்கும் நேரே ஸம்பந்தம் காட்டாதிரா; நடுவுப்ரஸங்காத் ப்ரஸ்துதமித்தனை. "கோவிந்தா பண்புலாக்கமாட்டேனே" என்று சொல்லுவானெண்? காட்டார் பேரழகு கிடக்கிடீர்: மயர்வறமதிநலம் பெறலையாலே நீர் வையாவருத்தமே; காட்டாரில் வ்யாவருத்தரான அளவேயோ? விண்ணாளாரிலும் வ்யாவருத்தரே: நீர் மட்டைப் பேசமாட்டீரோ? என்ன, 'என்னை வ்யாவருத்தனுக்கனுபபத்தியாயிற்று உன்னை வரலியாக்கிற்றில்லையே' என்கிறார்.

[வருந்தாத இத்யாதி] இவ்வடிவழகை என்னுலேதான் பேசலாயிருந்ததோ? [வருந்தாத வருந்தவத்தி] ஸ்வாபாவிகமாய் வருவதாய் மிகையும் விகளிதரணதேஜோரூபமாய் நல. மிகுதி. திருமேனியைக் கண்டவரோடு. 'அவ்ய தபஸ்பலமோ?' என்று தோற்றிருக்கும்; சிறிது அவகாஹித்தவாறே. 'ஒருதபஸ் பலமல்ல: லஷணஜ்ஞாக்ய பலம்' என்ற தோற்றி யிருக்கும். [மலர்கதிரின் சுடருடம்பாய்] விகல்வரதேஜோரூபமாய், அதுதன்னில் மன் பற்றைக் கழித்து, ரஜஸ்தமோமிச்ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே சுத்தஸத்வமாயாய், நிரவதிக தேஜோரூபமாய், ஆச்சர்யகுணங்களுக்கும் ப்ரகாசகமான திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையையாயிருக்கும் இருப்பு. தர்மபூதஜ்ஞாநமான தேஹமுங்கொண்டபோலன்றிக்கே இச்சாத்ருஷ்டமான திருப்பது. அஸ்மதாதிகளுடைய சரீரங்கள், பாபத்தாலே யாயிருப்பன சிலவும், புண்யத்தாலேயா யிருப்பன சிலவுமா யிருக்குமிறே. "நாகாரணத் காரணத்வா காரணகாரணஞ்ச" அகாரண மென்கிறது, கார்யத்தை. காரண மென்கிறது மூலப்ரகிருதியை. காரணகாரணமென்கிறது மஹதாதிகளை. (அன்றியே), ஸ்வசரீரமோ, ஈச்வரசரீரமோ, உபயத்தாலுமான சரீரமோ? கர்மாகம்: அகம் துக்கம். துக்கம் காரணமோ? ஸ்வகம் காரணமோ? ஸ்வதுக்கங்களிரண்டும் காரணமோ வென்னில், இவை இத்தனையு மன்று). "சரீரக்ரஹணம் வ்யாபிங" வ்வளவேயோ? ஜகச்சரீரனுமிருக்கிற தீ சரீர க்ரஹணம் பண்ணுவது. "தர்மத்ராணாய கேவலம்" "காணவாராய்" என்று விடாய்த்திருப்பார் கண்டு அடைவில்லைக்குத் தண்ணீர்ப்பக்கல் வைக்கிறாப்போலே; "நாகார: - பத்தாநாம்" என்கிற படியே. [வருந்தாத ஞானமாய்] ஒரு லஷணஜ்ஞாதர்வற்றுஜ்ஞாதாவாகையாலே, மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்றதில் வந்தநன்றிக்கே. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுய். [வரம்பின்றி முழுதியன்றுய்] வரம்பில்லாத எல்லாவற்றையும் நிர்வஹித்தாய். உடையவனிறே உடைமையை நிர்வஹிப் பான். [இயன்றுய்] இயலுமையாவது நிர்வஹிக்கை. உடையவனுக்கு அடக்கிற்றில்லை யன்றிக்கே நோக்குமிப்படி சொல்லுகிறது. [வருங்காலம் இத்யாதி] காலத்ரயத்துக்கும் நிர்

(ச)

[illegible] அதுவானதைப்போல் அந்தரி மாயி [illegible] நிலை [illegible] நின்று, அவ்வாறு நின்று [illegible] அதிலே [illegible] நிலை [illegible] கொண்டு பரிணாம [illegible] அவ்வாறு [illegible] நினைவு [illegible] அவ்வாறு [illegible] நினைவு [illegible] அதிலே [illegible] அந்தரி [illegible] அதனால் [illegible] சக்தியை [illegible] அவள் [illegible] அவளை [illegible] அவள் [illegible] அவளை [illegible] அவள் [illegible] அவள

[வாதிகளுடைய மனோ] வாதத்துக்கு அவயவமாதலாலே ஆனாலும் ஏதத்துக்கு ஹேதுவாகாதோ? எனில் [நினைவாளே நிகர்ப்பதி 'சுழற்ற சிறுமிகளோடு பட எனறு நினைவாளே' எனமுதலான மூன்று பாசுரத்தாலே ஏகாரணத்திலே கண்வளர்ந்து சதுர்த்தபுவனங்களையும் ரக்ஷித்' எனறு ஸ்வரூபநிரூபகதர்மத்தாலே சர்வரக்ஷகனான பரதத்துவத்திலே ஸ்ருஷ்டிதாதா தவத ஸ்ருஷ்டனான ப்ரஹ்மாவானே ஸ்ருஷ்டராஜ ஸம்ஹரித்து ஏகார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்து சதுர்மு

[illegible]

இ- எடுபிடியாக, உபயவிபூதியை முடிய பகவத்விஷயத்தை வாரி வழங்கியதில் மற்றவர்களைவிட அதிக ஈடுபாடு உள்ளவர் ஆழ்வார் என்பதால் அவரை முதலில் எடுத்துக் காட்டுகிறார் ஸ்ரீகுருபரமுனிவர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

'உபதேசித்தனனை பரஞ்சோதி' என்கையாலே இது இவ்வாழ்வாருக்குத் தன் அதிகாரமன்றாகையாலே இவ்வர்த்தத்துக்குத் தேவரீர் முன்னடியிடுகை யுசிதமன்று; ஆகையால் அவனே நிர்ஹேதுகமாக உபதேசித்தபடியே சொல்லுகிறேன் என்கிறார். அன்றிக்கே, அர்ச்சாவதாரத்திலே தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு மோக்ஷமளிக்கிறபடியைக் கண்டு, அர்ச்சாவதாரத்தில் ஆழ்வார் ஈடுபட்டிருக்கையாலே, 'அர்ச்சாவதாரத்திலே தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு மோக்ஷமளிக்கிறபடி இதுவோ?' என்று ஆழ்வார் கேட்க, 'ஆம்' என்கிறபடியுமாம்.

மழுங்காதவைந்தாய சக்கரநல்வலத்தையாய்*
தொழுங்காதற்கன்றுமிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே*
மழுங்காத ஞானமே பண்டையாக மலர்நலத்தில்*
தொழும்பாயார்க்களித்தால் உன்கடற்சோதிமறையாதே (9)

ஒ. ஒன்பதாம்பாட்டில். எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தை க்ருஷ்டராந்த ஸஹிதமாக அருளிச்செயிறார்.

[மழுங்காத என்று தொடங்கி] மழுங்காத கூர்மையை யுடைத்தாய் நோக்கோடு கூடின திருவாழியை தக்ஷிணபாஹுவில் வலவருகே தரியாநின்றுகொண்டு தெற்குவேதுறையெனும் கற்புடைய மனைவியை நினைத்து, பழையனே ரகித்த நன்மைகளுக்காக பெரியதிருவடியை பரிவோடு நடத்திக் கொண்டு போந்தருளினவனே. [மழுங்காத என்று தொடங்கி] - அநேகாயங்களிலே ப்ரயோகிக்கவும் மழுங்கக் கடவதன்றிக்கே மிகவும் உஜ்ஜ்வலமாகக்கடவதான உன்னுடைய ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநத்தையே ஏதநுமாகக்கொண்டு திருநாங்கமலத்தை அடியாகவுடைய ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும் ரக்ஷகனான நிலை, 'பெருமுதலியாயிருந்துவைத்துத் திருவடிதன் ஆசார்யத்வத்தால் தேவுண்டுவந்து உதவும்' என்னும் இவ்வழகிற்தேஜஸ்ஸை இழந்தாயாகாதே. தொழும்பு - அடிமை, ஆயர் - ஆஶ்ரிதர்.

நி.—ஒன்பதாம் பாட்டில், இந்த ஸௌலப்யத்தையும் விளக்குகிறீர்கொள்ளும் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தை அநுஸந்திசெய்கிறார்

[மழுங்காத இத்யாதி] அநேக காரியங்களிலே ஏவினாலும் மழுங்கக்கூடாதென்றிருக்கை எதிரிகள் [அழிக்கப்] பட்டக்கூலம் மிகாநின்றுள்ள வாயையுடைய திருவாழியை. ஐவகை கூர்மை. நுதி - வாய். நுனி என்றுமாம் ஒருவினைசெயவேண்டா, இச்சோதியே அமையு மென்னுமபடி தர்சநீயமாம்படி யுடைமையாலே 'வடித்துறையும் கூராழியும் பல்லாண்டு' எனவே வேணுமபடி யிருக்கை. மழுங்காதவை இத்யாதி] - ஆயுதமுடைய ஆநுகூல்யவாணி செலிப்பட்டவாறே கையில் திருவாழியையும் [வெளிநாடுகாண] மேலிலே தவிர்த்துக்கொண்டு வந்தான்; இப்படி செயவேணுமிற்று துகைவருதலி மனிசனே தொழுதேனுக வல்லேனே எனநிருக்குமவரைக. காதல் களிறு - காதலே [அளிப்பான்] அதின்கையில் பூ செவியிழாமே திருவடிகளிலே மிடுக்கினதுக் கைகாகாக. [புணர்த்து] - நிலைவுகளும அவரருகே போகவுமாக வேகதைபுடையவளைக் திருவடிகளாலே ப்ரேரிதத்துக்கொண்டு வந்தபடி. அவவிடாய தமமதாயத் தமக்கு உதவ ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிருகிறபடி [மழுங்காத இத்யாதி - இடைவிடாமல் ஸ்ருஷ்டயாதிகள பணாந அநேகமான ஸங்கல்பஸஹஸ்ரத்தையே ஸாதநமாகக்கொண்டு திருநாபீகமலமடியாகப பிறந்த அடிமையாளுக்கு. தொழும்பு - அடிமை. ஆயர்க்கு - ஆஶ்ரிதர்க்கு. ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும் ரக்ஷகனான தன்மை யுடையவர்களுக்கு என்னை [அளித்தானை] - ரக்ஷிதராம் உன்னை சுடா அரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலையப் வாதா யென்கிற நிலையிற் தேடுவாரை கொண்டான மறையும மறையும்' என்று அநுபவித்தார்

[illegible] தாமே பேச்சுக்கு நிலமாயிருக்கிறதோ? என்கிறது.

[illegible] என்று சிற்றுடைகொண்டாள்வார்த்தை.

மறையாயவிவேதநன் றென்றமரர்க்கூடே*
முறையாகிமிகவுலகெல்லாம் மன மகிழ்வுறுமிழ்ந்தனன்தாய்*
பிறையார்நுதலை யிறைஞ்சி நாகம் பிடித்தபிரான்*
நிறையார்ந்தகுணன் விரும்பும் நிலம் நந்தன் திருவயிறே. (10)

[illegible]

[illegible] அதாவிதற்குத் தோற்றோம் [illegible] உலகு வேறுதேடவேண்டா நிருதவிபூதியும் [illegible] ஸ்வாமியுடைய பரத்வமோலே [illegible]

இது பதினைந்தாம் பாட்டில், பாற்றாதிகளை உண்ணும் சகவாளனென்று அறிந்து எதத் இருக்கும் இது விண்ணவர்?? எனகிறார்

[illegible] நினைத்து [illegible] ஸாவதிகளுக்கும் சிதிகயபோகத்திகளுக்கும் பாகசிகதிறவுள்' [illegible] இவ்வுலகினைம் [illegible] வேண்டுமென்று அதன [illegible] பணைத்து, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ந்நான்மறையோர்*
சயப்புகழாயிரவாழும் தண்குருகூர்ச்சடகோபன்*
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்*
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும் ஒளிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (11)

ஏ — கேவலரில் நித்தியவாயமொழி கற்றார் உற்றிப்பரிந்து மிக்கோர் மகிழ்ந்து துங்கநன்றாய்ப்பெரியவாய நித்தியவாயமொழிதானே போக்கும் எனகிறார்

[வியப்பு என்ற பொருளில்] வேதத்தை அர்த்தத்தில் கண் கூசில் விஸ்மயமாயபடி பிறந்த மனவேண்டாத நிலை கண் கூசில் விஸ்மயமிலாகாவுலை புலையரை பகாடுத்தவர்பான வேத பாதிப்பாலைபுலனல்லை சயப்புகழ் - மைலாத்தை வென்ற புகழ். துயக்கின்றி ஸம்சய விபர்யய ஜ்ஞாநங்க விலாதபடி.

இ-—திகமத்தில், இதத்திருவாயமொழி கற்றார் உற்றீபிபரித்தப பின்னர் மாமாலாரிக துக்கத்தை இதத்நாயமொழிதானே போகும் எனகிறார்.

[விபவாய இத்யாதி] புறம்பு விஸமவர்பங்களானவை இவ்விஷயத்தில் விஸ்மர்ஷ்யமாக கணறிகிக் மிகதிறபடி தங்களுடைய அவகீகாரம புறம்பானாகக்கு எறமாம்ஷகிற மரஹம முதலாதின மஸ்தாதம பண்ணுமிறது இவ்வள பெருமைக்கு ஆசசயப்பறற்கே மிகுகை. யையருருளவேதிவ்ன - இவ்வள சொலலுமபோது சொலலிறநெலலாம மெயயாமபடி மிகுகிற யதாஜுதவாதயான வ்தம்ம சொலலலைனடவோ? மெயயான இருந்தாதனதப பிறபக்கதற வேத பரதுவாதயின் சபபுகழாரா; ஸமஸாரததை ஜயித்த புகழபுள யாளிருகை ஆழவாரோடு ஸாயயமபெறாமிருகை. ஜிபடிமிருபபா அவை ஆழவாரை அநுபவிதிருகை [தடவுருகூர] - ஸாதனாக்குரு அநுபவிகைகக்கு பர டைதான திருநாகரி துபகாலது மனாதிமிபு ஸம்சய விபரயபாறுதானை ஸமகரநாநாதனில் கணடு பரிதிபரோதாயத் தொழுது அநதபரி வழிந்த சொலலை ஆளாழறறும இபபதை ஒளிமுகீர் ஞாலத்தே உயகொளாரு பறபபருகை ஒளிபை புறவை முநநிலை டை பூமியில் அளவேல் எனறு அநதகலபரானவாகன ஸாதமாம தந்தை வது உலறு உறறுவிபபதறகு பின்னை ததவஜ்ஞாதியான ஒருவனதை போகதும.

ஈ — [illegible] பலத்த சில வயத்தினால் [illegible] பிரதானமான பரிகதனமெனபட, [illegible] [illegible] [illegible]

அனைவருடைத்தான பூர்ணைரையுடைய பூமியில் *அஸாதாரண* என்று அதற்குத்தகுதியான ஸாதுமோக்ஷ தோஷம்* என்று உரைக்கிறபடியே பரதேசம். அரசர்களை ஆசைத்தனத்தாலே நடையை வைத்து ஸ்வகுலத்தை யழித்தாற்போலே, அடிக்கீழ் நின்றவர்களை ஸ்வாமியதிலே அபிவிக்கிறதுப் பின்னை தகுதியான ஸம்பந்தத்தை அறுத்துக்கொடுக்கும்.

நற்பாடல், அகநகையை திருவண்கலன்களுக்கும் திருமேனிக்கும் உண்டான ஸகாதிஸ்வத்தைக் அநுஸந்தித்தார், இரண்டாம்பாட்டில் அதுக்கு ஸ்ரீவாரம் ஸாதமிடுச் சொல்லு வைஷ்ணவாதி உயர்ந்த அபிமதத்தை ஸ்ரீவாரம் பெற்றார், நற்றாய்பாடில் 'தாயாரைத்தே, மயர்வறுமதிநலம் அருளப்பட்ட ஸ்ரீ ஸ்ரீ எனும் ஸ்ரீ என்ற ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீ' என்று, தோழிபாடில் இப்படி விலக்காமல் ஸ்ரீதிசய ஸாகயாரை நிருத்தி உனது ஸ்ரீ ஸ்ரீ இந்தத்துப்பாடில் ஆபத்தில் ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ' என்று அந்த பாடில் 'நம் பாரில் அயாத ஸ்ரீதாரல்லோர்' ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீ ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீ' என்று, 'எவ்வோ ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீவாரம் ஸ்ரீவாரம்

[illegible] தமிழ்நாட்டுக்கு [illegible] தமிழ்நாட்டுக்கு [illegible] தமிழ்நாட்டுக்கு [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தொரு நாள் சொல்லவேணும் என்கிறார்.

பாத்தி வைத்த நாளைச் சொல்லாய் என்கிறார்.

(2)

[illegible]

[illegible]

கோலமாமேனி கொண்டெய்துமாதர்கள்*
மேலைத்தேசையும் நிந்தித்து நும்மிற்றலைவரை*
போலமாக்கைகையில் [illegible]*
சேலுமையமிலர் சினஞ் சார்வதோர் நூற்சியே* (3)

ஒ—ரான் ஈர் பாதி பெரிய நாதனை அகலகில்லேன் என்று இருக்கும் பிராட்டியைப் போன்று நீங்களும் பிரியாமல் இருக்கும் பெண்களை, அவர்களுடைய ஆசைகளை நிறைவேற்றாமல் நீயே பார்த்துக்கொள்வாய் என்கிறார்.

[கோலமா என்று தொடங்கி] எனக்கு விருப்பமில்லாதவர்களைப்போல் வந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்து அவர்களுக்கு உள்ளதை மட்டுமே செய்துகொண்டு [போலமாக்கை என்று தொடங்கி] - உண்மையான அன்புக்கடல் போன்ற பிராட்டியை மணந்து என்னைப் பிரியாமல் இருக்கும் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீவாமநனைவிட்டு, ஸ்ரீவாமநனைவிடுதிக் தயிரைமை விரும்பிகளிக்க கருஷ்ணனுடையது அவதரிக்க அந்தரமும் தப்பினேன் என்கிறார்

[கோலமா மா இதயாதி - நிறைமஸாஸாதாரணமாகிகே குதிரையை ஊர்ந்துக்கொண்டு முட்கோலாலே கொடுமையை விளைத்து ஆச்சர்யமயமாக வந்தாய் என்றதற்கு ஆசை நிறைவேற்றாமல் அலைகள இரண்டுபேர்களையுமே ஆதரிக்கையாலே உன்னை பேர்கூடாதான். பாரிஜாதாபார முனிவர்களிடம் வரங்களை பெற்றுக்கொண்டு'' என்னக்கூடாதே

என்ன, 'அங்குச் சென்றேனென்' என்கிறார்

[illegible] [illegible] [illegible] [

[இந்த பாசுரத்தில்] சேதனர்களை [அடியார்களை] அடைவதற்கு [ஆழ்வார்] ஆசைப்பட்டு [அவர்களை] அடைந்தவுடன் [அவர்களுடைய] தீமைகளைப் பார்த்து [அவர்களை] விட்டுவிடுவதாக [ஆழ்வார்] நினைத்தார். [அதனால்] [எம்பெருமான்] [ஆழ்வாரை] நோக்கி, "இடக்கிலும் பொருள்தொறும் கரத்தது" எனும்படி [ஆழ்வார்] [அடியார்களை] விட்டுவிடுவதாக நினைத்தாலும், [அவர்களை] விடாமல் [அவர்களுடைய] தீமைகளைப் பார்க்காமல் [அவர்களை] அடைந்து [அவர்களுக்கு] [எம்பெருமான்] [ஆழ்வாரை]

[வாதாயிலே வாதம்] - நெடுநாள் இங்கே கால்தாழ்வேண்டும் ராமகாதைத்பதாரகன போலாறிகே ஆனாகரு உதவிருபபோலேயாதல், தூணிலே தோறறிருபபோலேயாதல் வருதாகலும் [என மனதிலே - 'நினோதொறும் சொலுநதொறும் நெருகிவருதருள்' என்ற மாஸ்லை [நீ] உருவழிதலறாறுபு உணடாகவலல நீ [சிதாமல செயயாய] நீரபு மங்கிப போகாதபடி எணணுகிறபல [இருவே இதுவாலல] உதவாதொழுகையே ஸ்வபாவமாயச செலலுமாகல கொதாதாதிருயாதி, நீ உதவாதபோது ஆறியிருகக லாமோ உனவடிவு இருகவிறது' கொதருகக்காளாகே நிறைநத காயாவிறுடைய செநநிய பூபோலேயிருகக்கிற விலகஷணமான வடிவழகைக காட்டி எனனை அநயாதீனனாகினாரோ உதவாதொழிய பாதத நீ உன வடிவழக காட்டிற்று எனனை உனனோகக்கிட நமகருகு கைமுதலில்லாத நான [உளளே - ''தனையனை ஆதரம் விடாதோர் தரும ஸ்வாமி எனறு நீயே அருளிசசெயகும உனனை [எனகு இதயாதி - எங்கே கிட்டப புகுகின்றேன்?

ஈந்த அசசபபாடடி நீ 'இதறகு நான் என்ன [ ] எனனை [ ] அடியேன் [ ] பரமாணத் தோறறாமே [ ] நான் [ ] அதனை [ ] எனனை [ ] என்ன, எனகுத அனைபோல [ ] அதனை [ ] அதனை [ ] அது அசசயம [ ] எனனை மடியே [ ] தொடையிலே வைதது [ ] பரமாதமாகத [ ] எனற [ ] தொடையிலே [ ] எனறாறபோலே உனனை [ ] எனறு

[உருகுமே நிலை எதுவுமே] மதுர சிலைபோல திருவுளளே [ ] நான் [ ] உனனை [ ] என்ன [ ] நீ [ ] [ ] [ ]

...

...

...

ஸ்ரீமந்நாராயணாய நித்ய நித்ய நிரங்குசைச்*
சேமஞ்சாலமீன்றி விசேஷயோகிநாயகற்கு*
ஸ்ரீ நந்தகோபர்தங் கழிவறநிலைந்தநின்ற*
சோபந்தரசரசோதிக் கண்ணனோடோடாதுயே. (7)

ஸ்ரீ — ஸ்ரீய: பதே:. நிகளங்களிற் போக்கையும் அடைவதற்கு ஹேதுவாகிற ஸ்ரீயபதித்வத்தை நித்ய ஸித்த அநவதிகாதிசய நாத அவிநா ஆகையாலே [ஸ்ரீமந்நாராயணாய]

நி- ஸ்ரீமாபாடலம். 'நிளாற்பொழிசோதித்தன்' என்று பரமதத்வமான போகயோகத்தை நினைந்து பதறின கிருஷ்ணனைக் குறித்து 'அயே க்ருஷ்ண ந்ருப அவநீ ஆசைபட்டாயே' எனகிறது

[சங்கரோன்று நிகழாதி] - அநாதிகாலம் சம்சாரத்திலே திரிந்த நாம் இனி அந்தகாலம் இருந்து ஸ்ரீசைப்பட்டால் எனன பயோஜந முண்டு' [சொல்லே] - அநாதிகாலமெல்லாம் சேஷியான அதிகாரிக்கு கைங்கர்யம் 'எங்களுக்கு ஸ்வரூபம் உண்டு' என்ன, - [சொல்லாளனினறி] - புருஷார்த்த தோபயோகியான ஸ்வரூபமுண்டாய் நினறிருக்கே. [நிலையில] இதபர்யந்தமான ஸ்வரூபத்திலே ஸ்திதி [ஸ்ரீமையாருலகில்] ஸ்ரீயபதியான நாம அத்தையாதிகளுடைய பிறப்பிலே அழுந்திக்கிடக்கிற நாம [எங்ஙனேயும நிகழாதி] - இப்படி நாம இருந்தோமாகில் அவன அவஸாதிக்கும்படி [தனக்கு] தெற்றேனகிற்கு மாத்தே ஸாதகாலமும ஸகலபதார்த்தங்களிலும் குறையற வடிவாதது [நிகழ்வரையில்] விசதமான ஜ்ஞாநத்தையுடைய கருணைக்கு [நம்மை] ஸ்வரூபத்தை உளைத்து [ஸ்ரீ]யபதியாக்குகை. கணனே ஸ்ரீமானென்னும் அவனைக் கிட்டலாமோ? [எங்ஙனேயும் நிகழாதிகொணர்ந்து] அபேக்ஷை கிட்டலாமோ' எனறுதல். பதபாட அநுபவமாதல், [எங்ஙனேயும்] நிகழாதலாதல் 'எதோ-ஹமஸமீதி மாயாமோஹிதய ஸ்வரூபம் தேஹி' புருஷோத்தம. [யோ வேத்தா காமன பாடகஸ்ய] தலையாதிகேதவம் வாஸுதேவ கரோஷி .

சதி [ஸ்ரீ]யபதி: [ஸ்ரீ]யபதி: [ஸ்ரீ]யபதி:

[illegible] *"ஏகோஹ மஸாத்தீய மாஸமே த்வம்"* என்னுமிடமே [illegible] *"நித்தியாஸிதவ"* என்னுமிடமோ? என்னுமிவ்விடத்தில் [illegible] என்கிறதாகவும் [illegible] என்றுமாம். [illegible] என்றபடி.

போதுஞ்செய்கைகளை விடுத்தும்போலேன்*
ஓதுநான்கின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன்*
பாதுதொல்லிக்கண்ணுறி யன்பாதகுடமே!*
கோதின்றிநின்காண்பான் எங்கேய்தக்கூவுவனே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், உன்னைப் பெறுகைக்கு உடனான விரகுகள் எல்லாக்கும் ஒன்றுமின்றிக்கே நிருக்கச்செய்தே உன்னைக்காணவேணும் என்று கூப்பிடாநின்றேன். எங்கே வந்து பலிக்கக் கூப்பிடுகிறேன்? என்கிறார்.

[போதுமென்று தொடங்கி] - நுக்கங்களை விலக்குதலும் அநாதிகாலம் அநுஸந்தித்து நின்ற நித்ய ப்ராப்தி விரோதியான ஏதேனுமொரு ஸாதனமே போக்கவும் மாட்டாதிருக்கவும் பெற்றிலேன். [ஓதுநான்கு என்று தொடங்கி] - எல்லாம் பரவித்தாரான கலியனாகையாலே வேதபுடை உன்னுடைய அழகை எனக்குக் காட்டினாயன்றே!

இ.—எட்டாம்பாட்டில் உன்னைக் கிட்டுகைக்கு எளப்பங்கள் ஒன்றுமின்றிக்கேயிருக்கக் காண வேணுமென்று கூப்பிடாநின்றேனே. எங்கே பலிக்கக் கூப்பிடுகிறேன்? என்கிறார்.

[மேலு இத்யாதி] இவ்வர்த்தமளவுக்கு நிருபகமேயாய் வெள்ளம்படி பொருந்தின ஸாம்ஸாரிகமான துக்கத்தை விலக்குகிறதான தத்ப்ராப்திவிரோதிகளை "தர்மேண பாபமபநுதந்தி" என்ற விஹிதாநுஷ்டாநத்தாலே போக்கவும் மாட்டாதிருந்தேன். "நித்தியாஸிதவ" எனுமிருபடியே அநவரதபாவநாரூபமான பக்தியைப் பண்ணப்பெற்றிலேன். ஓதுதலின்றி மேலுள்ள விசேஷணமே யென்றுமாம். [பாடு இதயாதி] - "விதித:", சதுர்முகனான கோலத்தியிலும் பார்த்ததாய ஸ்வாபாவிகமான கலியாணகுணங்களையுடைய சுருஷ்ணனே [என பரமருஷே] - தாழ்நின்ற இவ்வடிவழகை எனக்கு முற்றூட்டாகத் தந்தவனே! "பரமருஷமபாய்" என்னக்கடவதிறே [கூவுகிறேன கண்மண] - ஸ்தாநாநுரூபமன்னிப் பலமதாழ்ந்தாரைபோலே கூப்பிடாநின்றேன். 'எங்கெயத்தக் கூவுவனே - ஒரு கூறுரன் கூப்பிடு எங்கே பலிக்கை சாபலமிறே.

ஈடு. எட்டாம்பாட்டில். வாதரை நுகரும் ரகம் பாராமல் பலமதாழ்ந்ததற்கு கூப்பிடக் கடவ கூப்பீடுகள், பேறாய்த் தடாமே நடத்தாத கைம்முதலிலுமாதலான் எங்கே வந்து விட்டன் கூப்பிடுகிறேன்? என்கிறார்

[மேலு "திலதைலவத் தாருவந்நிவத" என்னுமிடமே இவ்வர்த்தமளவேயாய் பிரிக்க வொண்ணாதபடி நடுவுள்ளது. தூக்கத்தைவிலக்குகிற பாசுரங்களோடு, "தர்மேண பாபமபநுதந்தி" என்னுமிடமே விலக்குதற்கு முடிவாகாதாகையாலே மேலதாயிற்றிலன். [ஓதுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்] "நித்தியாஸிதவ" என்கிறபடியே அநவரதபாவனைபண்ணி உன்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கை யிருந்தபடியாலே சொன்னேன். "ஓதுதலின்றி" மேலும், "ஓதுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்" என்னும் மட்டோடு அநுஸந்தியாதே. "கண்ணனை" மேலும் [illegible] என்னும்படியிலே. இத்தலையோடு அத்தலையோடு வாசியற்ற [illegible] என்கிறார்.

கண்ணா] இருந்தபடி சொல்லு, உன்னை அடைவதில் விளம்பித்தேன். *விதித* எனக்கு படி போல் உன்னை அடைவதற்கு [என்ன பாக்கியம் செய்தாயோ] என்று கேட்கிறாள் [என் பாக்கியம் இருக்கிறபடி] எனக்கு பரகாரத்தாலும் உண்டான உன்னை அடைவதில் விளம்பித்தேன் [மாயனே என் பரஞ்சுடரே] தாமரை போல் இருக்கிற முகத்தை [நீ மறைத்தால் என்ன] என்னை [நீ பார்த்தால் என்ன] [என்னை நீ பார்த்தால் என்ன] [நான் இன்றேன் காண்பான்] ஸாதாரணமாக பிறர் பார்வையில் படுவதற்கு கூச்சப்படுவாரே கண்ணேயா [என்று கூப்பிடலாமோ] [என்னை நீ பார்த்தால்] [நான் கூச்சப்படுவேன்] என்று [என்னை] ஒரு கருவியாக்கி தேடப்படுவாயோ? [என்னை] [நீ] தேடக் கூடாதோ?

கரிக்கவிக் கொடுவினைத் தூற்றுள்தீர்ந்து*
பாவியேன்பலகாலம் வழிபகத்து அலமந்தேன்*
மேவியன்றுமைமார்த்தவன் உலகமெல்லாம்*
காவியம்மான என்கிலித்தலைப்பெய்வனே (9)

ஏ.—ஒன்பதாம் பாட்டில், ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸ்ரீராமபிரானும் த்ரிலோகத்துக்கும் பர்ணசாலை மஹாராஜாவாகிற புறம்பாளை நிலை நான் உள்ளோம் பெறுகையென்று ஒருபொருளுண்டோ? என்று நிர்தாரணம் பண்ணுகிறார்

[கூவி என்று தொடங்கி] - ஸம்ஸாரத்திலே நின்று அத்தோடு பொருந்தமில்லாமையாலே பேசிப் பேர்ந்தியோடே பலகாலும் கூப்பிடுகிறவனுடைய பாபத்தின் பிரதியாலே அவனை பொருட்படுத்தாமல் அலமாறினேன் [மேல் என்று தொடங்கி] திருவுள்ள உதில் பொருத்தத்தோடே கூடப் பரிணமிப்பதும் கொது அநுரூபமல்லாதிருக்கே தன்னுடைய திருவடிகளை எல்லாரும் ஏறிப் பரிபவிக்கும்படி லோகத்தையெல்லாம் அளந்த நிருவடிகளை நினைத்து ஆச்ரயிக்கிறவனாய் அடியேனுடைய அடிமை கொண்டருளினவன் [அவனும் தன்னை நான் இனிப்பெறுவதற்கு விரகு உண்டோ?

இ- ஒன்பதாம்பாட்டில், கீழ் பரமபதமான ஸ்ரீவைகுண்டாவதாரத்தையும் கருவறவதாரத்தையும் சொல்லி அவற்றைத் தப்பின நான இனிக விடடதென்று ஒரு பொருளுண்டோ? என்று இவளுதாகாரா பிரசாரமாகிறு ரென்றுமாம்.

[கூவிகூவி] ஸம்ஸாரத்தோடு பொருந்தமாட்டாத கால்வாங்குகைக்கு யோக்யதையில்லை 'கரணவராய' எனது கூப்பிடுகிறார். ஒருகால கூப்பிடடுப் பின்பு ஸவரூபாநுரூபமாகதாலே ஆறியிருக்கை மாட்டாதே மேனமேலெனக் கூப்பிடுகிற படி இவர கூப்பிடடால நச்வரஜுகருக்கு கை நீடியெடுக்க வொண்ணாத தூறறிலேயாயிறறு. இவர் பக்கு நிற்கிறது. கொடுவினைத்தூறறுள் தினறு] - கொடிதான பாபத்தை விளைக்கவற்றாய்ப புகக்கிடமும் புறப்படடிடமும் தெரியாததான ஸம்ஸாரத்திலே யாயிற்று நிறகிறது. [பாவியேன்] - ஸ்ரீநகரராஜன்திருமகள் ஸ்ரீவாலத்திபகவான ஆச்ரமபரிஸரத்திலே கூப்பிடட போலே சிலர் 'ஐயோ' எனனக கூப்பிடுகிறேனே?' என்னுதல 'உனனைகிடட விரகறியாதே அமையருகைக்கு அடியான பாபத்தைப பண்ணினேன' என்னுதல். [பலகாலம் இத்யாதி] - நெடுங்காலம் உன்னைபபெறும் விரகறியாதே அலமாறினேன். [மேவி இத்யாதி] - ஆபத்துக்கு உதவாதானைத் தான படுகிறேனே? நிதயஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை தனக்கபிலே கோலித் தந்து 'பசுமேய எனறல் 'ரக்ஷகரான நமக்கு விஹிதமிதே' என்று இருக்கையன்றிக்கே அலமலாபமாகப பொருந்தி [அன்று -அதுவும ஒருகாலமே [உலகமெலலம தாவிய]-அது ஒருவனவேயாய்த் தபபலமாம் எலலாதிலிலும திருவடிகளாலபடி ஸர்வலோகக்கினையும் அளந்த அன்று எமமுலியிலே கிடநதேனே? [அமமானே] - எலலாரையும் அடிமை கொணடவனே. [எருகு இனித தனைபபெயனே] - அந்த தாளிணைகளிலும தபபின நான் இனி எஙகே கிட்டப புகுகிறேனே? அவனதான வாது உபகரிதத அன்று தபபின நான ஸ்தாநாநுரூபமபணணி கெகேசனறு கிட பபுகுகிறேனே எனறு நிரசராகிறர்.

...ன் —இரண்டாம் பாடலில் இவ்வளவு தூரம் எல்லார்க்கும் பொதுக்கிருக அனுபவிக்கலாம் என்று அதற்கு மேலும் ஒரு படி ஏறி, 'என்னை ஒழிய உள்ளார்க்கும் நினைவில்லாத ஒரு பேறு எனக்கு' என்று

...ந்த ஆழ்வார் நாலில் ஆறிலிரு நெஞ்சமே [ஆறாவது] ஒருவனை கூடிடு [கூடு] ஒருவனை கூடிடி அடைந்திரு [அடைந்து] நீயும்தவம் [தவம்] செய்திலையால் [தவம் செய்யவில்லையே] கூடிடு [கூடு] கூடி இரு [கூடி இரு] என்றிப்படிச் சொல்லுகிறபடியே, கூடியிருந்து கைங்கரியம் பண்ணுகிற பேறு ...ாதாரணமாகக் கிடைக்கிறதில்லை. [ஆழ்வார்] ஒரு ஒப்பனை [அலங்காரம்] செய்து கொண்டு [அழகு] அழகிய பெரிய [பெரிய] திருவடிகளை [திருவடி] அடைந்து [அடைந்து] கைங்கரியம் பண்ணுகிறேன் என்கிறார். *கோகோபிஜனவல்லபம* என்கிறபடியே பரமபோக்யனான அன்று ஆநிரை மேய்த்த கண்ணனை [மேய்த்து] இன்று ஒரு கோலம் செய்து, அதற்கிணங்க ஒரு சீலமும் செய்து கொண்டு [கோலம்] இவர் கைங்கரியம் பண்ணுகிறார். [பாடல்] இந்த வரிசையில் ஆழ்வார் தம்மை ஸ்ரீமதுரகவியாகவும் தம் கையிலே தேனூறும் தீந்தமிழ் பாசுரங்களை ஸ்ரீமதுரகவியைப் போல் [பாடுவதாகவும்] எண்ணிக் கொண்டு [மதுரகவி] அவர் பாடுவதைப் போல் [பாடுவதாக] அனுபவிக்கிறார்.

[மூன்றாம் திருவாய்மொழி—மூன்றாம் பத்து—முதல் பாடல்] 'ஆழ்வார் ஸ்ரீமதுரகவியைப் போல் பாடுவதாக' என்று சொன்னோமே, அதற்கு ஒரு ஸ்வாரஸ்யமான நிகழ்ச்சி உண்டு. [ஸ்ரீமதுரகவி] ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தை உபதேசித்த ஆசார்யர்களில் ஒருவர். [ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்] ஸ்ரீமதுரகவியை ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தை உபதேசித்த ஆசார்யர்களில் ஒருவர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சூழ்ந்து கொண்ட பராங்குசரை போகவிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணர்கள் எப்போது திருவாய்மொழி கேட்டாலும் என்னுடைய நெஞ்சு 'இதுக்கு முன்பு உன்னிடம் பெறுவதற்கு இந்த காரணத்தை கூறினாயே' என்று சூழ்ந்து கொண்டு கண்ணபிரானை போகவிடாது. இனி நான் அறியாத்தாய நீ அறிந்திருப்பதாக உன்னிடம் அருளிச் செய்த வேறுபட' என்று காவேரி பாடலில் 'உன்னை வேண்டிய உபதேசங்களை' என்னுடைய தாழ்ந்த நெஞ்சை உன் திருவடிகளிலே வாழச்செய்யேயாடி பணிவேலுடி, என்னை அடிமை கொண்டு 'அப்படி செய்யட்டா போகட்டும் என்னை உன் போக்யதையை எனக்கென்று அறிவித்தாயே?' என்று; ஆறாம் பாடலில் 'இலக்ஷ்மணனுக்கு உண்டாகின அருமையுடைய உண்டாக்கின இதற்கு ஒருகுணநாம பணமோ?' என்று; ஏழாம்பாடலில் நம்பியே போகாதே நான் இங்ஙனம் கூறுவதற்கு?' என்று; எட்டாம் பாடலில் 'நீர்க்கடல் வரைத்தரு' பணைகளே போலே. நான் இங்ஙனம் கூறுவதற்கு?' என்று; ஒன்பதாம் பாடலில் 'அந்தத் தனிவிதாமாதாவுக்குக் நடவின நான் இனி எங்கே இடப்போகிறேனோ?' என்று பத்தாம் பாடலில் அவனளவிலே வந்து அவன் முகங்காட்டின நிர்ப்பரிகத்தை தரித்தார் இதயத்தில் பலர்சொல்லித் தடுக்கட்டினர்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ஸூக்திரு வாய்மொழி—ஒன்பதாம் பாடல் : பரமபதம்

ஒ.—ஸ்ரீ ஸூக்தி திருவாய்மொழியில், உன்னை அநுபவிக்கைக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதியைப் போக்குவதும் மேலான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆழ்வார் அருளிச்செய்து, 'உன்னுடைய பரிமாற்றத்துக்கு விரோதியில்லை அநுகூலம், இவரைக்குறித்தோடுகூட நம்மை ஸம்பந்தமுள்ளவர்களாகவும் நம்மை அடிமைகொள்ளுகைக்கு இவரே நிற்கிறது' என்று வேதகுலமதிலகமான திருமலையில் நின்றருளுகிற படியைக் காட்டியருளக் கண்டு மிகவும், அவன்திருவடிகளிலே எப்போதும் பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்று பாரிக்கிறார்

இ.—ஸ்ரீ ஸூக்திருவாய்மொழியில், உன்னை அநுபவிக்கைக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதியைப் போக்குவதும் மேலான இவர் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, 'இவரைக்குறித்து நம்மோடுடைய பரிமாற்றத்துக்கு விரோதியில்லை, இவரைக்குறித்தோடே உபய அநுகூலமாகவும் நம்மை அடிமைகொள்ளுகைக்கு இவரே நிற்கிறது' என்று வேதகுலமதிலகமான திருமலையிலே நின்றருளுகிற படியைக் காட்டியருளக் கண்டு, மிகவும் அவன்திருவடிகளிலே எப்போதும்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்று "அஹம் ஸ்மர மாம் காஸ்யாமி" என்று பாரித்த இளையபெருமாளைப்போலே மநோரதிக்கிறார்

ஈ.—"நீயும் பெறுதியோ எனநெஞ்சம் படுதலுண்டு நீயே" என்று அவனோடே கூட தம் நாட்டை ஸ்வாதம் பெற்றதாலே, ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமை பெறுகை என்று பாரிக்கிறார் இத்திருவாய்மொழியில்.

உ.—கருணைமயமான தத்துவமாத கருணாஸாகரத்தை அநுஸந்தித்து ஸ்நேஹத்தை வளர்க்கிற பரமாப்தரைப்போலே மநோரதித்து 'அவன் முதலிலே தீர்க்கதர்சியாய்

[illegible]

நாரணனேயென்னும் நான்முகனேயென்னும்*
ஆரணமாமுனியே யென்னுமரனென்னும்*
பேரணங்காகிய பிஞ்ஞகனென்னும்பிரானென்னும்*
ஊரனேயுன்னை யுடையேனுடையேனுடையேனுக்கே. (1)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[தமிழில் காலமெல்லாம்' என்றபடி, 'தமிழில் காலமெல்லாம் பாரிக்கிறார்' என்று இங்கு காலத்தை நீட்டல்

இங்ஙன

"ஏழிசை மயிலைல் வர்த்தம்.

எனது கண்ணறிக்கலாவது: இவர்களுக்கும்

[illegible] இவ்வாறு [illegible] பகலிரவாக்கும் [illegible] திருவேங்கடத்து எதிர் கொள் சோதி கண்டு [illegible] இட்ட விளக்காயிருந்தும் *வேங்கடம் மேய வளவனே. அங்கெழுதியாலே அழகு பிறப்பெறற படி. [உபமை] விஸ்வரூபமாகிற விடே ரண்ணாத படியாயிறது ப்ரார்த்தி யிருப்பது. [illegible] ஸ்ரீ சேனாபதியென்றிறே

இப்படிப் பட்ட ஸ்ரீ திருமலையான திருமலைத்தி வாழ்வாரை அருளிச் செய்கிறார் ஒழிவில் காலமெல்லாரடலரணாழி யுழவலைவ புலைப் செயய வேண்டி மன்னிற இதனால்— சதுர்த்தியில் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறது. காலனைற இடம் பரணமாதி. [illegible] இவனை [illegible] விரோதத்தைச் சொல்லுகிறது. 'இது சத்ருஸமூஹத்தைக் கொண்டு கொலை நினைவு எனறு அருளிச் செயதருளின உரத்தை. 'தெழிகுரல்' இத்யாதியால் காரணனை சதுர்த்தி ப்ரயோஜனத்தை அருளிச் செயகிறார். ப்ரபலவிரோதிகளிடத்தில் ஸ்வரூப ரக்ஷணமும் [illegible] பரமபோக்யமான [illegible] இலை, வெளிலையும் [illegible] வடிவழகும் ஸ்வாமித்வமும் எல்லாம் [illegible] சக்திக்குத் தக்கபடியிறே

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கு
மூந்தை* வானவர் வானவர்கோவெந்தம்*
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து*
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. (2)

ஒ. இரண்டாம் பாட்டில், 'திருநாடடிலே சென்று எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்கையன்றே எல்லாருக்கும் ப்ராப்யம்' என்னில், 'திருநாடடிலுள்ள நித்யஸூரிகளும் ஆசைப்படும்படி முடிவில்லாத ஸௌந்தர்யசீலாதிகளையுடைய திருவேங்கடமுடையான் என்னை தனக்கு அடிமை செயவதாக்கி யெனனுடன் ஆளுமின்பு, அவனுக்கு ஸர்வசேஷவருத்தியும் பண்ணாவேணும்' என்கிறார்.

[வானவர் என்ற தொடங்கி] - ஸ்ரீவைகுண்டபதியாழ்வாரெனறும் கூட அவரறுமை அமரர்கள் உயர்வறவுயர்நலமுடைய நாவினர் நிலமிசையில் குலமிசைத்தாலே ஸ்வர்க்கபோகமடையாத நிருமலர்களிலே. [அண்ணல்] - ஸர்வேசவரன்.

இ. இரண்டாம் பாட்டில், 'இவ்வடிமை ஒருதேசவிசேஷதாதே சென்றால் செயயுமதனறே?' எனன, 'அருளாளரும் இங்கே வந்து அடிமைசெயயா நினறால் எனக்கு அடிமைசெயயக் குறைவென்?' என்கிறார்.

[எந்தை இத்யாதி] - "அடியாரடியார்" என்று ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கும்போது அத்தலையே தொடங்குமாபோலே பரமபுருஷனை நிரூபிக்கும்போது இதனையே பிடித்து அவனளவும் செல்லுகிறார். [வானவர் இத்யாதி] - நித்யஸூரிகள ஸ்ரீவைகுண்டபதியாழ்வாரெனறும் கூட ஆராதநார்த்தமாகத தூபின புஷ்பங்கள் நிலைத்தியாலே செலவிபெறுமபடியான திருமலை. [சிந்துபூ] - திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மைக்குத் தோறறு அமைமமாக பரிமளிகிறபடி. இவருளாரும் அங்கே சென்றால் மேனமை கணடு படும பாடெலலாம் அங்குள்ளாரெலலாரும் இவருதை நீர்மை கண்டு படும்படி. "காளமும் வானமும் வேடு முடை வேங்கடம்' இறே [அந்த மிலை புகழ்] - பரமபதத்தில் காலதி யென்னுமபடி திருமலையிலே வந்தபின பரவிற்று, புகழ் நிரவதிகமாயிற்று. [காரெழில்] - நிரகுணனுகிலும் விடவொணணாத வடிவழகு [அண்ணல்] - விருபதமுறுமம விடவொணணாத ஸௌமித்வம. காரெழிலண்ணல் எந்தை தந்தை தனைத் தனைத தந்தைகளும முனனதான பினபு, ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனுமமனனி வழுவிலா அடிமை செயய வேண்டுமாம.

(3)

அணைத்[குறிஞ்சி நிலக்குகுகு ரொவறுகனொனஜுதல ஸ்வரூபித்தவதனைத் தொகுத்துக் [ம. பதன் திருமலைல நிலையாலே அநுபாசசாயமான ஜசுவரியதனை பாடையவன் [அணிகெ இதயாதி, அநத ஜசுவரிய ஸ்ரீசகபரன தருகுகண்குணியுடையவன தனகருந்தாலே ஆபாணாத திருகுகளாகள. [சேசுகணிவாய அருளோகுகி ஸ்ரீபட்டாரைத துவகுகும முறுவல, கருணாநிதி ஸ்ரீருதயதிலே துவகுகுப பட்டாரைக் கொணடு சூழகுகுற ஸ்ரமஹரமான வழிவு [தெவ்வறை இந்யாதி, தெவிந்து நிறைந்த சுனைகளாலே அலங்கரிதமான திருமலையிலே வடிவு சன்றிக்கே, திருமலையட சரபரார்யாரிருகிறபடி. [ரண்டு இல தொங்குகு, ஸ்ரீணிருந்த ஸ்வாபாவிகமான குணங்களே புடையவன 'பதா ரத்நாதி ஜலதே: [ஸ்ரீவரசனே] அகுகுணாகுகுகுத தோறறு அடிமை செயதிற நிதயஸ்ரீகளுடைய ஸ்ரீதாதிகளை நடதுகிறவன் கணணிறை றற ருசியுடையாரைத் தனகே அநுபவிப்பிகும் ஸ்ரீனைக.

ஈடு.—மூன்றும் பாட்டு. 'ஸ்ரீம் இ[illegible] ரதிகதம் [illegible] நடதுத் தரச் செய்வதேனுமோ?' [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

சோதியாகி எல்லாவுலகுந்தொழும்*
ஆதிமூர்த்தியெம்மால் அளவாதுமோ?*
வேதியர் புகுவேதத் தகத்தை*
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. (3)

ஏ — அஞ்சாம் பாட்டில், திருவேங்கடமுடையான்படிகளை எளிய விஷயீகரித்தானென்றல், அது குணமாகவோ, எண்ணிலும் தாழ்ந்தரையும் தேடி அநுபவிருக்கிறவனுக்கு" என்கிறார்

[சோதியாகி] - நிரவதிகதேஜோரூபமான திருமேனியையுடையனாய், "தேஜஸாம் ராசிமூர்த்திதம்" [எல்லாவுலகும் தொழும்] இதயாதி, - எல்லாவுலகும் தொழுமபடியானவன் [ஆதிமூர்த்தி] அவனுக்கு இது ஒரு ஏற்றமோ? 'எனதின் தொல்புகழ் வானவரீசனை எனது ஈசன வானவர்கோன் எனவன் எனை அடிமைத்தலபோலே எல்லாவுலகுந்தொழும ஆதிமூர்த்தி எனக்கிறாரோ' எனில், — ஏழுகாடுகளிலே சொல்லுகிற எம்பெருமானேயெனனில்? — கீழே நீசனேன நிறமொன்றுமிலேன் எனறு சொன்னீர், நமமைத காரணமாகக எல்லாசிலும அவபதாகக 'மேலிடப அமிழ்ந்து எனை கீழ்படி அமிழ்ந்து எனை கேணடாவிறே தம தொழுதலோதே எல்லாவுலகும வழுகாடாலே தொழுத தான குறையில்லை. மேலும "யதாஹம கேசவே வந்தி மவசா பரிதேதிரே" என்று விழுகும தொழும்படிகிறே அழகால வந்த ஒளி இருபது [ஆதிமூர்த்தி] - ஜகத்காரணத்தினை, ஸ்ரீலைகுண்டநாத

[illegible]

வேங்கடங்கள் மேய்ந்த விரிநீர்
சூழ்ந்தங்கு நல்லார் வேதமோதி
வேங்கடத்தும் மறைவாழ்ந்த நமவேங்க
டாங்கடமை அதுகாந்தார்க்கே (6)

ஒ. — [illegible] 'அந்தமிலாவான' என்று தொடங்கி, [illegible] என்னில், —'அந்தமிலாவான' என்று தொடங்கி, [illegible] எனில்.

[வேங்கடங்கள் என்று தொடங்கி] - [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

கூந்தலாயவர் தீங்கடற்தாபங்கொண்டு*
அழந்தலாயினவர் வானவர்கோவெனில்*
நமனுறும் திருவேங்கடத்துங்கள்* ந*
ரஞ்சொல்லிநிதரும் தடங்குன்றமே (7)

[illegible]

[கூந்தல் எனும் தொடங்கி - சலனமான புண்டரீகாக்ஷனுடைய ஸ்பர்சத்தை நினைத்துக் கொண்டு வருந்தி என்று தொடங்கி] ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பிரேமாதிசயத்தாலே தீங்கு நேர்ந்தாலும் நன்மையாகவே உஜ்ஜீவிக்கப்படுவாளான ஸ்ரீநீளாதேவியாரை நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸ்ரீவேங்கடேசன் கலந்து பரிமாறுகிற திருமலை [நமனுறும் - யமனானவன் தானே வந்து] ஸ்வாமியாகவுமாம்.

இ—ஏழாமடியில், அபேக்ஷிதமான அடிமையைத் திருமலை தானே தரும் என்கிறார்

[கூந்தல் இத்யாதி] சலக்ஷ்யமான புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு, 'கூந்தல் என்கிறது, கனத்த ஆதாத்தோடே செய்கை என்னுதல். இவளாதாதமான அவன்தான கனக்க நினைத்திருக்கையாலே என்னுதல். ஸ்ரீபுருஷோத்தமனுடையான் சொன்னபடியின் கனத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது போலே [அழந்து இத்யாதி] நித்யஸூரிகள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டு வேறே போய் [நமனுறும் - யதாஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற] தேவர்களோடே பரிமாறுகிறபடியைக் கண்டு அழகியபோது இரா [நமனுறும் - யதாஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற] போலே யென்னுதல். [நமனுறும் - யதாஸ்தானத்தில் எனதும் தம்மைப் போலே யென்னுதல். ஸ்ரீகிருஷ்ணனாலே உத்யோகிக்கப்பட்ட ஸ்ரீநிவேங்கடம்] - பரமோதாரரான தேவர்களை அழகியபோது இராகாது, நிலமித்தியாலே [நமனுறும் - நகிரண்டையாகாது [சமனென்ன வீடு திருப்] "பரமம் ஸாம்ய முபேத்ய, பரஜ்யோதிரூபஸம்பத்தி' எனுமிடமே ஸாம்யாபத்தி எனுதல்,

---

[illegible]

தன்றுமேந்திக் குளிமழைகாத்தவன்*
அன்றுஞாலம் அளந்தோன்* பதின்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை*
ஒன்றுமேதாழ நம்வினையோயுமே. (8)

ஒ ளடாமாபாடல், 'கோவர்த்தநோத்தாரணதிளனே நிரதிசயபோக்யனை ஸர்வ நியாமகத்வ கூட பரமப்ராப்யமான திருவேங்கடமலையை நாம் ஆச்ரயிக்கவேண்டுமே' அருதாவை பரமரஸமும் என்கிறார்

[தன்று எனறு தொடங்கி] - கோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணி ஆச்ரிதரடைய ஆபத்தைப் போக்கும் ஸ்வபாவத்தை, அவனவர்களிலே அசிதாக்கிக் கொண்டிருக்கிற மற்றும் பல நமது பாவினை வரலெச்சமான [சென்று எனறு தொடங்கி, சென்று சேர்வதற்கு முன்பே

மையற்ற நிறைவினை*
வியமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்
தாயன்* நான்மறையாய் அந்தரமும்*
வாயுள் அடக்கினான் வையம்கட்கே. (1)

[illegible] திருவேங்கடமுடையான் [illegible] அவதாரம் [illegible]

அவர் [illegible] திருவேங்கடமுடையான் [illegible] அவதாரம் [illegible]

[illegible] திருவேங்கடமுடையான் [illegible] திருமலை [illegible]

ஒரு இருபதாம் பாடலில் [illegible] திருவேங்கடமுடையானைக் [illegible] திருமலைக்கு அவரை [illegible] திருவேங்கடமுடையானே அமைத்தான் என்கிறார்.

ஒரு இருபதாம், [illegible] என்கிறபடியே [illegible] விடாமல் [illegible] திருவேங்கடமுடையான் [illegible] திருமலையில் [illegible] அவர் [illegible] திருவேங்கடமுடையானை [illegible] திருமலைக்கு [illegible] திருவேங்கடமுடையானே [illegible] என்கிறார்.

[illegible] அவர் [illegible] திருவேங்கடமுடையானை [illegible] திருமலை [illegible] திருவேங்கடமுடையானை [illegible] திருமலைக்கு [illegible] திருவேங்கடமுடையானே [illegible]

[illegible] திருவேங்கடமுடையான் [illegible] திருமலை [illegible] திருவேங்கடமுடையானை [illegible] திருமலைக்கு [illegible] திருவேங்கடமுடையானே [illegible]

மைத்தநாளவை எல்லைகாறுங்கண்சென்று*
வைத்தினோடுபகல் முன்னம் அடையிறை*
வைத்தமாமணிமாடம் நிரைமாளிகை*
மொய்த்தசோலை மொய்ப்பூந்தடந்தார்வமே (10)

ஒரு — பதாவது பாட்டில், நம் முடைய பரிவர்களுக்கு நாளில் எல்லை திருநாடு வரைக்கும் ஆசைப்படுகிறோம் என்கிறார்

[வைத்த நாளை வரு என்று பிரானையே] திருமலைக்கு போகைக்காக சாஸ்திர ரீதியாக ஆவணி மாதம் பௌர்ணமியில் அவிட்டம் நக்ஷத்திரம் கூடின நாளை அதற்கு உசிதமான நாளாக நிச்சயித்து [எத்தை நமக்கு எல்லை கோடல்] - நம்மளவில் பிரபத்தி அதிகாரத்தில் எல்லை கண்டபடி [வைகுந்தம் புகுவது] திருநாட்டிலே போகையை [மெய்ப்பூந்தடம் தார்வமே] - நன்றாக மலர்ந்த பூக்களையுடைய பெரிய தடாகங்களையும் சோலைகளையுமுடைய திருநாட்டிலே போகைக்கு ஆசைப்படுகிறோம் என்றபடி.

ஒரு — பதாவது பாட்டில், திருமலையே பரமபதமாக நினைத்து எல்லாரும் கருடவாஹனராய்க் கொண்டு திருவேங்கடமுடையானை ஆஸ்ரயிக்கிறோம் என்கிறது.

[வைத்த நாளை இதுவாதி] திருமலைக்கு போகைக்காக ஈச்வரன் நியமித்த ஆவணியின் நாற்பத்தாறாவது எல்லையான நாளை குறுகி. [எத்தை இதுவாதி - சாதனாதிகாரம் கூடாதவர்களுக்கும் நாலாம் நாளன்றே கருடன் மேலே வந்து திருவடிகளை அருளுகையாலே கொண்டாடி கலங்கி தலைக்கு தலைக்கு முனாலே ஆசார்யனாகக் கொள்ள இருந்ததே குடியாக அபேக்ஷிக்கிறார். வைத்த நாளாதி ஸ்வரூபாநுரூபமாதலாலே விகல்பத்தாலே பலவகையாயுமுள்ள திருவேங்கடமுடையானிற்காட்டிலும் வேறுபிரயோஜநத்தை நாம் விரும்பாமையால் திருவேங்கடமுடையானை ஆஸ்ரயிக்கிறோம் என்கிறது. நாம் விரும்பியபடி சொல்லுகைக்காக வைத்த நாளாதி] சொல்லுகிற சேஷியையும் பரபாரதந்த்ர்யத்தையும் விரும்பி திருவேங்கடமுடையானை ஆஸ்ரயிக்கிறோம் என்கிறது.

[வைத்த நாள்] வரை என்கிற சொல்லாலே [நாளை] சொல்லுகிற [நாளை] நாளை [வரை] என்று [வைத்த நாளை வரை] என்று பிரிக்கவுமாம். [வைத்த நாளை வரை என்று பிரிக்கில்] "விச்சந்தா தேஹலீமபதி சேவாய ஸிதே திநே" என்கிறபடியே "ஸ்ருஷ்டவஸ்துவை வியாவஹாரிக்கை" [நாளை] என்கிற சொல்லுக்கு [வரை] என்கிற சொல்லாலே எல்லை கட்டுகை, நாளை என்கிற சொல்லுக்கு [வரை] என்கிற சொல்லாலே எல்லை கட்டுகை, "விஷ்ணுர் தேஹலீமபதி சேவாய ஸிதே திநே" என்கிறபடியே "ஸ்ருஷ்டவஸ்துவை வியாவஹாரிக்கை" [நாளை] என்கிற சொல்லுக்கு [வரை] என்கிற சொல்லாலே எல்லை கட்டுகை, [வைத்த நாளை வரை] என்கிற சொல்லாலே [நாளை] என்கிற சொல்லுக்கு

[illegible]

**தாள்பரப்பி மண்தாவியவிசும்*
தோம்பொழில் சூழ்குறைச்சடகோபன்சொல்
கோள்பரவித்தா இப்பத்தும்வல்லவர்
*வாழ்வார்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே. (11)**

ஒ—ரை: திருவாய்மொழியை அப்பயிற்சிக்கவல்லார் அழகார் மதாரிருதயரே எப்பேப்பட்ட அடிமையும் செய்யப்பெறுவர் என்கிறார்

[தான் எனது நெஞ்சில்] பரிமாறுதலுடைய தன்னுடைய நினைவுக்குத்திகளாலே பிரகாசத்தை அடைய அருளிச்செய்து திருவேங்கடமுடையான்பக்கமாயிருந்த திருச்சோலைகளிலே அழகுபொருந்தின திருநகரியிலுள்ள ஒப்பில்லாத ஆழ்வார் பிரபந்தமான [எனது] சொல்லை [தொடங்கி] ஏழாந்திருவாய்மொழியை [அப்பயிற்சிக்கவல்லார்] இவ்வுலகத்திலுள்ளார் இவ்வுலகத்தைப்பெற்று கூடியிருந்து சுகமனுபவிப்பதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அடைந்து நித்யமுக்தர்களோடு ஒப்பாகும்படி அடிமைசெயப் பெறுவர்

இ—கிமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்பயிற்சிக்கவல்லார் ஆழ்வாமனோரதித்தபடியே அடிமைசெயப்பெறுவர் என்கிறார்

[தான பரப்பி] கடிதான தரையிலே நாட்டியவை பரப்பினபோலேயாயிற்று, திருவடிகளைப் பரவிற்று மண்தாவிய சசிகள் - "உலகளந்தபொன்னடி" என்று, திருவேங்கடமுடையானை ஸ்வாதந்தர்யகைங்கர்யம் கொள்ளுகிறபடி, வரையாதொழிகையாலும், இதத்தையடையுத திருவடிகளுக்கீழே சேர்ந்துகொள்ள நினைத்த நினைவாலும் [சசிகள்] ஸ்வரூபத்தை [தன்னொழிய இதரார்த்தி இல்லாதபடி இவனுக்கு அனுபவத்தில் மனோரதத்தில் பரபோபாதி போருமாயிற்று, திருச்சோலையில் பரபுகழ் கேட்டு] - பரிணாமத்தை, இடைந்த ஸ்வரூபத்துக்குமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஒப்பில்லாத சதிறது [வாழ்வையுடைய ஞாலம்புகழ் வாழ்வர்] இவர் பரார்த்தமான கைங்கர்யத்தைப் பெறுகை - பரமபோபாதேயத்தைக்கே தமதாம்படி பிறருக்கு புகழுமபடி அடிமைசெயப் பெறுவர்கள

ஈ—கிமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்பயிற்சிக்கவல்லார் ஆழ்வார் பரார்த்தித்த [திருவேங்கட முடையானுக்கு] நித்யகைங்கர்யத்தை எப்போப்பட்ட அடிமையும் செய்யப்பெறுவர் என்கிறார்

[தாள் பரப்பி மண்தாவிய சசிகள்] கடிதான தரையிலே நாட்டியவை பரப்பினபோலே [தன் நெஞ்சில் திருவேங்கடமுடையானுடைய] திருவடிகளைப் பரவிற்று மண்தாவிய சசிகளை [தன் நெஞ்சில் திருவேங்கடமுடையானுடைய] திருவடிகளுக்கீழே சேர்ந்துகொள்ள நினைத்த [தன் நெஞ்சில் திருவேங்கடமுடையானுடைய] திருவடிகளுக்கீழே சேர்ந்துகொள்ள நினைத்த

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ
ஸ்ரீமான் திருவடிகளே சரணம்.

: [illegible] :

செயது குலுக்கட்டுகிறார்.

(1)

அருளிக்கொண்டிருந்.

தங்களெல்லா மென்பேனோ?

தி றதாட்டி. இதற்கு நான்மொழிந்த கொலுக்கு அருத்தத்தை வையாபுரி சொல்லுவாய.

அ தி. வையாபுரி சொன்னதற்கு

வடுகைக்கு அடைகாச்சரதாபம் பணைமேலுறுதிரை கடுமைகடாவுது மாத்திகலைக நிறை வருவல் நூதரஆவை யழிவு அரந்து தினை புகலிசேல் மாமனைவர் வாதுறிகை பேனாறுதல் அவிறுக்கி, பசார்ந்தாந்த கொல்லாமை தூனபக்குவி சேல் மடத்திக் கடபடி அடகார பதாரை பணாறு வென்றாதல் ஆகு கார்ணாவாவ பூதாந்தாகை மாவதுமை வாலவாறு. [நீனகடரிணந்தி மேலை மீகர] கடவை நத்தீத்துகு அவடை கடுகாவுமிரகச் சந்தர மடை பாகாசுச் சாலவுது விடாது இவறுதின் சீக்கவுபவடை படுகைகைக்குட தூவதாவாவ ப்ரவாகைக் நமை தேந்தாவை] ஒவ். வொறுவிட சேவை வகாமை பவ பேறு "மையா விரவாத வையத் நதுதவுதின் சவி நு வி பிரி அவை நவுக்க தினைவுள்ள சில ஆதாத்தவை நாவாவ தேனாவ நுளைகாவனறிக்கே அவ ஆறுகு வாவுறு வட தேனாவுகை சரிவி, அ நவாவாதீதவ வாவாவ நு வாறிவாக சவரிவமறுமாவாவ வல்லாவ னவிவேதிவா [கவாவாவிவாக் கூவாவாதி] அவறுவாவா வேறுகருவாவன வாவாத தாறி, தாரா "வெ தவிலரிரபூமி' என் ததேவாரி வுவாச்சிவாவாவி சவாவாவி இவாவாந் வண்ணனோக கூவுமாறு புகழுநல்லொருவன் இப்பாதி.

கூவுமாறறியாமாய் வேனா தும்றங்களாவ்துபேன்கோ?
மேவுசீர்மேகங்கோ? வ்வாங்தாரமைகனென்கோ?
நாவியல்கலிகனென்கோ? வாளதல்லாவிவேன்கோ?
பாவுசீர்க்கண்ணனென்பான் பங்கயக்கண்ணனாரையே. (2)

2. —[ரண்டாம் பாட்டில் தூங்கவாவதாவிறவாவ நாவாவான பதாரத்தாவங்கவாவ அவடவே பேரி அவறுவாறு வடாவாவவுடையனான தவனை மாவ அவனிசேவதி]

[நாவியவகலிக னென்கோ] - நாவாலே இயற்கவ்வடாதிகிறவுள்ள வாவுகார்பமான வித்தையை சவாவவேன்னோ? வி[ரவாவாவாவ] வாவுவ பாதவாவாவது - வி[ரவ] நி[ரவாவ] நவ வாவாவுவ பாவ நகாவ்வ [வாவா நூவாவில் சேவாவாக] நவியவாறு வாவாவாவாவ வாவாவாவ வாவாவாவ. உவாவாவாவாவ வாவாவாவாவ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] *காரணமில்லாத காரணம் போலும்* [illegible] *அதுவாகவல்ல தீபகம் தத் ஸகுதாகம்* [illegible] *காரணமற்ற காரணம்* [illegible] *ஆதித்யம் ஸகலத்தாரம்* [illegible] *விந்துவிஷ்ணு ஸ்வரூபமுமாயிருப்பது தானத்ரயாயாதிதயாரை காரணம் எனறபடி* [illegible]

அனுக்கு விஷ்ணு ப்ரதேயமொதுவிசேஷம்.

அர்ஸ்தனாலலெனல்கோ? அது யாவினெதிர்ந்தும்*
நிகரான நிந்தமென்கோ? நல்லிடமிருந்தென்கோ?*
அர்கலைக்கட்டியென்கோ? அறுகலையடியென்கோ?*
நெயர்கலைத்தேறலென்கோ? கலனென்கோ? பாலென்கோ? (5)

5. [illegible]

[illegible] ஓழிவு [illegible] அவனை [illegible] அவனுக்கு [illegible] அனை வென்கோறோ? மதுவென்கோனோ?

6. அருளாமாடியில் ரஸவத்பதார்த்தங்கள் அவனுக்கு விருதி யெனிலோ

அரசனை முன்னர், ஆசிரியனொருவன் ஆடு மயிலைத் தோகை [illegible] வேடமாகக் கொண்டு வந்து [illegible] அவையோர்களுக்குத் தன்னகங்களில் சிலர் [illegible] வேடமாகக் கொண்டு [illegible] அவர்கள் [illegible] துணைத்தான் எவ்வாறு கூறாதே விச்வரிக்கலாம்படி மாயம்மாகவே [illegible] ஆடுகின்ற வகை உரைமின்க. [illegible] மாயம்மாகவே [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அவர்களுக்கு

[illegible]

இ ஆழ்வார் தம் நேதா நேதா சுகயாள இ லும் இலைமாள கதாகிலை வீழ்ந்தியாக வகேயறிவிரகிற வயை பேசுகிறார்.

[illegible] மூன்றுகளாக ஏற்ற பினைக்கிறார் [illegible]. மாளன ஏதத்தில் ஸாரூபமான தாழ்வேதும் அதுதா ஸ்வரூபமான வாழ்வேற்ற சமயிர்ந்தால் மை நிகளமைத்த தக்கு நிலை ஏற்படாக சுவர்ணம் கேள்ளு படாக ஏற்படாமல் இருக்கிறார். [illegible] நடக்கு இருக்கு சரணாகதிகளில் நிலைக்கப்பட்டு [illegible] - இப்படிப்பட்ட விகளனான போகஸ்வரூபியான [illegible] அப்படி ஏற்படுவதற்கு தடையாக இருப்பது மாளிடன் தன்னுடைய யதார்த்தமான ஸ்வரூபத்தை அறிய மாட்டாமல் மயங்கியிருப்பதும் பாவிடன் அநுபவத்தை நிரந்தரமாக [illegible] ஆகவே இவற்றை நீக்கி ஸ்வரூப ஞானத்தையும் ஸ்வரூபாநுபவத்தையும் [illegible] ஆசார்யன் செய்கிறான் என்கிறார்.

சரி—ஆழ்வார் கேட்ட கேள்விக்கான பதில் இன்னமும் சரியாகவில்லையே விரிவாகவல்லவா பிரபந்தத்தைப் பேசுகிறீர்?

[illegible]

...

...

...

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

கண்ணனோடாயினை தன்னைக் கடல்கடைந்து துங்கொண்ட*
அண்ணலேயத் தகுதியனைத்தையே அமைந்தன்றன் மேனி*
நண்ணி நின் நுரைநிலம்புரை தொலையுண்டுழிப் பிழைத்தமையால்*
எண்ணலுமாறறிவரோ டேன் யானையும் பிழையலுமுரித்தாலே. (9)

ஏ.—ஸ்வதந்த்ரமான தலை, அவனுடைய விபூதி விசிஷ்டராயுள்ள தன்னிருவரையே பேச முடியாது. ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரன் சேதநர்களுடைய அல்பஜ்ஞதையை அறிந்து பரம தயாளுத்வம் பற்றி ரக்ஷித்தானே யென்கிறார்

[மயக்கம் ஒரு முருவாய் அவ்வளவில்] கூடாது [தனக்குத்தானே நினைத்தபோது] அவனை அடைந்து அவனுக்கு அடிமைசெய்யும் பரிபாகமுடைய [ஆத்மாவை] - ஆசார்யனுடைய திருவடிகளிலடைந்து யாத்ரை.

இ. ஒன்பதாமடி. 'நாலத்யாதோ விஸ்தாரய மே' என்று அவனபேக்ஷை யானாலும் பேச முடியாது. காரண காரண உபயலக்ஷணமான ஸகல சேதந சேதநங்களும் அவனுக்குவித்தே யென்று ப்ரயோஜகத்வம் சொல்லுகிறதாயே யென்கிறார்.

[கனாணேன இதயாதி - மெலபயமும் ஆச்சாகுளை சேர்ந்திருங்களும் விஸ்ரும்பிப்படி [கடல் இதயாதி - கடல் மதர்பரிச்யாதிருந்தது அதே கணித்தாரகள் எனறதே உடமபுரேவுக கூட்டுகடைந்து அவர்கள் பரோபகாரத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்வாமியை. [அசுரதனை] - அசுர பாவோபாதியைக் கிடைப்பிராத ஆக ஸுராதிலே நழுவவிடாதபடி [அணுகதனை] ஸவாஸ்ய ரூபகுணங்களுக்கு எல்லையிலாதவனை [அனந்தன இத்யாதி - அடிச்சிந்தாரணை தன்னையும் விரோதிகுலைகொள்ளவல்ல அவனமேலே கிடந்து ஸுகமியரோஷும் எழுபடியாரணை நாதப்படி ஸுவாஸ்ரயாதருளுகிறவனை, நூலாம இதயாதி - ஆபத்துக்களண்டாவ படுக்கையில் கொருநாளேனு ஸுகிகரும் ஸாவகாசனாய [ஸணணும் ஆறு அனியமாடனை - நியமனடிகளுக்கு எனறும் பாசுமிடுதை சேஷவை போகாது. [பாவையும் யரும் தானே] சேதநாசேதநங்களின் உடைய கொனறு பரயோஜகத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாயே யென்கிறார்

சடு. ஒன்பதாமடி. அவனுடைய விபூதி விசிஷ்டராயுள்ள தன்னிருவரையே பேச முடியாது. காரண காரணோபயலக்ஷண சேதந சேதநங்களின் அவனுக்கு வச்யதையே பரம போக்யமாயிருக்கிறதாயே யென்கிறார்.

[அன்று மாயப் பாலனாய] கடலை [அவனை நோக்கிச் சரணம் புகுந்த] வானரங்களுக்காக கடல் இரங்கி [ஸேதுவாகவாவது ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, கடலை தெற்கு [illegible] [அசுரனை] ராவணனை [illegible] [அவனுக்கு] ஸ்ரீராமனாய் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

[illegible] (11)

[illegible]

[illegible]

[illegible] நிலைமுதிய இயற்றுதல் கற்றவன் சித்ய சைவகாயத்தை பெற்று ஒரு ஸ்ரீகளாலே நிரம்பப்பெற்ற ஸ்ரீகிழ்

அடி இதுவாகி, - கிணைகளுக்கு இருவோலைபோலே வன்ன நின்ன திரளுக்கு மத்யமாக பணிந்துகொண்டு தோளாலே தலையை வாங்குகையாலுண்டான சரமஹரமான வடிவை முடையராய் பாடுதல் கூடாதாயிற்று. கீழ்சொன்ன ஸ்ரீ தோளாலேயோபாதி தருத்தபாபங்களும் எனக்கு பகை அதா இவர்கள் பாபங்களையடைய தலைத்து பெருமை முடைய திருவரி [illegible] காலம் வந்த பின்னர்தோடே அல்லாமையாலே இதை வளர்த்த தோற்றின ஆனால் வீலம்பாக பொருத்து ஸ்ரீகளாலே ஸ்ரீகளாடுபோகாதாய்ப் பெறாது. [illegible] இதயாதி சந்தானங்களை சூழ்ந்து கொண்டு ஆதிசக்ரபடி ஆதா தத்வகவாகளோடு வீலாவிஷயை அநுபவத்தை தருவதாகும் தவளதேவனை யாலே இவர்களுக்கு இவை நஸ்வாதாகாமை [illegible] ஆதரிக்கை

[illegible]

[illegible] இந்த பரகதஸ்வீகாரத்துக்கு [illegible] பெருமை [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ, ஸ்ரீமதே நாதமுனயே நமஃ,
ஸ்ரீமத் இருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணமோக்ஷ சாம்ராஜ்யம்—பரவேசம்

ஓ! அஷ்டாக்ஷர மஹாமந்திரமே, சரணாகதிக்கு ஏற்றபடியான பகவத்ஸ்வரூபத்தை போலே [illegible] அடியார்களுக்கு அடியார்களாய்ப் போற்றி வாழ்வதே உயிர்க்கு உயிரான பயனென்று அதனைப் பெறுவதற்கு ஆவல் மிகுந்து நிற்கும் [illegible] அவர்களுக்கு அடிமைத்திறத்தை [illegible] அவர்களுக்கு அடிமைத்திறத்தை [illegible] அவர்களுக்கு அடிமைத்திறத்தை

(1)

[illegible] தண்டமிழ் பெருகத் தழைப்பும், வடமொழிகளுடனுறவிலிருந்து ஆரிய நாகரிகம் [illegible] கருவிகளை எளிதில் தமதாக்கிக்கொள்ளும் ஆற்றலும் [illegible] ஆகிய [illegible] விசயநகரவாணர் ஆட்சி [illegible] தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு [illegible] அப்போது, ஆங்காங்கு உதயன அதற்குமேல் அதிகரிக்கவிடவில்லை. அதன் வளர்ச்சி [illegible] ஆரியமாதவ ஞானாசிரியரான, ஒருவகையில் தென்னாட்டுச் சைவத் [illegible] உதவியபடியால் அவர் அருளிச்செய்த [illegible] 'அவனை நாயேன் அடைவதெஞ்ஞான்று [illegible] துவக்கில் [illegible] ஆக்கி உண்டாயில் [illegible] [illegible] [illegible] அவனே வழங்குவான்' என்று அருளிச் செய்தார் [அப்பர் இதன்படி, ஆரிய உதயன சீர்மையை வாழ்வில் செலுத்தி, பரமபதம் அடைவதைத் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

பிறக்கிறவர்கள் என்கிறது.

[illegible]

காத்து நிலைபெறச் செய்வதற்கு. [இடை எண்ணாமல் இது அடுத்த [illegible]

மலையொத்து நிற்கும் மாதவர் காத்தும் பகுதியை தன்மை*
தொலைவுஇன்றி நிற்பினும் தொல்லோர் நூல்போதும்*
தலையின்றி நிற்கும் தன்மை உடையதுஅன்றோ*
அறவோர் நல்நாட்டு அழிந்து கிடந்ததுஎவ்வினை வல்லோரே (3)

[மு—ரை] மாடத்தில் [illegible] பகுதியை [illegible] வரை அழிந்து [illegible] [illegible] [illegible]

வள்ளல்கொல்லோதெய்வமாமல்லிக்கேடில்* வயல்
தெள்ளியசங்கினமாயம்* திருவல்லவாழ்* நின்ற
நள்ளிருள்* நீள்முடிக் கோதலட்* நின்றிருதாள்*
தண்ணிழற்பாற்படுவானென்கொல்* சாதிப்பதுவே. (4)

ஒ-ர்:— நல்லாய்புரி, நம்மிடம்பிரியாதபடி எந்நேரமும் அவனோடே வாசஞ்செய்கிற பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிற கோபஸ்திரீகள் எவ்வளவுதபஸ்ஸு பண்ணினார்கள்? என்கிறார்.

[வடு அவிழ் என்று தொடங்கி] - நந்தகோபர் புதல்வராகிய பூரணசந்திரனுடைய குளிர்ச்சியை உடைத்தாகை யாலே வடுவற்ற மலர்களை உடைத்தாய் அழகிய திருமுகமண்டலத்தை யுடையளாய்க் கொண்டு கோபஸ்திரீகளுடைய நெஞ்சை விழுங்கினவளாகையாலே கோபஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வதந்திரமில்லாதபடி பண்ணுகிற நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய கூந்தலுக்கு இயல்பான பரிமளத்தை யுடைத்தாய் அழகிய திருத்துழாய் மலர்களை அணிந்திருக்கிற பெரிய திருவடியை வாஹனமாக உடையவனாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற எம்பெருமான் நம்மை அங்கீகரிக்கைக்கு இதுவே போக்யமாம் வர்த்திக்கைக்காக.

தி:— காளைபாடிய, நம்மிடம்பிரியாதபடிக்காக எந்தேடாத பாக்கியவதிகளான கோபஸ்திரீகளுடைய தபஸ்ஸுக்கு மேற்பட்டதபஸ்ஸுண்டோ என்று பரிஹாஸத்துக்காகவோ பிறந்தாளோ? என்கிறார்.

[வடு அவிழ் இதயாதி] - வடு பரிமள அழகை - அதைத்தடுத்தபடி விரோதி - மலர் மொட்டை அலர்த்தப்பண்ணுகைக்காகத் தோற்றி 'தவளவெண்' என்றபடி. மலர்விட] - எந்த கள்ளை பெருமை கண்டிக்கப்பண்ணாதே மறக்கவேணுமென்றிருக்கை. [எடு மடந்தை அவள் பிணைக்கையில் நவரையாலே தரமதறிவதற்கே எழுதும் ஒருவரியே ஜடியாக நோக்குபடி [செய்ய வளர் திருமாது - இப்படி அழகைப்பெறுவதற்கிலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே எப்போதும் தனக்கு நிரவதிகளாயிருக்கிற பிராட்டி என்றபடி. மலர்தோள்போல் திருமார்பு தோற்றின திரு] பவளச்செவ்வாய் - எந்தக்கள்ளொழிந்தது மீளவந்தியோடே நினைந்தோ. 'பாதாரவிந்த ஸ்ரீயைப்பெற்றோம்' என்று அவளதான வாசி அறிக்கைக்கேணுமென்று நினைந்தோ [தொடுத்த ஸ்வரூபாநுபந்தியான பாணியத்வ குணத்தை. [அடி - அந்த புருஷகாரத்வத்தாலேயடியே படி தப்பிச்சேர்ந்த கூத்தாடி [கோகுடு - கோக - அடைவுகேடு. உகந்து தன்மனஸ்ஸுக்கிடாத படியால் - இதுவே திவ்யமாகை. [உயிரார] அதுவே யாதலாக இராதார். தமியர்மையல் இதயாதி] - பாகதருணர்களிலே விகாதரய வாதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலுமே பிறந்த இதற்கு மேற்பட்ட எனி? பின்னைப்பிள்ளையாழ்வான் வார்த்தை.

ஈ:— காளைபாடிய, நம்மிடம்பிரியாதபடிக்காக எந்தேடுதற்கு அரியனான பரமபதநாதனை அநாயாஸேந்து சதி, சதாகதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நமக்கு வாஹநாதிகளாக்கி வைத்தாளோ? என்கிறார்.

[வடு அவிழ் தொடங்கி] வடுவற்ற பரிமள அழகை யுடைத்தாய் அழகிய திருமுகமண்டலத்தை, நிகரற்ற பெருமையை யுடைத்தாய் [எடுத்த] - நிரவதிக ஸௌந்தர்யாதி குணங்களை யுடைத்தாய் [மடந்தை] - ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமளத்தை யுடைத்தாய் [செய்ய வளர் திருமாது] - இப்படி நிரவதிக போக்யையான பிராட்டி [மலர்தோள்] - தன்னை அணைத்தால் தனக்கு ஸுகமாம்படி விலக்ஷணமான திருத்தோள்களை யுடையனாய் [திருமார்பன்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளை ஏறிட்டுக்கொண்டிருக்கிற திருமார்பை யுடையனாய் [பவளச்செவ்வாய்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி பவளம்போலே சிவந்த திருவதரத்தை யுடையனாய் [தாமரைக்கண்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி தாமரைபோலே குளிர்ந்த திருக்கண்களை யுடையனாய் [எம்பிரான்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு நிர்வாஹகனாய் [எந்தை] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு ரக்ஷகனாய் [தந்தை] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு போஷகனாய் [தாமோதரன்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு நியாமகனாய் [தண்ணிழற்பாற்படுவான்] - அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு ரக்ஷகனாய் [என்கொல்] - இப்படி அவளுக்கு ஸுகமாம்படி அவளுக்கு ஸர்வஸ்வமாயிருக்கிற எம்பெருமான் [சாதிப்பது] - அந்த ஸுகத்துக்கு ஸாதனமாக [ஏ] - ஈச்வரனுக்கு ஸாதனமாக [வள்ளல்கொல்] - வள்ளலாய்க்கொண்டு [தெய்வமாமல்லிக்கேடில்] - தெய்வமாமல்லிக்கேடில் [வயல்] - வயல்களை யுடைத்தாய் [தெள்ளிய சங்கினம்] - தெள்ளிய சங்கினங்களை யுடைத்தாய் [ஆயம்] - ஆயர்களை யுடைத்தாய் [திருவல்லவாழ்] - திருவல்லவாழ்திவ்யதேசத்தில் [நின்ற] - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற [நள்ளிருள்] - நள்ளிருளை [நீள்முடி] - நீண்ட திருமுடியை யுடைத்தாய் [கோதல] - கோதலாகிற [நின்றிருதாள்] - உன்னுடைய திருவடிகளை [நாம்] - நாம் [பெறுவது] - பெறுவதற்கு [எந்நாள்] - எந்நாளோ? [என்று] - என்று [தமியர்மையல்] - தமியர்மையல் [இதயாதி] - பாகதருணர்களிலே விகாதரய வாதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலுமே பிறந்த இதற்கு மேற்பட்ட எனி? பின்னைப்பிள்ளையாழ்வான் வார்த்தை.

[illegible] என்று பின்னும் பின்னே.

[illegible] (5)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] "அஜாயமான" என [illegible], அத்தகைய [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(೯)

தத்வசேஷமாகவிருந்தே வருவது.

என்கிறார்.

[illegible]

வாய்புனல்தன்னை நன்னெடுந்வேங்கடத்தெந்தை*
கோயிலொளிமண்டபத்தின்முற்றத்தெங்கும்போய்*
மூவிலுந்நாயுடைமுன் உலோகரிக்கநின்றுழி*
ஆர்வம்பெருகிநெரிய அயர்தோழிபரிவாரே (8)

ஒ—ட: ஸ்ரீமதுரை, ஸ்ரீவைகுண்ட விருக்ஷமான திருவேங்கடத்தில் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாராதனீயனாய் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய நன்மைகளுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிற ஆழ்வார்கள் அவ்வநுபவத்தாலுண்டான ப்ரீதியாலே சொல்லுகிறார்

[வார் புனல் என்ற பாசுரத்தில்] ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாய் திருமலையிலே நின்றருளி எல்லோரையும் அநுபவிப்பிக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை ஸ்ரீபுஷ்கரிணியான ஆகாசகங்கையினுடைய அலைகளாலே நலிவுபடாநின்றுள்ள [பேரருவி வாய்ந்த பிராட்டி] ஸ்வாமிநியானவள் [பிரகிருதி வாய்ந்த பிராக்ருதி] ஸ்வரூபங்களிலுண்டான தோஷங்களாலே ஸ்பர்சிக்கப்பெறாதவளாய் ஸர்வதோஷங்களும் அடியோடே நசிக்கும்படி ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை ஸ்பர்சிக்கப்பெற்றவளாய் [ஸர்வ ஜகத்தும்] தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளாய் [ஸர்வ ஜகத்துக்கும்] தாயாயிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியானவள் [ஸர்வ ஜகத்துக்கும் ஸ்வாமியான] ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை ஸ்பர்சிக்கப்பெறாதே [ஸர்வ ஜகத்துக்கும் ஸ்வாமியான] ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை ஸ்பர்சிக்கப்பெற்றவளாய

கொண்டாடுவார்கள் என்கிறார்.

(11)

[அசார இதயோதி] சிலரைரிகளுக்கு அவர்களை பெருமைப்படவில்லை [அவர்களுக்கு இதயம் சந்தேகித்தியோடு மோசித்திருக்கிறது வந்தது ஸ்வரூபங்களை [illegible] அவன் மேலுள்ள உறுதிகளுக்கு மோகப்பாசம் பின்னை [illegible] இதயத் சாதகர்களிடம் அவற்றை காண்பதற்கு சாத்தியமில்லை விருப்பம் வாழ்வுகளையொடு வாழ்வாயிற்று கதறி சோதனைகளை [illegible] ஸ்வரூபமான சொல்லப்படுவோர் என்ன — பாதுகாப்பதற்காகவும் [illegible] 'வாயே மதுவுண்ட' என்று அருளிச்செய்தார்போல் அவனை பிரிந்த [illegible] காரியங்களை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தல் [illegible] ஸ்வரூபங்களை செய்யுங்கோள் என்றுகளோ என்னில் — ஒரு [illegible] என்று [illegible] கெடுத்து ஏற்றுக்கொள்ளுங்கோள்' என்று ஏன்று கற்களையே [illegible] வாழ்வு [illegible] ஸ்வரூபமென்றும் கொண்டாடுவோருக்கு பரமாத்மாவையே அவர்களுக்காக [illegible] இதயத்தில் அவர்களுக்கு பகவத்குண விருப்பமென்றும் அவர்களை [illegible] பகவத் குணங்களை வெளிப்படுத்தி [illegible] ஸ்வரூபங்களை அருளிச்செய்து [illegible] இனிது ஆய: அவர்களாக கொள்ளுவதுவே பரயோஜனம்.

சூ.—[illegible] மாலை வடிவுகளைப்பற்றி மிகவிரிவாக [illegible] 'புருஷோத்தமன் எவர்களுக்கு பகவத்குணங்களை அருளிச்செய்து தருகின்றானோ; இதுவே சாத்தியமாகின்றது.

[அவர்களுக்கு] [illegible] [அவர்களுக்கு] [illegible] [illegible] [illegible

கருங்கை யானை வெண்கோடு கராஅம்
நீர்நாண் மலரின் நிலம்படப் பெயர்த்து*
மாவெண் மருப்பின் பூட்கை யொருத்தல்
பேரமர் முன்பொடு பெயர்த்தெறி தோன்றல் (10

[கருங்கை யானை வெண்கோடு கராஅம் நீர்நாண் மலரின் நிலம்படப் பெயர்த்து] - கருமையான துதிக்கையையுடைய யானையினுடைய வெண்மையான தந்தம் முதலையையுடைய நீரிலே விளங்கும் பகலிலே மலர்கின்ற மலரைப் போல நிலத்திலே விழும்படி பெயர்த்து; [மாவெண் மருப்பின் பூட்கை யொருத்தல் பேரமர் முன்பொடு பெயர்த்தெறி தோன்றல்] - அந்தப் பிடியோடு கூடிய கொல்லும் தொழிலையுடைய ஒரு களிறு பெரிய போரிலே முன்னிலையோடே பெயர்த்து எறிந்த தோன்றலே! (10

இ பகுதிமாடி கேலையை விளித்தார் கிழிபாடியம். இதில், அரையரோடொலைமை பகைதருணமகன் பகரிபாரவசயத்தாலே அரசமாகை வேகவேகோள எனிறு.

[கருங்கை இருளி முனையர் சூளனை கானகளுகுரு விருதாகளு நிலதாரை வா [காரணனதாலே] - "காரணனது தியை' எனிறபடியே லமனரயனீயனனென [திரமனிவனனனை] ம நாலிலாகரு கு னரசமனை வடிலைபடையனை 'திரு' எனறு காதி காரதியையுடை தானை கிமனிமேகேறிகறி கிறதையுடைபனை [செகனமாலினை, கமரசமனியம புனடீகாகுன்றே [தேவரானை இவடிவழனையும கனனழகையும ரித்த வடிவினை அருபவிபிதருபோலே எனோபம அநுபவிபித்தலின [ருமை நிதமாது, ஒருபடிபட பெருகலே வேறது அரையரோடொனாக ரூதறதலதிலே மைக்கை. புருபாதுகளை கனிகளே பிரிபமாய பரிபக மே கினாறு ஆடி அமிமாகருதுமான பெருமைபையும விளாதெதிலே வித்தாருகுவாரனாறு முலைதலுவடைய நிதலதத தூபுமாக கினைக்கும பதிகேடையுற தாமிந்து அவரிக்க ரத்துபகளின புகழுருமையை நகு னரிவ விபுதியாகத நதிபத்தமாகாரனை உத்தேசமாக அநுசாநத்தார் நிகுந்த சினமை வாநதநந்த ரசினரக் கொனடாடினா. இதனால சொலலாறாயத்து— அவை லோபனிபத்தினகையாலே எனகேபும தநியாபிய தோறறகடையது அநதச்சுருதனதைக குறைவற அநுளாநத்தார் அவகு தபுமுடைய சேனதவதனை அநுளாநித்தவாறே அநாபுமமாய பகவந குணஞ்சா உளாரசாயது தோறறறறு. அநதச்சுருதனதைக குறைவற அநுளாநத்தார் நிகுந.

+ நி...ரத்தை...ர். கிழி ரசினரை நிதித்தார், நிகில 'அகய ப நோறரபக் ...ரி அவ ரனி நகரி ...ரி நிதித்து வகரதாகுசெரா, உருகாருக அ ருசெ ...ரத்தம்' எனகுறி.

[...ரி நி ...ரனிவர்பாரபரனை கரபகாருக சரி கரபரிருக்காருகும ...ரி ...ரி நிகுசெ ...ரி நிகுசெ நி ...ரி நிகுசெ நி ...ரி நிகுசெ நி

[illegible] இதுவே உங்களுக்குப் புருஷார்த்தம் என்கிறீர்.

தாராவடிவாகியமைத் தெந்தாய்வயிறேயென்னவல்லீர்
தூராதுநுந்தன் சுதனை அடியேற்கேயெம்மானே*
வாராதவண்ணமருள்தந்து வண்டுவனந்தொறுமாடே
தேரார்தலைப்பத்தும் அருள்சோர்நிற்குமென்னீரே (11)

ஏ.—நீங்களிரண்டு பேரும் தாராவடிவாகி, தெந்தாய் வயிறே என்னவல்லீர் = தென்னாய் வயிறே என்னவல்லீர் என்று பிரிக்கலாம்படியாக நின்றபடியே நின்றுகொண்டு, சேர்க்கும் என்கிறது.

[தூராது என்று தொடங்கி] எம்பெருமானைப் பிரிவதற்கு ஆற்றாதே தேவகியும் வசுதேவரும் சிறைக்கூடத்தில் பிறந்த சமயத்தில் பிறந்தானாகையாலே, தூராது நுந்தன் சுதனை = தூரத்தில் நின்றும் உங்கள் பிள்ளையை, அடியேற்கே எம்மானே = அடியேனுக்கே ஸ்வாமியாக, வாராதவண்ணம் = [கம்ஸன் முதலானோரால் அபாயம் நேரிடாதபடி] வரவொட்டாதபடி, அருள் தந்து = கிருபை பண்ணி, வண்டுவனந்தொறுமாடே = துவாரகையிலே, தேரார் தலைப்பத்தும் = ஆராய்ந்து சொல்லுகிற இப்பத்தும், அருள் சோர்நிற்குமென்னீரே = கிருபை தப்பாமல் நிற்குமென்னீரே = நிற்குமன்றோ.

இதில் விகாரத்தில் இதற்கிருவாய்மொழிகளுக்கும் பகவத்குணானுபவத்தால் விகாரி பிறவாமையாகிற பாபத்தை இத்தாலே நிச்சேஷமாகப் போக்கும் என்கிறார்.

[தீராத இதயாதி] அவனே மாதாவும் பிதாவும் மென்று அதயவஸ்துக ளாசரிதரை பரிபாலகனாகவே போகவி அடிமை கொள்ளும் சக்தியையுடையவன ''அஹமே மாபகரிஷ்யாமி'' என்று இருப்பாரை 'கரியதாயிதி மாம்ஸ்த' என்று அபிமானிகொள்ளும் வல்லபமாய [தூராத புகழ்] - மிகவு புகழ் அசக்தர்க்கு, அடைவாயில் கழுவவிடாதிகைக்காடாதவனே தமார [ருசுவாதி - நந்தம லிரிகளுக் கொளலும் அருளாளர் ஆசார்யோச மிலகாரு எனக்கொண்ட நரினவரே வாழ்வு - விடாத பகவதநுபவகளில் அவிகாரதரை கிடந்தது விடு நாதரைக் கொளவாறுபோலவடி தூம் இலவிலங்கா திலே உள்புகுந்து விட [ஸ்வயமவ இருப்பாதி] - ஸ்வபலகரும் நகவத்துகரும் தெளிவும் திருவெழுத்தும் உணாட ஸ்ரீகாரத்த கோத்த] சொனன [அருவினை நீறுசெயும்] - பகவத் குணாகளிக கேட்டால அவிகாரமாயிருக்கையில் அடியாலே பகவாபசாரத்தை இத்தாலே நிச்சேஷமாகப் போக்கும் என்கிறார்.

[தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்] 'ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருமேனி அழகிலும் அவனுடைய திருக்குணங்களிலும் ஈடுபட்டு அவனுக்கே அடிமைசெய்து கொண்டிருந்தவர். அவரைக் கண்டு திருமங்கையாழ்வார் அவரிடம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்கோயிலில் கைங்கர்யம் செய்யும் பாக்கியத்தை வேண்டினார். *அஹமேவ மாமக* என்று இந்த ஸ்லோகம் *கரியதாயிற்றிலாம்வது* என்று அடியார்க்கெளியான கோயிற் திருப்பதிகத்தில் [அரங்கத்தம்மா] தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெருமானுடைய திருமேனி அழகிலும் திருக்குணங்களிலும் ஈடுபட்டு அவனுக்கே அடிமைசெய்து கொண்டிருந்தவர். அவரைக் கண்டு திருமங்கையாழ்வார் அவரிடம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்கோயிலில் கைங்கர்யம் செய்யும் பாக்கியத்தை வேண்டினார். [வாய்ந்த] ஒலியுடைய கடல்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற பூமண்டலத்திலுள்ள அனைவரும் ஆச்சரியப்படும்படி ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்கோயிலிலே அடிமைசெய்து கொண்டிருந்தவர் திருப்பாணாழ்வார். அவரை [மானமில] இழிந்த ஜாதியில் பிறந்தவர் என்று சொல்லி அவரைப் பலரும் அவமதித்தனர். ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்கோயிலிலே அடிமைசெய்து கொண்டு [ஈரிரண்டு] பகவத்குணங்களிலே ஈடுபட்டு விளங்கினார் ஆழ்வார். [ஈரிரண்டு] பகவத்குணங்களிலே ஈடுபட்டு விளங்கினார் திருமழிசைப்பிரான்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம் பரகாலநாயகர் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அருளிச்செயல் : பிரவேசம்

—:—

ஸ்ரீ — ஆழ்ந்த திருவாய்மொழியில், 'எம்பெருமான் இவர் மனமுருகிச் செய்கைகளை மெச்சி இவர்க்கே தோற்றுத் தன் சுவை முதலியவற்றைப் பகிர்ந்தளித்தானாகையாலே' என்று சொன்ன நிலையிலும் ஆழ்வார் மனம் முழுதும் நிறைந்து, ஏறுதிருவாய்மொழியில் ஒரு நிலையில் நிலைநின்றும் ஆழ்வார் 'பகவானுடைய குணங்களை அனுபவித்தால் அவை நெஞ்சையும் உயிரையும் அபகரித்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றன; இவற்றை அனுபவிக்கும் நமக்கு ஒன்றும் மிஞ்சுவதில்லையே' என்று சொன்ன நிலையிலும் ஆழ்வார் மனம் முழுதும் நிறைந்து, ஏறுதிருவாய்மொழியில் ஒரு நிலையில் நிலைநின்றும் ஆழ்வார் பகவானுடைய குணங்களை அனுபவித்தால் அவை நெஞ்சையும் உயிரையும் அபகரித்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றன; இவற்றை அனுபவிக்கும் நமக்கு ஒன்றும் மிஞ்சுவதில்லையே

செய்யதாமரைக்கண்ணனை யுலகமூன்றுடையானை யஞ்சுடர்*
வையமளந்தவனெவ்வெந்தையை மறையுள்ளிறையை முன்னிநான்*
செய்யதமிழ்மாலைபாடியாடிச்செவிக்கினிய சொல்லினால்*
பொய்கையுள்ளே தியோடவெய்ஞ்ஞ்ஞ

(2)

[illegible] ஆச்ரயிப்போம் என்கிறார்.

[illegible] [illegible] [illegible] [

காரண புருஷனான பரமாத்மாவிடத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பக்தியைப் பற்றி *ஆதிமோசவரம்* எனும் பெயருடைய [ஆதியில் தோன்றிய] இந்த வேதமானது [ராமனுக்கு] எடுத்துக் கூறுகின்ற பாங்கினை [இந்த] உலகத்தில் [ஆதிசேஷனாக] அவதரித்திருக்கும் இளைய பெருமாளான லக்ஷ்மணன் [ராமனுக்கு] *வேதாவனூர குருபாதம் வந்தபின்* [வேதத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்த குருவின் திருவடிகளை வணங்கிய பின்னர்] [ராமனுக்கு] உபதேசம் செய்தான். [அதனால்] அவனுடைய [ராமனுடைய] பிறவிப் பெருங்கடல் [அவனுக்கு] இடையூறாக இல்லாமல் போயிற்று. [அதன் பின்னர்] [ராமன்] தன்னுடைய [ஆதிசேஷனான] இளைய பெருமாளை [தன்னுடைய] இதயத்தில் [தன்னுடைய] தெய்வமாக எண்ணி [அவனுடைய] தோளில் [தன்னுடைய] கையை வைத்துக் கொண்டு [அவனுடன்] [அயோத்தி] நகரத்தை நோக்கி [தன்னுடைய] பாதங்களை [நடந்து] செலுத்தினான். [அவ்வாறு] [ராமன்] தன்னுடைய [ஆதிசேஷனான] இளைய பெருமாளை [தன்னுடைய] இதயத்தில் [தன்னுடைய] தெய்வமாக எண்ணி [அவனுடைய] தோளில் [தன்னுடைய] கையை வைத்துக் கொண்டு [அவனுடன்] [அயோத்தி] நகரத்தை நோக்கி [தன்னுடைய] பாதங்களை [நடந்து] செலுத்தினான் என்பதை [இந்த] இயல்பான எளிமையான சொற்களால் [கம்பர்] [இந்தப் பாடலில்] தெரிவித்திருக்கிறார். [இந்தப் பாடலில்] [கம்பர்] [ராமனுடைய] தன்னடக்கத்தை [மிகவும்] சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். [இந்தப் பாடலில்] [கம்பர்] [ராமனுடைய] தன்னடக்கத்தை [மிகவும்] சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை [நாம்]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வையம்மின் நும்மனத்தென்று மாலுறைக்கும் மாயவன்சீர்வையமெய்*
யெமதேழ்கடலுமாமென்ன அதுகிற்கநாடோறும்* வானவர்
தம்மையாளுமவரும் நாம் புகழ்ந்தேமடைந்தோமினியோ*
செம்மையாலிவ்வம்பாதபங்கயம் சிந்திப்பதற்கிங்கிவரே (4)

இ-ள். [வையம்மின் இதயாதி] - உங்களுடைய ஹிருதயத்திலே வைகுண்டநாதன் என்று நான் சொல்லுகிற ஆச்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகுணசேஷ்டிதங்களின் புடைபரந்த அலைகளுடைய சீலக்கடலை ஸாமான்ய இதயாதி] ஸ்தோத்ரங்களான எண்ணெய்களால் சொல்லுகிறது என்? அது கிடக்கிறபடி. நாடொறும் வானவர் தலைவர் ஸாவகாலமும் தேவாதிகளுடைய ஸகலவிதமான ஆபத்துக்களுக்கும் சேமிப்பான நிலமாகிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அபாரகாருண்யமான பரமபதமும் ஸாதகவேஷத்தோடே ஸம்ஸாரிகளான நாங்களும். செம்மையால் இதயாதி] அங்ஙனமல்லாதொருரூபமாதி தாடகாதிகளுக்கே எக்காலத்திலும் கண்டதும் அது உளனாவதாமே புகழ்ந்தும் அந்தரங்கமாய் யாத்தையாய் கொண்டாடும் ஸௌலப்யமான எளிவுமாம்

ஈடு. [வையம்மின் இதயாதி] ஸகலமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களிலே வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லுகிற ஆச்சர்யமான [அமலனாதிபிரான் இதயாதி] அகிலாத்மகுணபூர்ணனான பரமபுருஷனுடைய [நாடொறும் இதயாதி] அகிலாத்மகுணபூர்ணனான பரமபுருஷனுடைய [வையம்மின் இதயாதி] ஸகலமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களிலே வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லுகிற ஆச்சர்யமான [அமலனாதிபிரான் இதயாதி] அகிலாத்மகுணபூர்ணனான பரமபுருஷனுடைய [நாடொறும் இந்திரற்கேத்தித்தொழுவரே] என்று மேலே

[illegible] தேவர்களுக்கு அதிபதியான இந்திரனுடைய [illegible] அவனுடைய [illegible] அவனுடைய [illegible] அவ

[illegible]

**தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவனே நமர்த்தியாய்*
சீற்றத்தோடு நன்பேற்றவன் றடிககிர்ப்புருதின்றசெங்கண்மாலே*
நாற்றத்தோற்றக் கனைபோரில் உறலாகிநின்ற* எம்மானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலென்னாழமைக்குமே. (6)**

[illegible]

இ- ஆருயிர்ப்பாட்டில், இவர்கூறியபோலே கேடக இராதே உபதேசமுகேனாக நிரதிசய போகயமான நரஸிம்ஹத்வத பெறிய வேறொரு தூரகம் இல்லையாகப் பெற்றோமிறே என்கிறார்.

[தோற்றகேடவை இலவான] உத்பத்தி விநாசாதி ஷட்பாவவிகாரங்க ளிலலாதவன் [illegible]ன்] நரஸிம்ஹதோஷபுகதமான ஸகலபதார்த்தங்களுகும் நிவாஹகனானவன [அவன்] காமடி [illegible] நிலாதவன ஒரு மூர்த்தியால] அத்விதீயமான அத்பாத விலக்ஷணமான பரஸிம்ஹமுமாய [illegible] அநுபவித்து அநுபவிறகனான] ஹிரண்யன்பகல சீறறம செலலாறறகசெயதே பரமாத்துக்கு [illegible]னவன தோறறுவிறகேயிருகக பிறநதாபபோலே யிருபபதொன்றிறே, கோபமும [illegible] அது இருளாதிரு திருவடிகளிலே கிடடனமடி னிறு சீறறததோடேயிருகக கிடடனம [illegible] னனிக. நிலைகல வாதலைய காயமாஸகயாலே அசீறறம இவனுகருக கிடடத் [illegible] ஸகலனாகி ஹிரணயனபகல சீறறததாலும பரஹலாதனபகல வாதலலடதாலும [illegible] ஸல, ஹிரணயனுகருக கிடடவொணணாத பெருமையையும, பரஹலா [illegible] ன மேலுத்தது முடியவன நாறறம கதம தோறறம ரூபம.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தி எனமபாடிரி இபரி ஸாலபனான பினபு அவனககள் தூலபதவசமலகையைத் தணிகது அவனை ஆச்சரியபபடோன் எனகிறர்.

எழுவரகளும் இருபரி காலதததபபுளளதனை உ தனகவடி அறியாதே இதாவிரபர ஏவணமான எனை தெரதகதகம பாமபாகபதனைகளனை எனது ஆடமின இதயதி அரசியாக ஸதபரிதது பேரபரபான ஆசன பேபோ அதறகலே உடகாரவைதனைபோல தபமாக கிடநதை அவதறகதகரு நிறகசசெயதனர. மறறபபடியே தூணைச சறறிவசசெறய தீபதனைபி நிறதாம அவன. [மணிவணணனாக குடகுதத - இறதபோலவே நிரைவபோறாதே மேலமபூது அகபபறதகிக தொணடிறதகரு ஹேரகுகள நிறறபபடி. வடிவழகைதாம மனோஹாரியான சேஷடதங்களனை முனபாகனி சிலவறறை முறறதது ஆலோசனை பிறகுகிறன எனறார்கள [சிறு இடைவேளை] - ஆகரான தேவதைகளனறிகே சாதியான வகைறறத தமரகளும முனிவரகளும கனனிபோலேயும நிறசெயபோலையனைபோல "ஸாவரஸ" எனனுகடையதிறே. கனனி கனியனை அதாழிய - இறபபோரே உங்களை நான குறிபபிடடுச சொலலுகிற வேடமகுடிர். மாமிக வடிவழகிலே காமிய பிறகிறது லவணம பரயோஜனமாகத தோறுமனோ. தூய மனதரான தூவதேவர் ஸாகபபோர? எனறு ஸமசபாவனாதரராகாதே [இறதியும இதயாதி - ஸாமானிகமான தகவலகள விசசேஷமாகப்போம.

ஈ — [illegible]

[illegible] காலபபடமுளள நிலையும அவை [illegible] பெரிய [illegible] அதற்கு [illegible] அதனால் [illegible] ஆகரான தேவதைகளனறிகே சாதியான வகைறறத தமரகளும முனிவரகளும கனனிபோலேயும நிறசெயபோலையனைபோல "ஸாவரஸ" எனனுகடையதிறே. [கனனிகனியனை அதாழிய [illegible] கனனி பரயாத [illegible] அவரகளாம [illegible] [தூய மனதரான தூவதேவர் ஸாகபபோர? [illegible] [illegible] [illegible]

தயாரேத நந்நாயினாளாகிய ,அவளையல்லாமல்*
மெயாரிற்றுரைக்கேனுலகில் எவர்க்கும்நிகர்ந்தகன்றேன்*
அயாவாம்நுமக்கிதனைஅறிந்தருளிஅன்னைதன்னை*
தயாதந்தருளுந்தன்னையளாகுமின்றாயர்களீரே. (8)

[பதவுரை] தாயர்களீர் – தாய்மார்களே! நுமக்கு இதனை அறிந்து அருளி நும் பெண்ணை கண்ணன் தரும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களை வினவித்தாந்தத்தைக் கொள்ளுகிறார்

[பதவுரை விரிவு] நுமக்கு இதனை அறிந்து – நீங்கள் [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களை [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, நும் அன்னை தன்னை – நும்முடைய பெண்ணை, தயா தந்தருளும் தன்னையளாகும் – [எங்களுக்கு] தயை பண்ணி அருளுகின்ற தன்மையை உடையவர்களாகும் [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, நுமக்கு அயா ஆம் – [அடியேனுக்கு] தயை பண்ணுவதற்கு நீங்கள் [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களை வினவுவது] நியாயமாகும் [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, அருளி – [எங்களுக்கு] தயை பண்ணி, தாயர்களீர் – [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களே! [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, தயா தந்தருளுந் தன்னையளாகுமின் – [எங்களுக்கு] தயை பண்ணி அருளுகின்ற தன்மையை உடையவர்களாகுங்கள்.

இ-ள்—பட்டரருளிச்செய்தார், அவளாதரிக்கையாலே நிகரிறுகலைக்கைக்காக 'நான் சகரவாதத்திலிருக்கவே வல்லது ஆதரிக்கப்பட்டிலேன் எனது ஸவஸ்தையை அருளிச்செய்கிறார்.

[பதவுரை விரிவு] – தாயர்களீர் – தாய்மார்களே! நுமக்கு – உங்களுக்கு [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, நும் அன்னை தன்னை – [உங்களுடைய] பெண்ணை [கண்ணன் தரும்படி] அருள்செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களை வினவுவது] நியாயமாகும் [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, அருளி – [எங்களுக்கு] தயை பண்ணி, தாயர்களீர் – [ஆய்ப்பாடியிலுள்ள] தாய்மார்களே! [அடியேன் சொல்லுகிற] இந்த விஷயத்தை [நன்றாக] அறிந்து, தயா தந்தருளுந் தன்னையளாகுமின் – [எங்களுக்கு] தயை பண்ணி அருளுகின்ற தன்மையை உடையவர்களாகுங்கள்.

இ-ள்—பட்டரருளிச்செய்தார், அவளாதரிக்கையாலே நிகரிறுகலைக்கைக்காக 'நான் சகரவாதத்திலிருக்கவே வல்லது ஆதரிக்கப்பட்டிலேன் எனது ஸவஸ்தையை அருளிச்செய்கிறார்.

தந்தாமரைமேலதனமாதரொடு தானுமாய் அன்னையன்னமுமாய்*
வந்தாரிலாரு நுலுண் மூவர்தம் முன் மாமுதலாயினை*
அந்தாமமாகத்துளங்கும் அவனி அம்மானை நாகணையாயினை*
ஒந்தாதி நின்றிவை பாடுமவனை அவனி தாமுமா மவமானமே. (5)

முதல் — ஒன்பதாமடியில், 'பிரமனும் சிவனுமாகிய தேவர்களுக்கு மேலான ஆசார்யனாகவும், எனை – சிறிய உலகுகளை உண்டு உமிழ்ந்து ரக்ஷிக்கும் ஸர்வேச்வரனாகவும் விளங்கும் அழகிய திருவாபரணமொன்றுக்கு நிதானமான பாடலிற்று, இது

தந்தாமரை எனது நெஞ்சில்] அன்னசாலையைத்தான் தூணாகவே கொண்டு மேலே விதான உணர்ந்தான செயற்பாலதாகவே நான்கு முகனை முன்னிட்டுக்கொண்டு நான்கு வேதங்களையும் 'அவையும் பிற தந்தையானவன் தாமரைமேலே' என்கிறபடியே பிரமனைப் பிறப்பித்தவன் ', தன்னையடுத்தவனுமாய் - வலிதாகிய போகங்களை அனுபவிப்பதில் கவிழ்ந்தவனாய் நான்முகனிலேயிருக்கையாலே அவனைப் பற்றியே கழிப்பவனாய், [தன்னை நினைப்பவர்களுக்கு] - தன்னை நினைக்கிறது - தானுகந்த பகவத்நிஷ்டையில் வைகோள்களை விரைந்து கடையடைக்கைக்காகவே] நிர்ஹ அந்தகர் வாழ்வாகவே அவர்களைத் தீர்வகுத்து வானவர் வெறுமை முகம் நோக்கி [தன்னை நினைத்தேயிருக்கும் அடியார்களுக்கு அதனால் வரும் விரோதங்களை] முகமே நினைத்துக்கொண்டு பரமபதத்தை வெறுமை அவர் எனைத்தினை ஆசைக்கப்போலே/ என்று அஞ்சி உலகத்துள்ளீர்களை சீக்கிரம் கலங்கி [அவர்களை அவர்களுக்கு] கூப்பிடுமின் - அவர்களின் விரோதங்களைத் தேடிப்போய் அவர்களுக்கு ஏற்ற விரோதங்களைப் போக்கி நம் உகந்தருளின தானத்தைத் திருப்பிவிடுகை ஆகையாலே இவ்வாழ்வார் பரகாலன் என்னும் திருநாமம் அமைந்தது. அப்படி அவர்களை மீட்டுக்கொண்டு வருகிறபோது, அவர்களுக்கு ஸர்வேச்வரனை ஸேவிக்கை தவிர்க்க ஒண்ணாதபடி அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை அனுபவிப்பித்து, அவனுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து, அவனுடைய திருவாபரணமாகிற இந்த திருவாழியை அவர்களுக்கு ஸேவிப்ப

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

கண்கள் காண்டற்கரியனாய்க் கருத்துக்குநன் றுபெளியனாய*
பண்டைநான் முத்தமிழ்க்கேகவிவாய் அருள்செய்யும்வண்ணவாசகனை*
பண்டைவேலை யூதிமுடன் நாளைக்கோன்ட கோபன்சொன*
வண்டமனாயிருந்தும்பாத்தால் பத்தராகக்கூற்பயிலுமிவை (11)

ஏ—நிகமத்தில், இந்தநாயகமொழியை அபயமிக்கும் பாதிலை உகந்ததாக நிச்சயிக்க, ஆனால், இந்தநாயகமொழியை அபயமிக்கோள என்கிறார்

[கண்கள் காண்டற்கரியனைக் கருத்துக்கு நன்று பெளியனாய] கண்ணுக்கான அரியனை கருத்துக்கு நிகழ் எளியனை [இந்த ஸ்வபாவவிசேஷங்களுக்கு பரமோதாஹரணம் [கண்கொள் நாள்தரு உயிர்க்கேகவிவாய் அருள்செய்யும் வாணவரிசனை] - அபாரகாருண்யத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகியை போலேயடியேனைக்கொல்லாநின்ற ஸ்ரீராமனுடைய அச்சாவதார பரம்பரையான சௌலப்யத்தை புகழ்கையாலே. [பண்டைநான் சோல் - வண்டுகளிறுமுடைய தேனிலை புகழ்ந்ததை] ஏ—நிகமத்தில், இந்தநாயகமொழியை அபயமிக்கோள என்கிறார்

[கண்கள இதயாதி] கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே அகவாயிலே மிகவும் பரசாகிறபடி. இவர்க்கு எங்கும் இதுவே ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களுக்கு பரமோஜகம். ஸம்ச்லேஷமாகிறது மாநஸாநுபவம். விச்லேஷமாகிறது பரமபரமசேஷ்டோபேக்ஷாதோஷத்தாலே பகவந்நாநுபவத்துக்கு வாசம் குலைதல். [மண்கொள நிதயாதி] நிதயவிரிகளுக்கு ஸாபத்நரூபமாகை ஸமஸ்தாசிகனோடு ஒத்திலையாதே அச்சாவதாரபுகத்தாலே வந்த ஸௌலப்யத்தைவேணும் [பண்டைநான் சோல் - வண்டுகளிறுமுடைய தேனிலை புகழ்ந்ததை] பண்டைகளிலுள்ள சோல் திருவழுதி வளநாடுகளும் குருகாபுரமும் நாலாஹரணாள ஆழ்வார் அருளிச்செய்த. பண்டொளாயிரம்] - வண்டுகளின் கிரீனவரிசை முடி அரசர்களின் பிரதாபத்தை பரணரைய விழுதாபோலே பகவதகுணாநுபவ வழிந்த பேசுகைகளை விடுகாட்டாமலே பரணரேடே கூடயிருந்தபடி. [பத்தராகக்கூற்பயிலும்] எவ்வாம் கிடைகளிலும் கிடைபாதாற்றும் பகவதகுதி அதுவே நாருகப்பாலத்த ஸ்சரிதம். பயிலுமிவை] அரசாவதாரபரமாகமுள மௌலப்பயத்தைச் சொல்லுகிற இதுநாயகமொழியை அபயமிக்கோள

ஈடு பிரவேசத்தில், இதுநாயகமொழி அபயமிக்கே [illegible] இந்தை அப்பரியங்கோள் என்கிறார்.

[கண்கள் காண்டற்கரியனைக் கருத்துக்குநன் றுபெளியனாய] காணும் பொழுது [illegible] கண்ணுக்கானை அரியனாய, 'காணவே வாவென்று [illegible] பிரமுக்கு எல்லாம் எளியனாய, பகவதநுபவத்துக்கு முன்னிலையாய [illegible] பாரார்த்தர் சீலம் பேசவேண்டில் மாதாபித்ருபரதந்த்ரனாய [illegible] பரமபத மோக்ஷதாயினான திருமாலை வாழ்த்தி [illegible] கவிக்கு அரும்பாலை [illegible] [illegible] அரசாவதாரத்தை [illegible] [illegible] [illegible]

பண்ணிகொண்டிருக்கும்போது ஒருவர் வந்து ஒரு செய்தியை சொல்லி அனுப்பினால் [உடனடியாக] திரும்பிவந்து அந்த வேலையை முடித்துவிட்டு [பின்னர் அவரிடம் செல்வது] வழக்கம். [அதுபோல] இவ்வுலகில் இருக்கும் நாம் [பகவானிடம் செல்வதற்கு] இடையில் [பல] தடைகள் இருந்தாலும், [அவற்றை] பகவத்குணானுபவத்தால் [அவனை] அடைந்து [அவனுக்கு] கைங்கர்யம் செய்வதற்கு [இடையூறாக] நினைக்கக்கூடாது. [இதை] எல்லோரும் [நன்கு] தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு [இந்த] திருவாய்மொழியை [இவர்] அருளிச்செய்கிறார். [பகவானாயினும்] ஆசார்யர்களின் [உதவியினாலே] அன்றி [நேரிடையாக] அவனை அடைவது [நமக்கு] முடியாது. [ஆகையால்] பகவத்குணானுபவத்தில் [நம்மை] ஈடுபடுத்தி [அவனுக்கு] கைங்கர்யம் செய்வதற்கு [இடையூறாக] நினைக்கக்கூடிய [பரிஜுங்குடி] எல்லாவற்றையும் [அவனே] விலக்கி [நமக்கு] அருளுவான் [என்பதை] இந்தத் திருவாய்மொழியில் [இவர்] அருளிச்செய்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி—பரிஜுங்குடி நம்பி : ப்ரவேசம்

இந்த ஏழாந்திருவாய்மொழியில் - பகவத்தாஸ்யம் வருந்திக் கற்க வேண்டும்படியான அவர் தம்மோடுடைய பரிமாற்றத்தாலே உருவின ஆழ்வார் அவ்வருவுதல் தீர 'எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வதென்றால் அடைத்தேற்றலன்றிக்கே ஸ்வரூபமாகவே தானாகவாயிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஒரு சில்வார்த்தைகளால் சொன்ன நிர்ப்பந்தங்களாலும் அவர்கள் எனக்கு நாதரென்னும், நான் அவர்களுக்கு அடிமையென்றும், அவர்களோடுடை ஸம்பந்தத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார். எம்மா பரிபாலயந்நிரவதி பரந்தபாவதி. இந்திருவாய்மொழி சரமாவதி

இந்த ஏழாந்திருவாய்மொழியில், பகவத்விஷயமென்னும் மேட்டுமடை வாய்த்த தமமாலே கிடைத்தான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடுடைய பரிமாற்றத்தாலே உருவின ஆழ்வார் அவ்வருவுதல் தீர 'பகவத்குணமுடனே பரிமாறுகையிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஐகமத்யருத்துவகளால் குறைய வினைர்ந்தாலேயாகிலும் அவர்களை சேஷமாகவே நினைத்தல் அவர்களுக்கு அடியன்' என்று அவர்களோடுடை ஸம்பந்தத்தை அநுபவிக்கிறார். இவ்வளவிலே, பகவத்ஸௌலப்யத்தை அர்ச்சாவதார பர்யந்தமாக உபதேசித்தார் கீழே மைஸாரி [illegible] உபதேசவிரோதமாக பகவத்ப்ரவணராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடுடை ஸம்பந்தத்தை [illegible] வீதராகிறார் எனுமளவில். ''எமாவீடு' - பரமபத்திலுடைய பரமபாவதி இது - சரமாவதி [illegible] ஸ்வரூபமுமாம்''.

இந்த ஏழாந்திருவாய்மொழியில் அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யத்தை அநுவதித்த செயலைக் [illegible] நிலை கொண்டமையினாலே விஷயப்ரவணராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகள் [illegible] அனுவதித்தார். 'தோகடவியபெருமான கீர்த்தகுமல காண்பதனறுகொல்' [illegible] முதலிய அடிகளாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் காட்டிக

(1)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முண்டாகவே [ஸ்ரீ ஸ்ரீ யதீந்த்ரமதாகுரு ஸ்வாமிகள் - [illegible] ஜகத்
குருக்கள் ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: [illegible] ஜகத்
வந்தித்திருக்கிற ஸ்ரீமான் அப்பிள்ளை [illegible] ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
அதிவல்லி தாயார் உடனுறை ஸ்ரீமத் சடகோப ராமானுஜ [illegible]
மஹாராஜ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் அழகிய மணவாள [illegible]
பெரியஜீயர் அவர்களை எதிர்கொண்டு [illegible]
சேஷன் போலவே [illegible] ஸ்ரீமான் [illegible]
பலபிறவியும் [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible]
நிறை [illegible] பாகவத சேஷத்வத்துக்கு [illegible] ஸ்ரீமான் [illegible]
குணங்களாலும் சீலத்தாலும், நற்பண்புகளாலும் [illegible]
[illegible] என்னை அடிமைகொண்டருளின [illegible]
எனவும், இங்கே இதோகதீ 'பரமபதி' என்றும் [illegible]
ஆழ்வார் தாளிணை [illegible] சொல்லுகிறது. [illegible]

ஆதும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை*
தோதுமேர்நான்முடைத் தூமனிவண்ணனெம்மாயனை நான்சொ*
தாதுந்தடகையுங்கூட்டிப் பனிமலர்மங்கையி*
நாதனும்பிறப்பிலிதோறு மெம்மையாளுடை நாதனே (2)

ஒ- இரண்டாம்பாட்டில், எம்பெருமானுடைய திவ்யாவயவங்களைக் கண்டு பயிற்றுவித்தாரை நினைவுறுத்தினவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்கிறார்.

[ஆதும பரமனைக் கண்ணனை, ஆழிகடல் மல்லாடியானைக் கருதினவை. ஆழிப்பிரான் என்று தொடங்கி - எழுபுந் திருவழியுமான அழகைக் கண்டு அநுபவிக்கை வாயன்மை யுள்ளவரை, கற்பகதரு பணைத்தாப்போலே மிகச்சுமையான நாதனை நாதனுக்கு ஸ்ரீயை யளிப்ப மிறைந்து நீலமணிபோலே குளிர்ந்திருக்கிற நிறத்தையுடையவரை, அப்படிப்பட்டவனை அடிமை கொண்டவனை [தாளும் என்று தொடங்கி] தன்னைத் தொழுவிக்கும் தட்டதற்கு ஈடாக நித்யஸூரிகளோடே கூடப் பரிமாறுமவர்களைப் பிறந்த இந்தோறும் அறிவே ஸ்வரூபமாகவுடைய நாதனை என்னை அடிமைகொள்ளக்கூடிய நாதர்.

இ. இரண்டாம்பாட்டில், அவனுடைய அவயவசோபைக்குத் தோற்றிருக்குமவர்கள் எனக்கு நாதர் என்கிறார்.

ஆதும்பரமனை] - இவ்வளவுமுலை ஆதும்போது ஒப்பில்லாதவனை "அடியரச்சுக்கெளிவந்தடைந்த விமலன்" என்னக்கடவதிறே. [கண்ணனை] தான கையாளாய் நினைப்பற்று ஆடகொள்ளுகிறது "ஆட கொள்ளதோனறிய ஆயர்தலைவனை" [ஆதிபிரானதனை ஆகாத ராஜஸனத்தில் உகந்த இராவக்குலைக்குப் பொருந்திவந்திற திருவாழியை யுடையவனைக் கொண்டு உபதேசகருமவினை செய்த திருவாழியுமான சோத்தியைக காட்டி அநுபவாஹமாகுமவனை] தோறும் ஜ்ஞாநாதி - அதுக்குமேலை கல்பதரு பணைத்தாப்போலே அதனிற்பெரிதான நாலுதிருத்தோளோடையிலே "ஆகதூச்ச ஸ்மேதாதிச்ச" [தூமணி இத்யாதி] - பழிப்பற்ற வேலைபோலே குளிராத திருமறத்தை யுடையவனை அநுபவிக்கை அநுபவாஹமாகுமவனை. [தோறும் தட்டலையும், இடம்பெற்ற நித்யஸூரிகளைப்போலே கைங்கர்யத்தை யுடையராய்க்கொண்டு அநுபவிக்கை] ஸ்வரூபமாகவுடைய மிருகத்தை மிருகத்தை மிகைபடுகையாலுண்டான தாளாடவுகையாலுண்டான ஸ்ரீயை யளிக்கும்போது அவயவத்தை ஒருகருவியாகக் கூப்பிடுகையாவது - "நிருத்த பரனான பாற்றவ" என்கிறபடியே தாமமராயத் தொழுகை [நரஸிம்ம இதயாதி] என்று மொகை ஜாமளங்களில் அவகாசந்தோறும் என்னை

எனக்கு வாதா என்றிருந்.

[illegible] "எத்தம்மை விற்கவும் பெறுவாக்களே"

[illegible] (3)

[illegible] ஈடுபட்ட முனிவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்கிறார்.

[illegible] அனிருத்தனாகி [illegible] ஆகையாலே [illegible] அவை [illegible] நிரூபித்ததாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் [illegible] நன்கு பிரபந்தத்தில்

ச வைடயாத்நவாவடயம் கலிதலயாலவட நாணிலவ*
புலை யாரெலாம்நாகிலம் பொருபுகழ்மாதர்நாம்கலம்*
நலை யாலவட நீத்நாலவம் நிதாலவட்நாலவட்கலவ*
நிலை யாயிங்ஙனேடிநாறு வாய்க்கொர்பொருட்கேனே. (4)

69. ஸாரஸாரமாகிய நிகமங்களுடைய அடியிலே சரியடி நெருங்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமை யாகிற நிலைமையை எனக்கு அளிக்கும்படி என்னிடம் வேண்டினாள்

[வைதர்ப்ப ஸுதை] - நிகமங்களிலே பூர்ணாதிபோலே ஸகலபோக நிதானமான நிதியை யுடைத்தாகையாலே நிதிரூபிணியாய் நிதிபோலே ஸர்வரக்ஷகையான நிதிபோலே ஸர்வாதிகை யான நிதியை யுடைத்தாகையாலே நிதிரூபிணியாய் ஸர்வாதிகையான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை அடியேன் வைதர்ப்பியாக ஸ்வீகரித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமை செய்கிற நிலைமையை ஸ்வீகரித்தேன். [நாராயண] நாராயண பர்யந்தம் தன் தனியாலே பூர்ணமாயிற்று.

71. நளமஹாராஜன் அவளுடைய ஆபரணசோபையிலே வித்தனாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுக்கு தோற்றியிருக்குமவளை எனக்கு வைக்கை எனகிறார

[உடையாற்ற ஆடையன் - நிருவணையிலே பூத்தாம்பரம்கொண்டிருக்கிற நிருமேனியன். "ஆர்ந்தகலைமையாதி கெனசேயகம [கணிகையன்] - நிருகழுத்திலே சாத்துமவை [உடை நாணாண - நிருவரையிற சாத்தும் கோவை. [புடையர் பொன்றுலினை - தான் கூடாத பரதேசத் துக்கு வேறோராபரணம் வேண்டாதபடி யேகதேசி தினவிலைபோலே விளங்குற நிருவுரோபரிதம். [பரன் மடிய ஐகரணிபயட உபயவிபூதிக்கும் தனக்கு நிருவிபூதிக்கும் மாறும் பகலன் றடி யாகுட] அநுகரிய அம்சமான நிருவாபரணங்களின் விதாயகமுடையவன். [வட] தனக்குத் தானே ஒப்பாய வேறு யாரெனக்கே நிருக்கை யென்றுமை நிருநாராயண, ஸ்ரீமந்நாராயண ஆபரணவகையிலே அபிநவமான விருப்பினபடி கைங்கரியபரதமும். ஆபரணசோபையினுடைய போக்யமாக மாலே செய்யும் தொழிலாட்டன அலங்காரமாயைகளிலே பேரவாவுடைய [நாராயண] நிருமாலி அடி ஆபரணசோதிகளும் விநியோகத்தை நோறு அதனை புகலாகவுமுடைய அவர்கள நோறு நோயைக்கு அடிமைக்கொள்ள எனக்கு நிருத்தமான நாயத்தை அவர்களுக்கே செய்கள்

72. [வட] நாராயண அம்சமான ஆபரண நிருமாலையிலே நிருத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரான கந்தர்வர்களை எனக்கு நிருத்தமாக்கி தர வேண்டும்.

[நாராயண ஆடையன்] நிருவரை நிருத்தாம்பரமே "கோசேயகத்த யத்தடம்", "பீதாம்பரத்த" "தானாயினிருந்த" ஸ்ரீபு நிருத்தாம்பரத்தில் நிருவரை நிருத்தாம்பரத்தில் நிருவரை நிருத்தாம்பரத்தில் நிருவரை

பொருத்தவன்னவர் தம்பொருளாகிய* அருட்கு
அருளையொழிய அன்பு முதற்படையாயிரீ*
பொருளறிதற்றொழில் வாயிற் றிறம்புளவாகும்*
வருவதுமிடமையிற் றமையுமனிந்தரிக்கவே. 3)

[பொருத்தவன்னவர் தம்பொருளாகிய] [illegible] [அருளை யொழிய] - கடல் கடைந்த வருத்தத்தைத் தான்மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு

[illegible]

அவதரித்தருளினவன் பண்டி [illegible] துயரங்களை தன்னை அடி பணிந்த அடியார்கள் அழிப்பதற்கு போகாத தலமே. ஆகவே இங்கும் [illegible] அவதாரத்தை மறுபடியும் விரோதிகளிடையே நினைவிற்கு நன்கு விளங்கும் பிரதியக்ஷமாகவும் பகவானுடைய [illegible] எளிமையுடைய தன்மையை பேசுவதாகவே பிறந்தபடி கண்டு - அவர்கள் பகவத் விஷயத்தில் [illegible] நிலை அவனுடைய கல்யாண குணங்களிலே நிலைபெறுவதாக வேண்டிய இரண்டும் அதி பரமாகி எனப்படுவே. பகவானுக்கும் ரசமான [illegible] அவதாரிகையை கூறி கேள்வி அவசியத்தை வெளிப்படுத்தியதாகி இரு. ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களில் ஒருசேர்வையாகவும் வைப்பீர்.

[illegible] என்றிருர்.

[illegible] என்றிருர்கே.

நளிக்கமலமலர்க்கண்ணனே நாரணனே நான்முகனே*
தளிக்கும் தன்நுண்ணுணர்வளிக்கும் தாமரையன்னவனே என்றென்று நின்னை*
வளிக்கொள்ளும் சோதியை உள்ளத்துள்ளே வைத்துக்கொள்வாரவர்கண்டீர்*
கிளிப்பிள்ளை யன்னார் நெஞ்சைக் கோயமர்ந்தான் கொள்ளுங்கொல்லோ. (6)

ஒ. ஆறாம் பாட்டில், கீழ்ச்சொன்ன வைகுந்தப்பிராப்தியை யெல்லாம் திரள அநுபவிக்குமவர்கள் எளிதாக, வைகுண்டத்தை யடைகிறார்கள்.

[அளிக்கும் உபாயத்தைக் கண்ணன்] - ரக்ஷண ஸ்வபாவத்தில் தனக்கு மேற்பட்டார் இல்லாத கருணையை [அழிப்பிலனாகுவனென்று] நித்ய ஸித்தரைப் போலே அநாதியாகவே அநுபவிக்கிறவனான ஸர்வேச்வரனுடைய [நளிக்கமலமலர்க்கண்ணனே] ஸ்வாபாவிகமான திருக்கண்களுக்கு புண்டரீகம் போலே அழகிய தாமரைப்பூவை ஒத்த திருக்கண்களை யுடையவனே [நாரணனே] என்று நித்ய ஸித்தர்களுக்கு ஸர்வாதிகனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸர்வேச்வரனே [நான்முகனே] என்று ப்ரஜாபதிகளுக்கு ப்ரஜாபதியான ஸர்வேச்வரனே [தளிக்கும் தன்நுண்ணுணர்வளிக்கும் தாமரையன்னவனே] என்று ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனே [என்றென்று நின்னை] என்று இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேச்வரனான உன்னை [வளிக்கொள்ளும் சோதியை] ஒளிக்க ஒளியனான ஸர்வேச்வரனை [உள்ளத்துள்ளே வைத்துக்கொள்வாரவர்கண்டீர்] குணங்களை அநுபவித்து விரோதிகளை வாயிடாமடாதே விரகுமுகவா கண்டு கலியினரி வாணடொமை] பகவத் ஸம்பாரயணமே பண்ணினார் பரமபதத்தை யடைவர்கள். 'ஸவரோஹரு' என்று மீளாதபடி தத்பரர்களாய்த் தாமேயிறே மீளாதொழிவது [கணமன்னமாதரை காப்பரே] இவை ப்ரபன்னர்களின் ப்ரகாரம் என்று ரக்ஷிப்பர்கள் முன்பு ஓர்ந்தறியாதபடி அநுமதிபண்ணினார், அவர்களை பக்கல் ஆதரத்தாலே. இவை அவர்களை செய்யும்படி சொல்லுகிறார்

ஈ. ஆறாம் பாட்டில், கீழ்ச்சொன்ன வைகுந்தப்பிராப்தியை யெல்லாம் திரள அநுபவிக்குமவர்கள் எளிதாக, வைகுண்டத்தை யடைகிறார்கள்.

[அளிக்கும் உபாயத்தை] நிலையாத்தன்மையிலே ஒக்கும் ஸம்ஸாரத்தில் தனக்கு அடிமைப்பட்டாரை ரக்ஷிக்கை, உபாயத்தைப் பிறரிலே தேடிப்போக வேண்டாதபடி ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷிக்கும் [நாரணனே] என்று ப்ரபத்தி ஸாத்யமாகையாலே ஸர்வேச்வரனை ரக்ஷகனாக அறுதியிட்டு [நான்முகனே] என்று ப்ரஜாபதிகளுக்கு ப்ரஜாபதியான ஸர்வேச்வரனை ரக்ஷகனாக அறுதியிட்டு [தளிக்கும் தன்நுண்ணுணர்வளிக்கும் தாமரையன்னவனே] என்று ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனை ரக்ஷகனாக அறுதியிட்டு [என்றென்று நின்னை] என்று இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேச்வரனான உன்னை [வளிக்கொள்ளும் சோதியை] ஒளிக்க ஒளியனான ஸர்வேச்வரனை [உள்ளத்துள்ளே வைத்துக்கொள்வாரவர்கண்டீர்] குணங்களை அநுபவித்து விரோதிகளை வாயிடாமடாதே விரகுமுகவா கண்டு கலியினரி வாணடொமை] பகவத் ஸம்பாரயணமே பண்ணினார் பரமபதத்தை யடைவர்கள். 'ஸவரோஹரு' என்று மீளாதபடி தத்பரர்களாய்த் தாமேயிறே மீளாதொழிவது [கணமன்னமாதரை காப்பரே] இவை ப்ரபன்னர்களின் ப்ரகாரம் என்று ரக்ஷிப்பர்கள் முன்பு ஓர்ந்தறியாதபடி அநுமதிபண்ணினார், அவர்களை பக்கல் ஆதரத்தாலே. இவை அவர்களை செய்யும்படி சொல்லுகிறார்

[illegible] [நாமமெல்லாமை யமமாய நாளில்] பதிபட்ட சீலமணி [illegible] பிரம [illegible] திருவடிகளை அடியே அகலிய [illegible] [illegible] 'மாலை வானை கலைந்தான்' எனுமிடத்தே சிச்சலை சிக்கென எழுதிக் கொண்டபடியே கரும் திருமேனி எழுந்தருளினது. 'உகளுறுதிரே" எனுமிடத்தில் 'பேரருளே [illegible] தானாயினானை" எனுமிடத்தில் சிறக்கவுரைத்தது [எனுமிடத்தில் 'பேரருளை'] 'பேரருளே' என்பதற்கு 'பெரிய [illegible] [நானிலத்தாரெனை நாடாதவாறு தானாகவே நின்று காத்தருளினான்] [illegible] [சனியனனி ஆனாதி எனை] [illegible] [illegible] [illegible

[illegible]

(5)

[illegible] விருப்பிலே நமக்கு ஸம்மதமென்று கருதி

[illegible] டமாடமாடல் அகறுமடை எரிய பதிந்து ஏதிலே விதுரனாய் நகுலனாக எனக்கு சாதா னெனிறா

[illegible] [illegible] [illegible] [

தனைகளில், பிராட்டியைக் கண்டு பேசுவதாக சில கனவுகளை உண்டாக்கிக் கொண்டார். அது ஆழ்ந்து பரிபக்குவமாக எல்லை, [திருமங்கை] அவர்களுக்கு ஸ்ரீமுகம். "யஸ்ய விஷ்ணு முகம் தேவி பிராதீ" என்னக் கேட்டிருக்கிறதே [உமாதேவி] உபாசகர்கள் லோகங்களை எதற்காகவேனும் அதிஷ்டிக்கும் அதில் வேறுபாடுகளுண்டு [குபேரர்கள்] சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ரத்னங்களை விடவும் அவர்களுக்கு திருமந்திரத்தைத் தெரிவிப்பதாகவே நினைப்பர். [அதற்கண்மூர்] ஏதேனும் துர்க்கதியே ஆகிலும், அவரே நமக்கு பரமபதமென்னக் [எமக்கு பிறப்பை நீக்கி எம் தொழுகுலம் தாங்குவோர்] நம் முன்னோர்களை உலகங்களைப்பட்ட ஜனங்களுக்கு அனுகூலங்களை தோற்றும் திருநாமத்தைச் சொல்லுவதாகவே உன்று எனக்கு உத்தேச்யம். அவர்களை ஆழ்வார்களை ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஆசார்யஸ்தானம் அந்த நிர்க்காருபயமே பிரணாமத்தை நிரூபிக்கிறது, திருநாமத்தை சொல்லக் கூடியோர் என்னில் கதேஷாதிசப்தத்தால் "மாதர்" அப்பர் என்னக்கூடாதோ? எனிலும் இவர்க்கு நீசனை

சூலந்தாங்குசாதிகள் நாவிலும் கீரிந்து* எத்தனை
நூலந்தானறியாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்*
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மாயவன்றாள்காணென்று*உள்
கலந்தாடியார்த்தன் அடியார் எம் அடிகளே. (9)

ஏ —ஒன்றாலும் பாடுதல், எங்கும் திருவாழியுமான அழகைக் கண்டு அநுபவிக்கவல்லவர்களுடைய அடியவர் எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்கிறார்.

[சூலந்தாங்கு எம்பெருமான்] - வஜ்ராயுதத்தைத் தரிக்கையை வதையை முதலாக நாலு தோளிலும் நடைபெறுகிற ஆயுதங்களைக் [சாதிகள்] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொல்லுவதாக நினைத்து [நாவிலும்] நினைவதாலாகிலும் [கலந்தாங்கு என்று தொடங்கி] ஸ்வரூபமான திருவாழியையுடைய அழகுக்குமேலே வலதுகையில் தரியாநின்றுள்ள திருவாழியையுடையவனை, அவனிடத்தில் எல்லாரையும் அபேக்ஷிதமாகொண்டவனுக்கு அடிமைப்பட்டு பரிவாறுகொண்டு நம்மை யுடையவர்களுக்கு அபராதப்பட்டவனான அடியார் எனக்கு ஸ்வாமிகள்

இ ஏழாம்பாட்டில், எங்கும் திருவாழியுமான சோதியழகிலே விதேதராயிருப்பாருடைய அடியார் எனக்கு ஸ்வாமிகள் எனகிறார்

[சூலந்தாங்கு இத்யாதி] - கர்மவிவாஹத்தாலும் அநுலோமப்ரதிலோம விவாஹத்தாலுமுள்ள குலங்களே தரிப்பதான பராஹ்மணத்யாதி நாலு ஜன்மத்திலும் கீழேகீழே போய [எதனே வலத்தாலினைத] அந்தச்சண்டாளஜன்மத்துக்கு அடைத்த ஜுகுப்ஸையும் வருதலும் மின்றிக்கே யிருக்கை. [சண்டாளர் இத்யாதி] - நாம சண்டாளனைகளன் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண போலே அவர்களதுங்களை விலக்குமவர்களாகிலும், இவர்களோ ஆதரிக்கைக்கு ஹேது செல்லுகிறது, [வலத்தாங்கு இத்யாதி] - வலதுகையாலே தரிக்கப்பட்ட திருவாழியையுடையவனை. அதுக்கு ஆச்ரயமான நீலமணிபோலே சரமஸ்யாமளான திருநிறத்தையுடைய மாயாதிக்ஷணுக்கு. [ஆனைன்று] - ஸ்வரூபஜ்ஞானம் முனைக்க அடிமைசெய்கையே பரயோஜநமென்று இருக்குமவர்களுடைய ஸம்பந்திகள் எனக்கு நாதர் என்கிறார்.

ஈ —ஒன்பதாம் பாட்டில், எங்கும் திருவாழியுமான அழகிலே பிரதிபத்தியுள்ள [ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு] தேஹாத்மாபிமானமாகிற ஸம்பந்தமுள்ளவர்களை எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்கிறார்

[சூலம் திகழ்தோறி] - [சக்கரம் எங்கும் திருவாழி] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு [சூலந்தாங்கு] இத்யாதி - நாம சண்டாளனைகளன் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண போலே அவர்களதுங்களை விலக்குமவர்களாகிலும், [வலத்தாங்கு இத்யாதி] - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு பரிவாறுகொண்டு நம்மை யுடையவர்களுக்கு அபராதப்பட்டவனான அடியார் எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்றால் சொல்லவேண்டுமோ? [கலந்தாடி] இத்யாதி

களாகிறது. இவர்கள் உத்தேசயாரைக்கு என்ன வைக்குரிய நி எனை மிருத்தகாரன் களாகிறது. இவர்களின்று ஸ்ரீ நி கா டிகெரத்திகரா மேல் [வலர்த்தாரு சகரம இதயாதி] 'வடிவுடை மின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மகள கமல மலர்மாது' எனாரு, "வடிவார் சோதிவலத்துறை யமெ. ரதிபுய பலவலம்ர எம்னு மேலே இவரும் கீழடைபட்டிலே "திருமாபலே" எனாரு, இவரக "வலத்தாங்கு சக்கரம்" என்றார். மலர் தங்க முர்ம்படைட திருவாழிவைபுடையினும அதுத்து ஆசாயமான வேலனாபோலே சிரபட "மான மிழி நிலை யுடைய வாகுத்தினுக்கு [ஆளளாறு] வெகூடஜுஞாம மனடாம் 'அடிமை செயலைகளே. பற்றோராகும்' எல் தந்தை ரகாகளை அதாரா எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்றார் உந்தத் வாளபோகத்திலே ஒதுங்கும திருவேலிபோ பெலை மெலும். அவர்கள அவனிலும உத்தேசய தாவர்களிறை.

அடியார்ந்தவைபரவுந் ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும்*
படியாதுமில்தரவிப்படி யேந்துதிரோன்றவாகத*
அடியாரடியார்தம்படியாடியார்தக்க
அடியாரடினாதும்*அடியாரடியோங்களே. (10)

ஒ.—யகுதாவாடடில், ஐச்வர்யார்த்திரிகள ஐச்வரத்தில் இவி சம்பிலென்ன பேற்பட நிலைந்தை ஆசைபடுமாபோலே வடிவுளாசாயிபிறுடைய ஆசாபமான பாகலில் பரவணரமிருந் தள்ளவர்களுடைய நாம்பதனத்த தொடாடில் தாய்ய நிறைட பாயளாரநூரிகை நூசை பண்ணுகிறார்

[அடியார்ந்தவைபரவுந் என்று தொடங்கி] திருவடிகளுக்கு அளவான ஜகதனத்தி திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு அதுகுசுடாக யுலிலையிலே இட்டவளகொள்ளும் வடபாவனைய, ஒப்பு ஒன்று மின்றிக்கெபி நுக்கி கலறுடைய பிளைக்தனந்தாலே என்னை அடிமையோண்டி என்னை உஜ்ஜீவிய பிந்தவனுகரு.

இ பத்தாமபாடடில, ஐச்வர்யார்த்திகள அதுகுகுட பாவவலாரமான பரஜ்ஞமபதனத்தை ஆசைப படுமாபோலே இவரும தாஸ்யபர்வவலாஜ்யிமை ஆசைபடுகிறார்.

[அடியார்ந்த இத்யாதி] திருவடிகளுக்கு அளவான பூமியை அழுதுசெய்து ஏரு படனை ஆலிலையிலே உணவுகு ஊடாக இடமவஜ்ஞகொள்ளும அதாகிறது - அழுதுசெய்த ஜகதது ஜீவர்த்துடி வலக்கை கீழபடக கண்வளர்ந்தருளுகை [படியாதுரிதுழுவிபடி] ஒபபாரவறுமிவரிக்கே யிருகிற பிள்ளைத்தனத்தாலே. யசோதாஸ்தநபமும ஒபபரவு ஊடதலசாரிகை தொடங்கினதும விழுவோம என்று அறியாத மொகத்தம் அவறுகரு ஆலிலையிலுன்றும பரளயத்திலே விழுவதோம எனறு அறியாத மொகதையிறே இவனது. [ளாஸதபிராரு, அந்த அடிதடைடதாஸ்யமிருதயதாலே என்னைத் தோற்பித்த உபகாரகள். [அடியார் இத்யாதி, "தமிச்வராணும பரமம மஹேச்வரம என்று சேஷிதவத்துக்கு அவறுகரு அவவருகில்லாதபோலே சேஷதவதத்துகருத் தமகரு அவவருகிலாதபடி அதன எலிலையிலே நிற்கிறார் தமமுடைய ருசிகரு அதியுண்டாய மின்டாரவல்லா சாதனஸ்ஸ முழய வேண்டுமபாலே மீன்டாராத்தின

ஈ.— பதது பாடாடில் அவனுடைய அசாதாரணமான நிலிலே தொடமிருக்கும் ஸ்ரீமையணவும கிலநடை சேஷிதவத்தின எலலை நிலைமரம் மலைகிறார்

[அடியார்தனைமும உலகு, அமுதபடைய ரஜ்ஜே அதாரி படியிலே பதும அதை பறிக்கரக முதல மேராரதாதில நபிதி அழுதுசெய்தது அதுபடிக் அவனுடைய நிலைய நாழ நாடிக [ஆலிலை அவனைச சொல்லுபடி, ஒரு பாலனி ஜகத்தனிபுள உபகரிக்கை விடாதபடியிருக்கை அழுது செய்தபடி இரண்டும அவனுக்கு அடியாரிறு பரிமாறினபடை. யழுதபடியாலை அவனுக்கும

அதிகாரிகளைப் [அடியோங்களுக்கு இதயாதி] எனும் வாக்கில் வாசகரிகளாகவும் புத்தமித்ராதிகளாலே பக்தி ரஸமாதலினால் சொல்லுகிற தூதோகராதிகள் நூற்றுவரும் மூடியுமுடி. [இவர்களுக்கு] - தானலாது தஞ்ச மென்றிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு [ஆளுஞ்செய்த அரசுகளிழவெல்லாம் தீர "மமைவ மநீச மோதாச" எனறு சொல்லுகிற தூதோபாய பிரகாரம் "சாத்யஸ்வஸாதனதயா" எனகிறபடியே ஸாத்யமும் செயாதாரைக்கு [குறைவிலர்கள்] ஆழ்வார் வாசிகமாக அநுபவகைங்கரியத்தை பண்ணிவைத்து [அடியோங்கள் தூரவும்] பகவத் பூர்ணமான ஆசீர்வாதம். பரதந்தரோத்தாரகம்" எனகிறபடியே [இவ்வளவிலும் அவனை தானேயாக்கி மேல் முடிவு - இதனிற்பரமான ஸாத்யமொழி நதீயசேஷத்வமாகையாலே பரதிபாதிதத்தது ஸகலருக்கும் சொல்ல முடியாதாகையாலே [ஆகக் கருதுகிறது] - நெஞ்சிலேபுகுமாபோலே கரகசகதராதிகளை ஒருபாடும் விடாதபடி எனறபடி. [ஸ்வாமிசேஷத்வமும் முடிவும்] நதீயசேஷத்வத்துக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்தர்யம் அறும்.

இந்த பாசுரத்தில், பாகவதசேஷத்வ பரதிபாதகமான இத்திருவாய்மொழியை அபயமித்தவர்களான இதுக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்தர்யத்தைக் கடபபர் என்கிறார்.

[அடியோங்களுக்கு இதயாதி] எனன வாக்கில் வாசகரிகளாகவும் புத்தமித்ராதிகளாலே பக்தி ரஸமாதலினால் சொல்லுகிற தூதோகராதிகள் நூற்றுவரும் மூடியுமுடி. [இவர்களுக்கு] - தானலாது தஞ்ச மென்றிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு [ஆளுஞ்செய்த அரசுகளிழவெல்லாம் தீர "மமைவ மநீச மோதாச" எனறு சொல்லுகிற தூதோபாய பிரகாரம் "சாத்யஸ்வஸாதனதயா" எனகிறபடியே ஸாத்யமும் செயாதாரைக்கு [குறைவிலர்கள்] ஆழ்வார் வாசிகமாக அநுபவகைங்கரியத்தை பண்ணிவைத்து [அடியோங்கள் தூரவும்] பகவத் பூர்ணமான ஆசீர்வாதம். பரதந்தரோத்தாரகம்" எனகிறபடியே [இவ்வளவிலும் அவனை தானேயாக்கி மேல் முடிவு - இதனிற்பரமான ஸாத்யமொழி நதீயசேஷத்வமாகையாலே பரதிபாதிதத்தது ஸகலருக்கும் சொல்ல முடியாதாகையாலே [ஆகக் கருதுகிறது] - நெஞ்சிலேபுகுமாபோலே கரகசகதராதிகளை ஒருபாடும் விடாதபடி எனறபடி. [ஸ்வாமிசேஷத்வமும் முடிவும்] நதீயசேஷத்வத்துக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்தர்யம் அறும்.

அடியோங்களுக்கு இதயாதி] எனன வாக்கில் வாசகரிகளாகவும் புத்தமித்ராதிகளாலே பக்தி ரஸமாதலினால் சொல்லுகிற தூதோகராதிகள் நூற்றுவரும் மூடியுமுடி. [இவர்களுக்கு] - தானலாது தஞ்ச மென்றிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு [ஆளுஞ்செய்த அரசுகளிழவெல்லாம் தீர "மமைவ மநீச மோதாச" எனறு சொல்லுகிற தூதோபாய பிரகாரம் "சாத்யஸ்வஸாதனதயா" எனகிறபடியே ஸாத்யமும் செயாதாரைக்கு [குறைவிலர்கள்] ஆழ்வார் வாசிகமாக அநுபவகைங்கரியத்தை பண்ணிவைத்து [அடியோங்கள் தூரவும்] பகவத் பூர்ணமான ஆசீர்வாதம். பரதந்தரோத்தாரகம்" எனகிறபடியே [இவ்வளவிலும் அவனை தானேயாக்கி மேல் முடிவு - இதனிற்பரமான ஸாத்யமொழி நதீயசேஷத்வமாகையாலே பரதிபாதிதத்தது ஸகலருக்கும் சொல்ல முடியாதாகையாலே [ஆகக் கருதுகிறது] - நெஞ்சிலேபுகுமாபோலே கரகசகதராதிகளை ஒருபாடும் விடாதபடி எனறபடி. [ஸ்வாமிசேஷத்வமும் முடிவும்] நதீயசேஷத்வத்துக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்தர்யம் அறும்.

அடியோங்கள்நூற்றுவர்எம்மை அன்றவர்க்காள்செய்த
கொடியோன்கொன்றுகொன்றுகூற்றுண்கோள்தந்தவர்கள்*
அடியார்க்கேயாயிரத்தும் இவையாத்தும்அவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு* நூற்றந்திற்றே தண்டாற்கொடியபாவனைமுடியுமோ (11)

ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனே, பாகவதசேஷத்வபரதிபாதகமான இத்திருவாய்மொழியை அபயமித்த நம்மாழ்வாருக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்தர்யத்தை கடபபர் எங்கிறார்

அடியோங்களாகிய நாங்கள் - பரமபதத்திலே கொலுவிருந்த துர்யோதநாதிகளான நூற்றுவரும் [அன்று] பாண்டவர்களுக்கும் பாஞ்சாலிக்கும் [அவர்களைப் பிரிவதால் ஏற்படும் துன்பத்தை] நினைத்து [அவர்களை] அழைத்துக் கொண்டுவரும்படி [தூதுவனாக] அனுப்பிய [ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகிய] அந்தர்யாமியான பரமபுருஷனுக்கும் [அவனுடைய] ஆயிரம் திருநாமங்களையும் [இந்த] திருவாய்மொழியையும் அவனுக்கே அடிமைப்பட்ட [நம்மாழ்வாராகிய] உன்னுடைய அடியார்களுக்கும் [அவர்களுக்கு] மேலாக [இந்த] திருவாய்மொழியை அவனுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களுக்கு

[அடி தோறும் நாற்றமா மீர்! பாண் வாகனீ அரக்கு ஒடுக்கிலே யகப்படுகிறபடி, சூகிலே தோற்றுத்தான், மகளைக் கிளைஞர் பலரும் நலிவித்தால், தாங்களை [அதாவது] ஆக்கவல்லவர்களன்றோ, நீயிக்கு அரிய மகிழ்க்கை மகிழ்வீர்கள்] இரண்டடி தீர்ப்பர் ஒருவரும் நீர்மை இல்லாதவர் அரசன் தேவியைக் [கிளைஞர்] இவர்களுடைய ஆசை குறைவற்றவளை அவர்களும் பயிற்றும். கொல்லாம், பயன்ய மாற்றீச கோபதாச* என்கிறபடியே இவர்களை விலக்கப் தாமோதரப் பெண்ணை [நெடிதோன்] பரமன் உகளை கார்ய நடத்திய தூ ... அனறும், *நாதிஸ்வஸ்த்தமாக* என்று அவர்கள் தாமே சொல்லுகிற வெறுமிலோர் எனறிருக்கும் [தேவை குருகூர் இயலில் தூயவான பாகவத சேஷத்வ பரமாகமான கைங்கர்யமாகிற ... சிலையைப் பற்றுகை வேண்டுகையாலே மாயிரு ... வெல்லுவலக்கு. [மதுரகவி ஆழ்வார்] ஒரு தோதுப் பொருளை, *பாதபத்மேஷுகாட ஸ்ய* என்கிற பிரகாரமாக, பரமபதத்தில் பிராட்டிமாரோடு கூடியிருக்கிற [அவனை நேரே பார்த்து] இதில் எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம் என்று விடாதபடி ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டுக் கொண்டு [ஆக்கமற்றதில் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் விடாத படியும்.] [சன்மந்த செயல்களும் முடியும்] நிதிய சேஷத்வ விரோதியான ஜுகுப்ஸாவிலும் அறும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம் எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி முடியாலே : ப்ரவேசம்

—:—

ஒ.—எட்டாந்திருவாய்மொழியில், "அன்று தோகையில் பெருமான் கனைகழல் காண்பது என்றுகொல் கண்களே" என்று "செயதமரைக்கண்ண னில்" எழுந்த ஆசையானது உந்துபகமான "பயிலுஞ்சுடரொளி யில் அநுபவத்தாலும் பகவதநுபவமாகப் பண்ணுத்தும் தாம் அனுபவித்தபடி காண விரும்பியவாலே அத்யந்த அவஸந்நராய் ஒரோவொன்றே ஸர்வேசுவரனை வருத்தினபடி அநுசந்திக்கிற சடாரியை இருந்தமிழ்கள்தும் ஆயிரமும் வியாக்கியானமும் [ஆக்கமற்றதில் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் விடாத படியும்] நிர்ஹேதுக பகவதநுபவத்தாலே பரிபூர்ணராய் பரிக்கும் தன் பரிக்கும் அற்றமே கூர்பிறை போலே, நித்யஸூரிகளுக்கும் நிவாஸத்துக்குமிடமான ஸ்வாபாவிகாநவதிகமான திருமேனியையும் மிகைத்தவிபவ நலங்களையும் அசிந்தாத்புதமான சேஷபூதர்களுக்கே முடியாதபடி நமக்கே காணலாமென்று மேன்மை கூடப்பிறந்தார். இந்தப்பாசுரங்களில் ஆகாரபாவாதிகளெல்லாம் ஒரோ திருநாமமே திருநாமாந்தரங்களுடைய விஷயங்களிலும் ஒழிவற்ற தென்றும் சொல்லுகிற இவ்வாழ்வாருடைய அபிநிவேசத்துக்கு அவதியில்லாமை சொல்லிற்றாயிற்று.

இ. "எட்டாகதிருவாயமொழியில், "அன்று தோகையில் பெருமான் கனைகழல் காண்பது என்று கொல் கண்களே" என்று "செயதமரைக்கண்ண னில் எழுந்த ஆசைகளு "பயிலுஞ்சுட ரொளி யில் அநுபவத்தாலும் பாகவதஸ்வரூபவிருபகமான பகவதஸ்வரூபம் புலனாத்தருவதென்றியானகையாலே பாகவதாகளோடு போதயத. பரஸ்பரம் பண்ணிதரிதலைக்கு உடலன்றிக்கே ஸமாகமாய "கதாரைச்

செய்தனைத் தீர்ந்தனம்.

முடியானே யடியேற்கு முன்னாய்
கிடியாகோ!* ஆர்படைக்கைடைந்தாய்! புன்னைக்
கொடியானே!* கோன்டல்வண்ணா! அம்மாத்தும்பியில்
நெடியானே!* என்றுகிடக்கும் எம்பெருந்தகாமே. (1)

ஒ—முதற்பாட்டில், தீ நுண்ணறிவும் சமயபரமாகக் காணவேண்டுமென்று ஆசைப்படும் பெருமையாலே அவஸ்தையாக கிடக்கிற தலைவி அருளிச்செயல்

[முடியானே என்று தொடங்கி] ஆதிராஜ்யஸ்ரீகளாய் எப்போதும் சர்வேஸ்வரனான திருவிருத்தை யருளுகையாலும் தனது நன்மை யறிந்து மகிழ்வேண்டுமாகையாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அழகிய திருவடிகளை யுடைத்தாயிருக்கிற மலையை யெடுத்து மேலிட்டுக் கொண்டு] - பரமபதநாதரிருக்குமிடமே மறுகலமாயாராகையாலே அவனை அத்யந்தபரதந்த்ரையாய் கொண்டிருக்கிற நிலையை யுடைய ஆசார்யர் திருநக்ஷத்ரத்தில் திருவாராதனத்துக்கு ஸாமக்ரியைகளை ஸம்பாதிக்கைக்காக ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு வாராத்தை ரெண்டு மாஸங்களாகப் பார்த்து ஸ்வயமாகவோ தத்புத்ரர்களாகவோ திருவாராதனத்தை யுடையராகையாலே அவர்களுடைய வரவை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருந்தருளுகையும் - சிலர் ஜகதாசார்யர்களால் பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடி அந்தரங்கரான

இ முதற்பாட்டில், தமமுடைய திருவுள்ளத்துக்கு உண்டான அபிநிவேசாதிசயத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

[முடியானே] - ஆதிராஜ்யஸ்ரீகமான உபயவிபூதிக்கும் கவிதத முடியிலே சேஷத்வத்துக்கு சேஷத்வமிறே முதல் காணப்படுகிறது. அவனசேஷித்வபரகாஷகமான திருவபிஷேகத்தில் முதலுறக் கண்டவைகிறார் தாசத்வமான திருவபிஷேகம் இவருடைய அபிநிவேசாதிசயம் இதனை யிலே அறியுமிதனை முழுலகும் இதுபாதி அவனுடைய சேஷிதை நலது தானுலகதித்தால் தமமுடைய சேஷத்வானுரூபமாகத் திருவடிகளிலேயிறே விழுவது. முன்முன்னே திருவனை அசேஷலோகசரண்யனான திருவடிகளேயடையப்போ 'மதீயமூர்த்தாரமிங்கரீஷிதி' என்று வருத்த திருவடிகளே எனசிலிலே வைகுகபோறவது எபோதுகாண? எனறு கருதி [ஆகடகோக கடைந்தவை] - இருதலைவாதரூபரான புருஷாரதத்வனிரூபகரான ஸ்ரீ அதிகரணத்தை உடையராக கைடாது கொடுகாதவன. "அரமேமோ மறுறுதி" எனகிறபடியே ஸ்ரீதரகாரமான வடிவை குளப் படிபோலே கலக்கினபடி. [பனரூரிகொடியானே] பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவும் கொடியாகவுமுடை யவனே ஆசரிதா திருத்தவிடத்தே விசவஸ்ருகதி வாஹநமாய தூரதத்திலே கண்டு வாரணனரு எனனரு தனிகைகளு தவழுமாகை. [கொண்டவண்ணனு] - பிருவினமேலே ஒரு காளமேகம் படிதாம்மேலே

மாகிற்று. பெரிய திருவாராதனத்தில் இருப்பு [அனைத்துலகிலும் பெரியவனே - பெரியதிருவடியின் முதுகிலிருப்பவனே என்பதால் பரமபதிகளுடைய இராப்போக ஆராதனை இங்கே சொல்லப்பட்டது என்று தோற்றுகிறபடி. திருக்கை வழியே கோயிற் நிர்வாகத்தை ஆச்சார்யமும் ஆச்சார்யமாகிற படி [எனது கிடக்கும் இடமுங்கோ சொல்லி அருளாலனிலை தேவகிபாடாய் ரோகி கருப் உக்காளேதி லக் குதிரும் புகாலோவாக கிந்தர் என்ற ரீபாதாழ்வானைப்போலே. [எனைவானோர்மு, 'எனைமனிசே' எனகிறபடியே நான் சொல்லும் செயல் இவனுக்காக கொண்டு எனசெயலோ? எனிற்று

ஈடு [முதற்பாட்டில் நம்மாழ்வார் திருவாளனத்துக்கு அபிமானமாக இருப்பவனே சரமபர தெய்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

முடியானே! ஆதி அந்த மாசகமாய உபய விபூதிக்கும் கர்த்த நடிபேற்ற, அவன் சேஷித்வ சக்தியை நிரவதிகத்திலே [எல்லை கண்டவர் இல்லை. அவர்தாம் முடிகளோ? [ஆயிரம் முடிகளை உடைய ஆதிசேஷனுக்கும் முடி இல்லை என்கிறபடி. கருணையாடி [திருவடி] நிலைகளோ? [திருவடிகளை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நிற்கிறான்? [ஆயிரம் முடிகளை உடைய ஆதிசேஷனுக்கும் முடி இல்லை. இவனுக்கு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (2)

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] [கண் இலங்கை இராவணி] க[illegible] [illegible] வகையைக்கு இளைய[illegible] மனனே [illegible] அவனுக்கு நந்தசாலையை' என்றுகொண்டு வக்ருதஸ்ருதி[illegible] மலங்காதிலே க[illegible] டோலைக்கண்டி "அஹோ வீர்யமஹோ ஸத்வ மஹோ ஸத்வ மஹோ த்யுதி" என்பதாக [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஆசிரியனின்றது என்கிறார்

[illegible]

[illegible] றது என்கிறார்.

[illegible]

பாவநகுத்தையிற சொலுஞ்ற பேறுவை ஆசைப்படாரினாறு. [மாஸ்] பாரதந்தறுமாய போகவறுமான உனக்கு. [பெரியகாளைகளாண] பதுதும பற்றாக பெரிய காண். மாருவா நடவும் பாவாபரகாரத்தாலே பரதபரஸ்பரராகாரமுடி ஸ்வதந்தமாக 'இவரிக் கடிபற்று' எனறு அவைகள் கை, கைகளு எ. ளைமாரிலை கூர்ர் தேரமே கலிகைகடவிலுகை ம்ரிக்கே பரகய ஜ்ஞாநமாகை டி காணத்தேதா ர வெறது. [ஸ்நாடுட] ஆசைப்படார வின்றது வேடப்படது, வெடையாகொறிவது ஆசைப்படாரவன்றது. [மண் கவாதேன்] ஸ்ண் கண்களை தண்ணகளாலே தொழுவுட தான் காணவும் ஆசைப்படாரவன்றது. ஸ்ரீபரதாழ்வான், பெருமாள்பிவனை போல இராயகெரும் நீர 'அவரும ஒருவர' வன்று கொளை சூடி, அவர போடச் செயத அடிமைவையே தான் ஆசைப்படடிபபேல்.

கண்களாற்காண வருங்கொலென் ஐசையால்*
மண்கொண்டவாமனனோர மகிழ்ந்துசேல்*
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொவிபாவிந்து*
திண்கொள்ளவோகதும் கிடந்தென்செயிகனே. (5)

ஒ.— அஞ்சாமபாடில். சரோந்ரேந்ரிய 'காணவும்வேறும், கேடவும்வேறும்' என்ற நின்றது வன்றார்.

[மண்களால் என்று தொடங்கி, கண்களாலே காணவருமோ வென்றபட ஆசையாலே அசரீர் நிருதனிடத்தே தானேவந்து அவர்களபேக்ஷிதங்களை முடிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸ்ரீவாமநன் ஏறுவதையாலே ஸ்ருஷ்டியைக்கொண்டு நடாதின்றானான பெரியநிலாபிறனாய மண்மை வென்றிருகிற நிருத்திறத்துண்டான ப்ரஜாந்ரநாறி வாமநவரிபை நிலைந்து [நின்கொளள எனறு தொடங்கி - அவன்வர தபேக்ஷிதத்திலே நெருங்கி நிறதாலறி கேடகவேறு மென்று மிகவும் குறிக்கொண்டிருந்தாரன்றார]

இ —அஞ்சாமபாடில், செவிகளானவை 'காணவேறும், கேடகவேறும் என்ற நின்றது' எனகிறார்.

[கண்களால் இத்யாதி - "சகஷுஷ்ச தரஷடவயருஷ நாராயண' என்கிறபடியே கண்ணுக்கு வருத்த விஷயதைக் காண வருமோ? எனனுகின்றது. எததாலே யெனனில், -[ஆசையால] - அபிநிவேசமே ஹேதுவாக. [மண்கொண்ட இத்யாதி - தன வாத்ஸல்யப பிறர்கு விடுக் கொடா மைகாகத் தன்னை அர்த்தியாக்கினவன். [ஏற மகிழ்ருதுசெல] - அவன் மேற் கொளளுகையா லுண்டான ஹர்ஷதாலே அதுகருப போக்குவிட்டு ஸஞ்சரியாநிறகை [பண் கொண்ட புள்] பரிஷகரிபை யுடைய எனனுதல, பருஹத்தாதரதாதி ஸாமதவங்களை யென்ற சிறகொலி எனனுதல். [பரவித்து] சிறகொலியாலே அவனவரவை அநுஸந்தித்து. [திண்கொள்ள ஓர்கும் கிடந்து] மூனறேநின்று சில் சொன்ன வார்த்தையும் கேளாதபடி தினனியதாக அவதாரம் பணனிக்கொணடே யிராகின்றன. ஸ்ரீபரதாழ்வான் விபிஷணபதத்துக்குச் செலலுததுபோலே கிடதாப போலே.

ஈ.— அஞ்சாமபாடில். பசலிகளானவை கணணுக்குடைய வருத்திலையும் தன்னு டைய வருத்திலையும் ஆசைப்படாரவின்றன எனகிறார்.

கண்களால் இத்யாதி] 'தனனைக்காணவேறும்' என்று ஸ்வார்த்தத்தில் நிகரன்றாலும் திருகாலை காணவருமோ? என்னும் ஆசையாலே. கவலமிடுங காணவேணும் நமபிமிற வெட்டுவதையுமம இருபது "சகஷுஷ்ச தரஷ்டவயருஷ நாராயண" என்கிறபடியே கண் ணுககு வருத்த விஷயதைக் காணவருமோ? என்கிறது. "காத்ரைச் சோகபரிகாஸிதை- ரைஸ்ப்ருசேயம்" என்னுமாபோலே. அவனும வருவானுமோ? என்னில். அதிதான்றிலதே

[ஆசையால்] தன் ஆபத்தில் அவனிடமே தன் ஆசையைப் பார்க்க அவனும் அதை தேற்றி, அவனுடைய ஆசையொன்றிலும் [ஒன்றிலும்] உதவாமல் [ஒன்றிலும்] "நேரொப்பிலாச்சோலைத்" [ஒப்பில்லாத சோலை] என்னும் [என்னுமிடத்தில்] [ஒப்பில்லாத] 'கோமளம்' என்னும் [என்னும்] ஊரில் [ஊரிலுள்ள] [சோலையில்] [ஒப்பில்லாத] [சோலையில்] [ஒப்பில்லாத] [சோலையில்] [ஒப்பில்லாத

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] உரைத்தல் [illegible] எனவும், அந்தச் சூழ்ச்சி [illegible], எல்லாவிதமாக உணர்ந்தவர் [illegible] இவைகளை [illegible] 'அடைய வித்தை [illegible] அவர்களுடைய [illegible] 'சொல்' என்பது [illegible] 'செயல்' என்பது 'செய்தல்' எனவும் [illegible] முன்னே [illegible] [சாலவே] காலத்தியத்தையும் [illegible] [illegible] உன்னை [illegible] [illegible] [illegible]

பொந்தியைய நுதலிவடபோய யம்
பொந்தகாய்* உங்குழல்நாணியபோதும்*
வந்திநான் வாசகமாலைகொண்டி* உம்சிலவே
இந்திந் நந்து எதுதீனகாலம்புலப்புவனோ?' (10)

ஒ —பந்தியை ஒத்த, நெருங்கிய நுனியையுடைய கண்களையுடைய பெண்ணே! வலமுறுக்கிலே துக்கம் நிற்க நான் சொன்ன சொல்லை மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டாயா? என்கிறார்.

[பொந்தி ஒரு சொல்லாகி அடர்ந்த என்றும் பொருள்படும். பொந்தகாய் என்பதை அடைபோல் [இடைபோல்] ஒன்றோடொன்று அடர்ந்தாற்போல் என்றும் உரைப்பர். இந்தி நந்து என்பதை இந்தி நந்தி என்றும் பிரித்து, இந்தி என்பதை இந்திரன் என்றும் நந்தி என்பதை நந்திதேவர் என்றும் கொண்டு, இந்திரனும் நந்திதேவரும் என்று உம்மைத்தொகையாக்கி, வந்தி என்பதை வந்து என்றும் கொள்வர்] - பெரிய வலிய சொல்லை உன் குணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு.

இ.—பதினாலாம் பாட்டில், உலகோர்களாணைபெறுக வலஞ்சுழியிலே கலசப்படுத்துற ஈன இனம் எதுதீன காலம் கூப்பிடக்கடவேனோ? எனகிறார்.

[பொருத்தியை - இவனை வலிய நினைத்து கருதலைவகேதராய நிறபடி. நீவிவரை எனைவுமா முமாநது] - 'அவ்வளவே காணாதது அவனமேலே காயாததாகில் என்ன கடவேனை' எனறு வயிறு பிடிகின்ற [இடைபோல்] ஒன்றொன்னாலாடி அங்குசை நன்றியோ பிறகு, அ ஈனை நாணினி தந்திற போன போலே தருசாடுகோ போனமை. [ச ம்பொருந்தகாய அதில் அகு பாதே சேர்ப்பான உன்னை எனகுதை தருத பெரியோனே [உலகுழல காணிய பேதுறறு] - உன திருவடிகளிக காணவேறுமொரு ஆசை யடி "எம்மாறோனாயோ பருவே ஒகுமை கமவேணுனி, தத கடகட சுவமாகுணக தருபர " எனறு உருகுமறிந்த முனிசனாய கேட்டுப் பரிந்துபாததுபோலேதச சிவாத திருகுணை நகாய அபயமளித்த நாயகனின் சிறுமையும் காணவாயத்து இவா ஆசைபடடது. 'பேதுறறு - மயாவிறியந்தமும் நாசமாயிறறு. [வருந்தி] - ஆசைபடட விஷயாநுபவனபாற் சிதாவுபா நமத்தே நுருசாலமதாடை தெனகையாகுறறு ஒருமினை எனதுதாறபரிலை பிருகுகை. நான், இவரை பொறுக்க மாடாத மேனமையையுடையே னான். [மாகுபாலேகொணர] உலகுமுனதருகு வாசகமான மாலையதனடையைகொண்டு. உனனையே - யதோ வாசோ நிவரதநதே ஸாஸறறுடியான உனனையே [இருந்து இருந்து] ஆநயாதனத தனிகடடுகைகு நமுவே பலபடி இனபபாற வேணடுமிருக்கை எதனீன காலம் புலமபுவனே, 'இதுககு முடிவு எனறு? எனகிறார். ஸாதத்தபுநர சொலலுமை டான பாடபுயதிறபாலே தனிமாடடார்

+ நி [illegible] எனபதை நினைபபடுத்தி அபபாதத்தில் அபபாதத்தை [illegible] நினைபபடுத்தி கடடேன்' எனறார்.

[illegible] "எத்த கடாசதுலமிகாணாததால் " எனறு விளைபபுரைபபாரு முளர்.

[illegible]

புலம்புரிப் பூமியனந்தபெருமானே*
நலங்கொள்சீர் நான்முகச்சிட கோபன்சொல்*
வலங்கொண்டமாயிரத்துள் இவையுபோய்த்தும்*
இலங்குவான் வாழ நம்மாறுவர்சென்றுலே. (11)

மு. நிகமத்தில், இந்தப் பாடலைப் பாடுபவர்களை குறிப்பிடுபவர்கள் அதனைக் கேட்கும் இசில் ப்ரவர்த்திக்கும்படியே அநுஸந்தானத்தை முடிக்கையில் தாம் முடிக்கிற இந்தப்பாடலை சொல்லுகிறார்.

[புலம்பு எனறு தொடங்கி] எல்லாராலும் அநுபவிக்கப்படுகிற நன்மைகளையுடைய மேன்மை பொருந்திய அனந்தாழ்வானுக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே [நலங்கொள்ளுகிற எனறு தொடங்கி] இந்தப் பாடலைச் சொல்லுகிற இவ்வாழ்வாரை அநுஸந்திக்கையாலே ஸகலவித மங்களங்களையுமுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செயலுமான திருவாய்மொழியிலுள்ள ஆயிரத்திலும் இப்பத்து.

மு. நிகமத்தில், இதைத்திருவாய்மொழியில்பத்துமாத்திரமாலே இதில் பரார்த்தித்தபடியே அநுபவிக்கைக்குத் தடையில்லாத பரமபதத்திலே செலவிப்பிக்குமென்கிறார்.

[புலம்பு இத்யாதி] - திருவதிலே சுபாஸ்ரயமான குணங்களையுடையவனை, தனிப்பிறவியை அனாதுகொளுகையிலே ஸாவலம்பனான ஸ்வாமியாய்த்துக் கவிபாடுகிறது. நலங்கொள்ள இத்யாதி - இதில் சொன்ன பெருவிடாயையுடைய ஆழ்வார் சொல் [வலங்கொண்ட] ஆயிரத்துள் இவை, ஓராயிரத்து ஸ்ரீபாதாந்தமான விஷயத்திலொன்றிருக்கும் என்னுதல், ஸ்ரீபாதாந்தஸ்தோத்ரத்தையுடைய ஆயிரம் என்னுதல். அதிவிதீயமான இயற்றமிழை சொன்னால் இன்னர் இன்னார் என்றதே பகவதநுபவத்துக்கு விச்சேதமில்லாத வைலக்ஷண்யத்தையுடைய பரமபதத்தைப் பாபிக்கப் பெறுவர்.

மு.—தேசத்தில் இத்திருவாய்மொழி [illegible] இதில் பரார்த்தித்தபடியே அநுபவிக்கலாம் பரமபதத்திலேதான் செலவிப்பிப்பது என்கிறார்.

மு. ரீ [illegible] குணங்களை [புலம்பு என்கிற பாட்டில்] நினைப்பதும் அவனுடைய குணங்களை [புலம்பு என்கிற பாட்டில்] நினைப்பதும் அவனுடைய குணங்களைத் தனித்தனியே அநுபவிப்பதும் பிறருக்கு [illegible] குணங்களையும் சேர்த்து ஸமுதாயரூபேண விஷயத்தை அநுபவிக்கை ஸ்ரீபாதாந்தஸ்தோத்ரத்தில் ஆசைப்பட்டது. இவை

[illegible] ஆதிமூர்த்திகளின் சரணம். எடைப்பாடாரே! தாயுமிக்கவே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம் திருவாய்மொழி—சொன்னால் பரமேசம்

ஓம். நான்காந்திருவாய்மொழியில். இப்படி நாதமுனி முதலாயுள்ள கருணைக்காமழும் எம்பெரு மானைக் காலை ஆங்கட்டிநெடுமேரு கூப்பிடுவெ பொருளாலே மிகவும் அவஸந்நரான ஆழ்வார் நமோநாரணாயேதி நமசாநண்டோ? என்றபாசுரத்தை நாம் முன்பு வியாக்கியானித்தபடியாலும் நம் பகவத்பரவணராகிறபோலே சப்தாதிவிஷயங்களிலே மிகவும் பரவணராய் அதுக்கு உறுப்பாக பஞ்சாயுதங்களாக கவிபாடிக் நிரிறபடியைக் கண்டு நமழ்மாள் மனந்நொந்து எழுந்த கோபாவேசத்தாலே அங்கநாதரையும் சீவைபதியாய் இப்படியிருக்கையாலே கவிபாடுகைக்கு விஷயம் கொந்து தன்னோடொத்த கவிகளைக் கொண்டாடுகைக்கு சாதன பிரஜாங்களுண்டாயிருக்கச் செய்தே கவிபாடுகைக்கு வழங்குகைக்கு சாதன விசேஷங்களுண்டாயிருக்கச் செய்தே ஸ்வாதந்தர்யமுள்ள அவர்களுக்கு போகமோக்ஷாதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களை கொடாவிடிலும் தன்னோடொத்தவர்களே ப்ரயோஜநம் கொண்டிருக்கிற எம்பெருமானைப்போலே கவிபாடுகைக்கு சாதன நன்மைகளொன்றும் இன்றிக்கே கவி பாடுகைக்கு தாழ்வும் ஒன்றும் இன்றிக்கே தாங்கள் நினைத்தபோது அதுக்குமேலே கவிபாடுகைக்கு எதிர்த்தட்டாயிருந்துள்ள ஸகலவித்வான்களையும் நிஸ்ஸாரராக்கி கவிபாடுகையில் ஏற்றமொன்றும் பெறாமையே யன்றியே கவிபாடுகிறவனுக்கு இல்லாத தோஷமுமே ஏற்படுகிற பாங்கையாலே அவர்களுடைய நோக்குகளே வெளியிடு அவயவிபோலே அவற்றுக்கு அவத்யாவஹராய அபராதங்களிலே மநோவாசாகாலே கவிபாடுகிற நரகமபுருமபவிரோதிகளான கூரத்தாழ்வான் முதலிகளுடைய அறிவு கவிகளைக்கொண்டு ஸ்துதிக்கை அன்றிக்கே 'வாழ்வு மருளிச்செயலு மெங்களுக்கே வாய்த்தன' என்று ப்ரதாபிக்கிறபடியே நான் வேறு சிலரை ஸ்துதிக்கைக்கு அநாலம்பநரணைகளுண்டோ?' என்று ப்ரதாபிக்கிறபடியும், 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்து நம்பெருமாள் திருவாராதநம் பண்ணுகிற பெரியவாச்சான் பிள்ளை வாழியரகத் தோன்றுவதே' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸம்ஸாரிகளை ஸஹாயராகக் காணுகிற இவனுடைய அபிநிவேசமாயிருக்கையாலே அவர்களுடைய நிருத்தப் பிரவ்ருத்தி.

நான்காந்திருவாய்மொழியில் இப்படி தாமும் தம்முடைய காணக்காமழும் நெடுமேரு மானைக்காலை மிகவும் அவஸந்நரானால், 'நமோநாரணாயேதி நமசாநண்டோ?' என்று நாம் பகவத்பரவணராயிருக்கிறபோலே சப்தாதிவிஷயங்களிலே மிகவும் பரவணராய் அதுக்கு உறுப்பாக பஞ்சாயுதங்களாக கவிபாடித் நிரிறபடியைக் கண்டு, தம்முடைய

[illegible]

சொன்னேன்விரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன்கேண்மின்நீர்*
என்னெஞ்சினுள்ளிருந்து யானெனதுஆர்உயிர்நல்கிலேன்*
தென்னன்தென்னனென்று வண்டுபாடித்திரிவேங்கடத்து*
என்னப்பனைஎன்னைபயந்த எம்பெருமானையுன்னுமினே. (1)

[illegible]

[illegible] - [illegible] எனக்கு [illegible] - [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

[illegible]

ஏழுலோன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவும்* போம்
**வழியைத்தரும் நங்கள்வானவர்சேனை நிற்கப்போய்*
கழியமிகநல்ல வான்கவிகோன்றுபுலவீர்காள்!*
இழியக்கருதி யிரானிடப்பாடலெய்துவதே. (3)**

வி.—ஏன ரும்பாடிலே, அந்நந்த விபக்தியைப் பரிஹரிப்பதாகவன்றோ பரமபதாதி ஸர்வதரமுக்தர்க்கும் கவிபாடி என்னப்ரயோஜநமும் உண்டு? எனக்கு?

[ஏழுலோன்றில்லாத] காலமுள்ளதனையும் இடைவிடாதே பரமந்திரஸ்வரூபரான சேனாபதியாழ்வானை வர்த்திக்கைக்கு உபாயத்தை அவர்களுமாகிறார்களும் நாமும் கூடவிருந்து கொண்டு தமிழ் வேறு கவிபாடுகைக்கு விஷயம் தேடிப்போய். 'வழி' என்று அர்த்தாக்ஷேபார்த்தமென்னுமிப் ப்ராப்யமான கைங்கர்ய மென்றும் சொல்லுவர். [கழிய என்று தொடங்கி] அறுமிக நல்லவாய வகிடமான கவிகளைக்கொண்டு விசேஷஜ்ஞரான நீங்கள் உங்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞரான் வந்து படி பாடுத்து.

இ முன்னரும்பாடிலே, விஸ்வக்ஸேனரை உபகாரகராய் விரும்புமவனைப்போலே கவிபாடி என்ன ப்ரயோஜநம் முண்டோ என்கிறார்.

[ஏழுலோன்றில்லாத] - காலத்தாலும்முள்ளதனையும் இடைவிடாதே. [நிலாவும் - வாதிகளுக்கு 'சக்ரபுராணாத்தீதே' எனகிறபடியே யாதோத்பாவி யாகாநதிஸம்பாதமற்று கலாதீனரான் சேர்ந்திருக்கைக்கு [போம வழியைத் தரும] - பேறறிறகாடிலே வழிபோகைக்கே அமைந்திருக்கிற ஆச்சார்யாதி மாகாகத்தைத் தரும் எனனுதல், தானாக கிடடும் உபாயத்தைத் தரும் எனனுதல், ப்ராப்யம் எனனுதல் வழியைத்தருகையாகிறது உபாயமாக ப்ராப்யமானபோது தான்போம் நீர்மையாட அதாதி ந - எனப்ராப்யமாய எழுந்தருளுகையாகிறது. [நங்கள வானவர்சேனை அவர் எல்லா எறறுக்கினையும் தந்தறறும் செய்து போராது எனனும் ஒலகைக்கு. [நிற்க இப்பாட்டிலே இவன வாயாலே ஒருசொலக்கேட்டகை தானேறாக நினைத்து நிறக [போல, அப்ராப்தரைப்போல கவிகளுபாசில் கொழுக்க கூம்பலலாமையாலே ஒளித்துப்போமவர்களன்றே தேடிபோவது [கழியமிகநல்ல] - எத்தனை

[illegible] [illegible] [illegible] [

மன்னிவையுண்டனனாலெனக்குப்போதும்! புலவிகளும் *
மின்னுமணிமுடிவிண்ணவர்கோனுமெனக்கரியன்* *
மின்னுமுருவுடையாயவனாயிடையாயவனாயறிவரி
தன்னுருவென்னுள்நிறுவிக்கொண்டானெனைப்பண்டையதன்வடிவே (4)

ஏ நான்முகப் பாடுவதற்கு, நன்மை கலிபாடுவதற்கு, நான் போதும், அவ்வளவே கொடுக்கு மவன்; நான் மந்தபுலன்களையுடைய மநுஷ்யனாகப் பிறந்தாலும் அப்படியே கொடுத்து அருளினபடி எனக்கிருக்க.

[எனக்கு ஆனது என்று தொடங்கி] - கலிபாடுவதற்கு நான் போதுமென்று கொடுத்தானோ? கூடப் பிறந்தாரோடு சண்டை பண்ணுகைக்கு ஆயுதமாகக் கொடுத்தானோ? [பிறந்தார் என்று சொல்லுகிறது] ஸ்ரீவைகுண்ட மணிமண்டபத்திலே புகப்பண்ணி அவர்களோடு கலவியாலே நான் பண்ணின் குற்றங்களைப் பொறுத்தும் போலே. [அவர்களை கொண்டு - எனக்கு அடிக்கொள்ளுகை என்றபடி. பிரமனாலும் சிவனாலும் - கலிபாடுவதற்கு நான் போதுமென்று அப்படியே கொடுத்த தானும் சொன்னபடியே என்று.

நி - ஸாரஸ்யமாடியே கலிபாடுகைக்கு தனக்கொத்த வடிவையுங் கொடுத்தானென்கை கலி பாடுகிற விதழிய மநுஷ்யர்களை சரீரரக்கப்பண்ண வேணுமென்று எண்ணினபடி.

எனக்கு ஆனது - ஒன்றும் ஆவதில்லை என்றுமிவை யென்கிறது. கலிபாடுகைக்கு கொடுப்பது மாயனாகச் செல்லுகிறது என்ன. [எதற்கிவனைக்கொடுத்து நியமித்தாய் என்பார்க்கு இடங்கொடாமே இருக்கிறது ஸாரஸ்யகாரிகத்வமும் கூடிக கலி பாடுகை யென்றது பரிஷை வரைக்கும் போகாதொரு வாயறி இருட்டது. [பலவிகளை] - உலகங்களை சிருஷ்டிப்பதற்கு போதுமோ நீரும்? மனுஷ மனிசரை ஸ்ருஷ்டிக்கை யாதொரு நிஷ்டையை கலிபாடுகைக்கே யேயிருக்கையாலே அவனை நிரூபகமென்றே [அலபாதனும் உனது- [பிடிப்பட்டுக்கு பெருமைபேசும் - இந்த சரிப்பதி குறைவற்ற கொடானே" என்று சேஷபோகதி. [மினார் நிழலாதி - ஒளியையுடைய மணிகளையுடைய முடி விளையாடுகை விசேஷணமானபோது "தருவிபாலோ விபவம்" என்று சொல்லுகிறது முடி அவதாரத்துக்கு விசேஷணமான போது கலிபாடுகைக்கு கொடுக்கைக்குடின முடியென்கை தன்னையன்றே கொண்டு] தாங்களாக கொண்டாளென்றதால். மாயையாதல்லாமல்லாதொழுகும் என்றதால் நீசரைக் கலிபாடுகைக்கு அதுபயன சரீரமாகாதென்று அறுக்கும். தன்னிலே முடியை வைத்து விபவமாக வெடி விழுமாபோலே நிதயஸூரிகளை பேலவற்றை கொடுத்தானிற்று ஸ்வரூபமாகாதென்று அறுக்கிறது.

ஈ - ஸ்வரூபத்தை கலிபாடுகைக்கு தனக்கொத்த சரீரத்தைக் கொடுத்தானென்கை மநுஷ்யர்களை நிர்ஹேதுகமாக ரக்ஷிக்கைக்கு மாத்ரமன்றிக்கே கலிபாடுகைக்கும் கொடுத்தானென்கை.

[எனக்கு ஆனது] - நான் ஆனபடியாலே ரக்ஷகத்வத்துக்கு [illegible] பிறப்பு [illegible] [எனக்கு ஆனது] [illegible] பிரதிபத்தி பெறுகைக்கு, கலிபாடுகை நிமித்தமாகவன்றோ [illegible]

கோள்நும்பயனில்லை குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை*
வள்ளல்! நும்தந்து நும்வாய்மையிழக்கற்பலிவிர்காள்!*
கொள்ளுங்கூறுமிலம்* வேண்டிற்றெல்லாந்தருங்கோதில்* என்
வள்ளன்மனிசவண்ணன்தன்னிசைக் கவிசொல்லிவாழ்மினே. (5)

[ஒரு அந்தணர் தம் வேதத்தை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டு பிறருடைய ஐஸ்வர்யங்களை நாடாமல் தன்னுடைய நிலத்தை அறவழியில் ஆண்டுகொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தன்னுடைய வாக்கினாலேயும் தீ, நெருப்பு முதலியவற்றாலேயும் தானங்களைச் செய்து வந்தார். [கொள்ளக் குறைவிலம் என்று மேலுள்ளது] - நம்முடைய கவிகள் [பாடல்கள்] உங்கள் விரோதிகளைத்தவிர வேறு யாருக்கும் போகாமல் இதுவே [பாடுவதே] எங்கள் விரதமாகும், [பொருள் எவ்வளவு கிடைத்தாலும்] அதில் ஆசை இல்லாதவர்களான [எங்களுக்கு] [எங்களுடைய] கவிகளின் மூலமாக நீங்கள் [பாடல்களைப் பாடுவதை] விட்டுவிடுங்கள். [பாடல்களைப் பாடுவதை] விட்டுவிட்டால் நீங்கள் [பாடல்களைப் பாடுவதால்] பெறுகின்ற பலன்களை இழந்துவிடுவீர்கள். [பின்னால் இந்தப்பாடல்] கவிபாடி [பாடல்களைப் பாடி] வாழ்பவர்களாகிய [எங்களுக்கு] நீங்கள் கவி [பாடல்] பாடுவதால் ஒரு பயனும் இல்லை. [பின்னால் இந்தப்பாடல்] நீங்கள் [பாடல்களைப் பாடுவதால்] பெறுகின்ற பலன்களை [எங்களுக்கு] இழந்துவிடுவீர்கள்.

[illegible]

வம்மின்புலவீர்! நும்மெயவருத்தக்கைகள்செய்துய்ப்பிலே*
இராமனெழிலம்பில் தெய்வவுருவம்நோக்கிலேம்*
நும்மிற்கவிகோள்ந்து நும்நும்* மாதெய்வமேதுதிமின்*
செம்மின்சுடர்ப்படி மன்றி நமக்குத்தேறவேண்டாவே (6)

மு. ஆராயப்படில், 'புலவர்க்குமாக மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடுகிறோம்' என்று அவர்கள் சொல்லி, அதிலே நாம் மநுஷ்யர் அல்லோம் தெய்வமாகையாலே நம்மை சரீரங்கள் கொண்டு கவிபாடுகைக்கு யோக்யதை இல்லை என்று மன்னர், அவர்களை அந்தர்யாமிகளாக்கி கொண்டுவிட்டபடியாலே கொடாது நின்றார்கள், எங்கள் நிஜ சொரூபத்தைக் கவிபாடுகைக்கு யோக்யதை இல்லை என்ன, 'நீங்கள் அவதாரங்களிலே ஸ்ரீராமாவதாரத்தை ஸ்ரீவால்மீகி அவர்களுக்கு நிலவாமையாலே அந்தர்யாமிகளாய் எங்களைப் பாடுகைக்கு யோக்யராயிருக்கிறபடி, உங்களுக்கு ஸ்வரூபமே விரோதிப்பது, ஆனபடியாலே எங்களைப் பாடுகைக்கு வேறு வாசஸ்தானம் எங்கே?

[மமீன்] வாருங்கோள். நும் மன் என்று சொல்லுகிறது - நிலையாகவுடைய நிலவுலகத்தில் மநுஷ்ய விலக்ஷணராய் அறிந்து கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் சிலருடைய ஆராய்ந்து பாடுகைக்கு கவிபாடுகை. என்கிற நோவுதீரும் படியும் அவர்களையும் சென்று அடையுமத்தனையாய் வருகையாதல் அவர்களைக் கவிபாடுதல்.

மு — ஆமையாட்டில், 'ஸ்ரீராமாதிகளுக்கு மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடுகிறோம்' என்ன, 'அவர்களை ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உடம்புநோவ பணிசெய்து ஸ்ரீமக்கைகளாறு' எனகிறார்.

மமீன] - காடறுத்தீயிலே அகப்பட்டாரை பொகையைக் கண்டு பழையபாரைப்போலே [illegible]' எனகிறார். புலனீர் நலனும் தீதும் அறியும் நீங்கள 'நீர் அழைக்கிறதென்? [illegible] உபாயமாகிலும் தேறுமாதலாலே நடத்தவேணுமோ? என்ன, உங்கள் தரம் குலையாதே [illegible]தோ? நும் மெயவருத்தி இருக்காதே உகளை சரீரத்தை வருத்தியும் கைதொழில் செய்து [illegible]கோள். கலமுடைந்தும் புல் சிறைத்தும் ஜீவிக்கப் பாருங்கோள் எனபர் மமீன. [illegible] ஸ்ரீராமனாகாது, பிறரைக் கவி பாடி யாகிலும் ஜீவிக்கவேணும்' என்ன. [illegible] பலவாறுபேணி நித்யமாயச் செல்லுகிற இந்த்ரியத்தில் செலவா நிலை. உகளுக்குப

சொல்கிறாள்: *"பேரழகி*

(7)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(8)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அவினையொழியப் பாடாது' என்றார்.

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

நின்றுநின்றுஎன்னைநாளும்நாள்தொறும்நின்கின்றாய்*
சென்றுசென்றுதீண்டுந்தோறும்தீவினைப்பாலனையாய்*
வென்றிவேலைவிடலைமேவிவிளையாடுமைந்தா*
என்னுடையாவியேஇனி என்றுமுயக்கவியைந்ததுவே? (10)

இப் பத்தாம் பாடலில், ஸ்ரீவேதவல்லியான எனக்கு நீ நிரந்தரமாக நாயகனாக அருளுமென்று எண்ணுகிறாள்

பதவுரை: நின்று நின்று — நிரந்தரமாக; நாளும் நாள்தொறும் — நாள்தோறும்; என்னை — என்னை; நின்கின்றாய் — விரும்புகின்றாய்; சென்று சென்று — மேன்மேலும் சென்று; தீண்டுந்தோறும் — கிட்டுந்தோறும்; தீவினைப்பாலனையாய் — தீவினைகளைப் போக்குபவனே; வென்றி வேலை — வெற்றியைத் தரும் வேலை; விடலை — இளைஞனை; மேவி — விரும்பி; விளையாடும் — விளையாடுகின்ற; ஐந்தா — ஐந்தாவது; என்னுடை ஆவியே — என் உயிரே; இனி என்றும் — இனி எப்போதும்; முயக்கு — கூடுதல்; இயைந்ததுவே — பொருந்தியதோ?

[நின்று நின்று இத்யாதி] - பலநாள் நின்றுநின்று அரைநிமிஷகாலம் இடைவிடாதே. [உயக்கம] - அநுபவிப்பிக்கும பரதெய்வம் [இவ்வுடல்] - த்ருஷ்டிவிஷம்போலே பயங்கரமாயிருக்கிறபடி. கிட்டின போது] விடவும்பேடிய மனம் சென்றாகிலும் நெருங்காமல் கூடவாதிரும். [கண்டு] - நமமை இவன் கண்டு [சலமகழியான] ஜகத்ஸம்பந்தம அறுமடி பணணவேணுமென்று. என்னை, மனோரதித்து [ஒன்றொன்றே உலகம படைத்தான் ஐந்துடனே பல்கத்தில்லை யென்று எகவாக்யதாத்பர்யமே விஷயம ஒருபடிபடு லோகவகனே உணடாக்கினான். [கவியாய்னேறகு - கவியாயினேனுக்கு அவன் ஸ்ருஷ்டி பலத்து அநுபவிபபிறனன எனக்கு [என்றும எனறும இனி மறறெநவாகவி எறகுமே] - காலத்தாலவரையளத்தின்ம வேறுசிலருடைய கவியில் எனக்கு அபிமானமுண்டாகை தகுமோ? வேறு சிலருக்கு கவியாக நான் தகுவனோ? எனறுமாம. இபபோது பகவத்குணாகலனபு பறறி மேறறும் "அவிசுத்த மஹாமுநி மாறறாரும் எந்நாளாம காபாநாளதே" எனறு பாடபபடுகிற நான வேறுசிலருக்குத் தகுவனோ? சொனறு சொனனதிலும கண்டு நினறுநினறு பலநாளையகும இவ்வுடல் நீங்கிபபோயச் சமமம் கழிபபான் எனனறி ஒனறிலனறி உலகபபடைத்தானகவியாவினேறகு எனறுமனறும இனி மறறெருவர் கவி எற்குமே?

கடு [illegible] எனக்கு இதரதேவதாசேஷத்வ நிவர்த்தியாக நீயே நாயகனாக அருளுமென்று எண்ணுகிறாள்

[illegible] அநுபவத்தாலே நிலை பெறாதே. [உயக்கம] சதபோ தமை [illegible] கடைபோகாதே. [இவ்வுடல்] [illegible] [கண்டு] [illegible] [என்னை] [illegible] [நின்கின்றாய்] [illegible] [சென்று சென்று] [illegible] [தீண்டுந்தோறும்] விடநேபோல, [தீவினைப்பாலனையாய்] [illegible]

[illegible]

ஏற்றுப்பொருபுகழ் வாளன் சிலம்பணைதாளகந்*
ஏற்றுப்பொருபுகழ் வளநாடர்க்கிடைகோபன்சொல்*
ஏற்றுப்பொருபடைமே லாயிரத்தோள்விலையாயிரத்து*
ஏற்றுப்பொருபடைமே லோலக்கமில்லாக்கிழக்கில்லையே. (11)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விஷயத்திலே கவிபாடச் சொல்லிற்றாகையாலே, ஏறிட்ட ஸ்வமையெல்லாம் பொறுக்கை [இல்லை சன்மமே] - 'பிறரைக் கவிபாடவேண்டா' எனது உபதேசிக்கவேண்டுகிறது, இலஸமளாததிற பிறப்பிலே அந்தஸ்மஸம்மதம் அறும் என்கிறார்.

கூரி—மாதத்தில், இதிருவாயமொழியின் இலட்சார்த்தை அடைவில்தாம் வரைகை பிறரைக்கவிபாட யோக்யமான ஜந்மம் இல்லை என்கிறார்.

[எந்தை இயாதி] தந்தையான பிக்க புகழையுடையோனை நினைந்து திருவாறு சொல்ல, அம்மேனாவையேயாக மகிழ்ந்து அவதரித்து மநுஷ்ய சேஷ்டிதங்களை ரவன் தலைக்கு' கண்டதாரோதத்திலே நின்று மநுஷ்யத்வமே பரத்வமாதை பரக்கப் பேசாநின்றதிறே- [எந்தை இயாதி] 'அவனை உபய விபூதியகத்தும்' எனும் நூல் தூக்கி நிற்குமாபோலே, 'ஸர்வேச்வரன் கவிபாட இவர் என்றால் அதுக்கடி பேர்ரபிபிரிகசிர ஆழ்வார் அருளிச்செய்த [ஏற்றும் 'பெருமை முழுவதும்] *யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே* எனும் வாக்யத்தில் சொன்னபடியே பரம் தம்' எனும் அதுக்குமேலே நம்படியான ஆசார்ய [இலையும் ஓடத்தும் ஏறதும்பி நயபுகழ்] ஆசார்யனிலுமிட இபவத்தை நந்தியான பெரும்புகழையுடைத்து. அதாவது இவ்வாத்மா விஷயமாக ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகப் பிறரைக் கவிபாடாதே கொள்ளுகிறோ வென்றும், பெரியபெரிய தமான விஷயங்களைக் கவிபாட மாருகிறோ வென்றும் சொன்ன பத்தாகையாலே சொன்ன சொல்ல ஏறுமேலேயாம் தகுமடி இருக்குமாயிற்று. [இலகி சன்மமே] பிறவாமை' கவி 'பிறரைக்கவிபாடாதே கொள்ளுங்கோள்' என்று கற்பிக்கவேண்டுமிறே. பிறவியுடையமே பிறரைக் கவிபாடவேண்டிற்று. பிறரைக் கவிபாடாத கொள்ளுங்கோ வென்று கற்பிக்கவேண்டும்படியான தணண்பு இதனத்திலே அருளிச்செயாகள்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாந்திருவாய்மொழி—சுவாமியபல : ப்ரவேசம்

ஒ—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றியே எம் பெருமானுடைய நிவாஸாதாரணங்களிலும் திவ்யாயுதங்களிலும் பலபலகளாய் ஜகதாகாரமாக வுள்ள சேஷ்டிதங்களிலும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போதுபோக்கும் பெரியாழ்வார் இந்த காடாதல் வேண்டுவது ஒன்று உண்டோ? என்று தாம பகவதநுபவத்தாலுண்டான கருணாதிசயத்தாலே அருளிச்செய்து மிகவும் பரிதபிக்கிறார்.

இ- பத்தாந்திருவாய்மொழியில், கீழ உபதேசித்த ஹிதம் கொஞ்சமிடாத ஹேயரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவே திருநாடுபோலாத பகவதவிஷயத்துக்கு அஸாதாரண கரணங்களையுடைய வேஷமாகப் பெற்றேன். அதுதன்னிலும் ஆச்சிதாரத்துமாகக் கர்மவச்யரைப்போலே ஸம்ஸாரிகள்நடுவே வந்து அவதரித்த திவ்யாவதாரங்களையும் அவதாரரஹிதமான திவ்யகுணங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அநுஸந்தித்து 'இதுவே போதுபோக்காகப்பெற்ற எனக்கு இனி வேண்டுவது உண்டோ?' எனறு மிகவும் பரிதாபிக்கிறார் ''முடியானே'' யில தமமுடைய ஆறறாமையையும் நிதஸஸரிகளுடைய அநுபவததையும் அநுஸந்தித்தவாறே இழவாயத் தோறறிற்று. 'சொணணல் விரோத''த்தில ஸம்ஸாரிகளைப்போலே பார்த்த வாறே அவ்விழவுதானே பேருகத் தோற்றிற்று

ஈடு—இதில் திருவாய்மொழியில் பிறரைக் கவிபாடுவதற்கே பகவத்விஷயத்தில் ஈடுபட்டவர் ஆழ்வார், அவர்க்கு மீளாதபடி ஈடுபட்டு இவ்விஷயத்தைக் கானும் முன்னம் திருவரங்கத்தில் நரமானுஷனுக்கு அர்ச்சாவதாரனாகப் பெற்றேனென்றார். இதர ஸம்பந்தந்தான் பண்ணா அங்ஙனாகாதவன் ஏன் மீளாதபடி பகவத்விஷயத்தைப் பற்றுவதற்கு அதிகரணனாகவும் பட்டேறப்பண்ணினாரென்றார். இதற்கு ஈடு வ்யாக்யானம் ஏழில் "மூடோஹேன யில் தூரட அடிநா அநுபவக்கக் கரவி, அதுவே பாஷாடிலே தம்மும் தம முடைய கணக்கும் எம்மேருவிடப்படுக் கூடாதே டார்; தாம் தேவதாந்தரத்திலே கூடாதே நிருபதேசம் போலே ஸம்ஸாரிகளை இதர விஷயங்களைப் பற்றிக் கூடாதபடியை அருளிச்செய்கிறது; அவ்வளவன்றிக்கே தன்னை ஒரு தேறப் பண்ணி 'புடையாளே'யில் பிற தேடுகையாதல் பேறாகை தவிர்ந்திற்று. அதுக்குமேலில் ஆசார்யத்வ ஹானிக்காக ஸ்ரீமதுரகவிகளைப் போலே ஸ்வயாசார்யனைப் பரனிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர்களோடொத்த உபகாரகனென்று நினைக்கை முதலான அபசாரங்களுக்கு அவகாசமில்லாதபடி ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வாதிகாரத்வமும் ஸர்வஸாதாரணத்வமும் ஸர்வஸுலபத்வமும் ஸர்வபோக்யத்வமும் ஸர்வரக்ஷகத்வமும் ஸர்வஸ்வாமித்வமும் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் ஸர்வசக்தித்வமும் ஸர்வாதிகதையும் ஸர்வாவதாரங்களிலும் ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் ஸர்வாவதாரகாரணத்வம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] குறையுண்டோ?

தூறாயிற்றடங்கடல்கோளாலேறித் தன்கோல்செறுதாமரைக்கண்ணன்*
ஊறாயமின்போலுலகேழாய்நின்றுண்டுமிழ்ந்தவன்மாயம்மன்னுகின்றான்*
கூறாயினவிசைத்தமிழ்செய்கூடலுள் அனந்தனைக்கொண்டித்தமாடுமின்*
நீறாடுமேனிநிமிர்த்தும்பரானும் மாலுமெம்நோய்களைந்தாரே (2)

[illegible]

[illegible]

இ.—இரண்டாம் பாட்டு முதற்பாட்டில் திவ்யதேசாநுபவத்தை அநுபவித்த திருமழிசைப்பிரான் அதனால் அடைந்த ஆனந்தாதிசயத்தை அந்த அநுபவத்தை மேன்மேலும் பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] திருமழிசைப்பிரான் அதனால் அடைந்த ஆனந்தாதிசயத்தை அந்த அநுபவத்தை மேன்மேலும் பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] ஆனந்தாதிசயத்தை அந்த அநுபவத்தை மேன்மேலும் பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] அந்த அநுபவத்தை மேன்மேலும் பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] மேன்மேலும் பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] பெறுவதற்காக ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] ஒரு தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] தூண்டுகோலாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible] கொள்ளுதல்.

இவனுக்கு ஆசாரமாகிறவன் சொன்னதல [கடாவி] கடந்தி அவனைவைவாதி ஆசாரத்தையே மேலேயிலேயே ஆசாரத்தில் சிலவற்றுக்கு பின்னமென்னை. [வாதத் சுவிபிரித 'அமமான] இப்படி சிலவற்றை பொய்யாக தள்ளுவதற்கு சோகமும் விபரீதகேஷி விஷ [ஆ] நிந்த வஷணத்தாலே குணவற்ற புகழை பரிசுவாலுதாலே எதிர்த்து வரும் சோளாசயகுலத்தில் நாதனின் தகிய திருத்தே ஆசார்யன் வாக்கியத்தை தன் பகவதபசாரத்துக்கு ஒருபரிஹாரமாக பண்ணினானென்கிறான்

+நே.—இ[illegible]

[illegible] என்னிது நல்ல[illegible] "திருமேனி தீண்டப்பெற்று - மாதும் [illegible] அவதேட்டை ஸ்பர்சனத்தாலே குறையும் [illegible] தண்மையிலே வளர்த்தி உகந்தருளினாப்போலே, [illegible] [அவ] [illegible] [ஆச்சான்] [illegible] [ஸ்ரீபராசரபட்டர்] 'ஸகல [illegible] 'ஆதமாவும் மனஸேவகமும் சரீரம்' என்று [illegible] [ஆசாரமணவாளன்] [illegible] [கடாவி] [illegible] "நமதுவசனமாகாதென்னைவசனமோ?" [illegible] [ஸ்ரீபராசரபட்டர்] [illegible] [ஸ்ரீபராசரபட்டர்] [illegible]

(3) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

பரமன்னாவி து ணணிட ? எ ஆ ப ரி இ ப ந் ‘ அ ம ல த் ரீ ப
க ம ப ‘ ’ ட ர ட ர ி ப ர ட ர ட ர ட

ஸ்ரீருஷ்ணனிடம் மோன திருவாய்மலர்ந்து சதருந்தருளுகிறான். *கிருஷ்ணக்ருஷ்ண மஹாபாஹோ ஹாகே தவாம புருஷோத்தமம்* தோள்வலி கண்டபின் ராமபிரானை என்றறிந்தது [அசக்தனோ] ஆச்ரிதரை நழுவவிடாதவனே. நந்தன் கனவில் ஆச்சர்யத்தை வாணனுக்கு காட்டிக்கொடுத்தபோது, "சடையாரோடே வடவொணாது நடவா தோள் துணிக்க கிடீர்கண்" இப்படி இவன் நிலைமையாகையாலே தூ - வாணரோடு சமமாகிறதுக்கு தக்கபடியாலே அவனுக்கு தோல்வி. அடித்தாழ்வாரோடு ஒக்கப்பிறக்கையாலே 'ஆசரிதாகுசக் குருசட' என்று விச்வஸிக்கதி தடையில்லை. [பறறிபான இணையடியும் இரு நிலனே] இவனோடு பறறினவனுக்கு அடையாது கைம்மிலிலே. 'தேவர் என்றிருக்கையாலே அடிபணிந்து தாழ்வாரோடும் சாதுரை சொல்லப்பெறாமல் கேண்மிறது. 'அடிமேலன் என்று பறறின வனக்கு அதுவும் வேண்டிறறில்லை.

இடரின்றியே ஒருநாளோருபோழ்தில் எல்லாவுலகுங்கழிய*
படர்புகழ்ப்பார்த்தனாரணனிகளும் உடனேறத்தின்தேர்கடவி*
கூடநொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன்மிளிர்வனகனே*
உடலொடுங்கொண்டுகொடுத்தவனேபபற்றி யென்றுந்துயரிலனே (3)

ஒ.—அஞ்சாம் பாட்டில், வைதிகபுத்ராநயநத்தை அநுஸந்தித்து இவன்பபறறின வனக்கு ஒரு துக்கமிலலை என்கிறார்.

[இடரின்றியே என்று தொடங்கி, ஒருநாளிலே ஒரு முஹூர்த்தத்திலே நலைபெற்ற மிகறகே அண்டத்துக்கு புறம்பான அநாரணலோகங்களும் கூடிப்புகுந்து நன்மையே நாதனுகளும் நோறறுகளும் தூதனுகளும் ஸாரதியாகவும் மறறும் கலைப்பயிறறுமானவனும் உள்ளபடி அர்ஜுநனும் வைதிகனும் உடலோடு ஏறற கார்யபரம்பரைகளைத்தந்து தன் ஆச்ரயம் அறியாதிருக்கச் செயதே கார்யங்களுக்கெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரணமான பரத்வநிலைபெற்றபடியாலே [கூடொளியாய் நின்ற] திருநேரே நடத்தி. [கூடொளியாய் என்று சேர்த்தபடி] அபரிச்சேதமான நேரொளியாலே நின்ற அவனதாரணமான நிருமாயிரும் புகழனை கைவிடாதவரான உபயவிபூதிநாதனோடே கொண்டுபோய் கொடுத்தவனைப் பற்றுகையாலே நிர்த்துக்கமனே.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், வைதிகபுத்ராநயநத்தை அநுஸந்தித்து இவன்பபறறின வனக்கு ஒரு துக்கமிலலை என்கிறார்

[இடரின்றியே] - வருத்தமின்றியே [ஒருநாள்] எகாஹதசக்தியான க்ரதுவிலே. [ஒருபோழதில்] - பராதலிலகம் தலைகலடி மாத்பாதிநலவநத்துகசூழலனே [எல்லாவுலகும் கழிய] - ஆவரண பரதகதத்துகளும் அவவருருபடுதத [படர்புகழ்] - "யஸ்ய மநத்ரீச கோப்தாச லோகாநக்ஷரவ ஹாதந்ர." என்கிறபடியே ஸ்வவிதபந்துவுமாகப் பறறின புகழையுடைய அர்ஜுநனும [வைதிகனும்] கருஷ்ணன் திருவடிகளிலே நிரவதிகமான ஸ்நேஹமுதலையுடைய ப்ராஹ்மணனும் [உடன்ஏற] தனனோடே கூடஏற. 'தின்தேர் கடவி] ஸாரதயகார்ய குலியமே மூலகாரணமான பரக்ருதியாஸதமாகத் தேருகதத் தினனலைக கொடுத்து நடத்தி [கூடொளியாய் நின்ற] நிரவதிகதேஜோரூபமாய எகரூபமாய நின்ற-தன்னுடைச் சோதியில் - தனக்கு அனுரூபமான தேசம் "காகபக்ஷதரோ தரவீ சிகீ கருகமஸ்யா, சோபயந் தவ்ரு காரண்யம் தீபதேந ஸலோக தேஜஸா" எனகிறபடியே தனனுடைய காந்தி வெளளமிடாற் 'சதலிருக்கை 'அதயாகுகாலதீப்தம தத ஸ்த்தாநம விஷ்ணோர மறறாதமந ". வைதிகன் இதயாதி] - ஸ்வரூபதம அற்றால் போகுகடவதனறிருகக. இசசரீரததோடேயாயிறறு இவனுக்கு மகனாடு ஏறறு காலக்ருதபரிணாமமிலலாத தேசமானகையாலே அவவுடமபோடே அபரிவதனோடே கொண்டு போந்து மகடுத்தவனைப பறறுகையாலே ஒருது கழுமிலலை என்கிறார் புதரார்த்தியான அளவளறியே கூடாதே அறிந்துபறறின வனக்கு ஒருது கழுமிலலை என்கிறார்.

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

துயரில்கூ லோவிநம்மை ச்சோதி நிம்றுயைவார்நிறுவே*
துயரிப்பரியுமெரிப்றுவியில் நேதாறிக்கும் காயைவந்து*
துயாயகன்றெய்றுநன்றெய்வந்தில் உலகில்புகழ்ப்பட நாம்பாடி*
நாயாமிரிக்கண்ணனையாயப்புகழ் நாறு யாம் நிரந்தும்பியமே. (8)

ஒரு பாடலில் பிரிந்து, கருத்தொருமித்த நிலையில் அந்தப் பாடலையே மீண்டும் மீண்டும் பாடி மகிழ்ந்து மிகவும் சொல்லியிருப்பார்.

[illegible] ஆண்டாள் தன்னுடைய அபரிமிதமான தெய்வீகக் காதலை இந்தப் பாடலில் தீபமாகவும் ஸ்ரீமன்நாராயணனை நெருப்பாகவும் கருதுவதாகவும் அந்தத் தீபத்தை நெருப்பு நோக்கி ஏற்றுவதாகவும் எனக்கு ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டது.

[illegible] ஆண்டாள் தன்னுடைய அபரிமிதமான தெய்வீகக் காதலை இந்தப் பாடலில் தீபமாகவும் ஸ்ரீமன்நாராயணனை நெருப்பாகவும் கருதுவதாகவும் அந்தத் தீபத்தை நெருப்பு நோக்கி ஏற்றுவதாகவும் எனக்கு ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டது.

[illegible] ஆண்டாள் தன்னுடைய அபரிமிதமான தெய்வீகக் காதலை இந்தப் பாடலில் தீபமாகவும் ஸ்ரீமன்நாராயணனை நெருப்பாகவும் கருதுவதாகவும் அந்தத் தீபத்தை நெருப்பு நோக்கி ஏற்றுவதாகவும் எனக்கு ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டது.

[illegible] ஆண்டாள் தன்னுடைய அபரிமிதமான தெய்வீகக் காதலை இந்தப் பாடலில் தீபமாகவும் ஸ்ரீமன்நாராயணனை நெருப்பாகவும் கருதுவதாகவும் அந்தத் தீபத்தை நெருப்பு நோக்கி ஏற்றுவதாகவும் எனக்கு ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டது.

[குறிப்பு] [illegible] *தேவகீர்வளைதுயர மிவர்ப்பதும்* எனக் கூறியதனால் [illegible] [தலை] மகனை [illegible] [துயிலுதல்] [illegible] அருகே சேரவர நிற்கிறாள், [illegible] *கருங்கா ளாரவ தாணம் பருந்திவர் பருந்தேகை மோறுயிர்த்வா ஐகந்ஸ்வம் கதஸ லவம் ஸதூரமுதகமம்* [illegible] [தன் தோழி] [illegible] [அவளை] [illegible] [அவள்] [illegible] [அவன்] [illegible] [அவன்] [illegible] [அவன

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அன்பிலாத பாவிகளை அழித்தாய் போற்றி *
அறிவிலாத மானிடரை அகற்றினாய் போற்றி *
பின்பெலாம் நரகத்தில் நாளைக்கிடக்காமல் இன்றே யருள்புரிந்தாய் போற்றி *
என்பெலாம் உருகி உன்னை ஏத்துவார்க்கு எளியை யாகுவாய் போற்றி (5)

ஈ— [illegible] அனுபவிக்கிறார்

[illegible] கிருஷ்ணனுடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்து.

இ— [illegible] துக்கமில்லை யென்கிறார் என்றுமாம்.

[illegible] துக்கமில்லை யென்கிறார்.

[illegible]

(1)

உருவுகொண்டு விளங்குதல் செய்து] இச்சாகருஹீதமான விக்ரஹங்களை பரிக்ரஹித்து, சிறிய வடிவைக் கொண்டு பெரிய லோகங்களைத் திருவயிற்றில்வைத்தது ஒரு பவளக் ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்து. இப்படி சோபசோத்தியான சேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி [ருக்மபரான இதயாதி] - ஸ்வதேவடிமிலே உபகாரகத்தை பரமிதருளை ஸ்தான, அவனுக்கு ஜகதாரண பரஹாமா தொடக்கமான ஸகல சேதன சேதநங்களிலும் தன் திருவயிற்றிலே ஏககாலத்திலே பரளய தேஷ்டிதம் காண்மென்னுறுபடி வைத்து ரக்ஷிக்கவல்லவனே. வாமித்தல் பரளயமானபோது அவைகளுக்கு ரக்ஷயமான தலைலேவதனை ரக்ஷிக்கையாலே அவைகளுக்கு ரக்ஷகன் எனக்கை [பெற்று ஒளறும் தனாலினே] ஸர்வ சக்தியாய பரஹாஸ்திகளுக்கு ரக்ஷகனல்லனோ அசேய பரயோஜனமுய ஆசரிதத்த எனக்கு ஒரு துக்கமுண்டோ? என்கிறார்.

*நி.—ஒலி தாமபர நி. அவுக்கத ரளமர்த்தனான வ. ளனசரினை அ. ரவிகர்ப் பெறாளனத்ர் ஒர் பளாரமிலே வயிடரா. முதல் ரளய ஸ்ருத்ர ஸ்ருஷ்டி அவதரித்த திருவேள்ளமை.

[நக்கமில் திதயாதி] ரிபரதாகீரனான ஸ்ரீரகத்தைகம். ஸ்ரீதரிக தேஜோரூபமான விச்ரவ தலைய முடையனை, அவயவிகத அவயகாரமாகப் பிரகாரப்படியான திருத்துறை மாலையையுடையருளை ஸ்ரீவேங்கடேசன் அவதரிலிப்பது - மாலை முதல் இத்யாதி] அபரிசேத்யமாய்ப் பலவகைப்பட ஆசரிய சதஸ்ரிலே [வேணுநாதம் கொண்டு வித்தகம் செய்து] இச்சாக்ருஹீதமான மத்ஸ்யாதிகளைப் பரிகரமாத்து வகுத்தருளின பரமபுருஷன் அதாவது - சிறிய உலகளந்தருளின பெரிய லோகங்களான பரம்பரிலே வைத்து ஜலப் பரளயத்தில் ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகை முதலான ஸ்ரீகரமாக பரிகரமாத்து வகுத்தருளின ஸ்ரீமந்நாராயணன் [ஸ்ரீகரபரான இச்சாக்ருஹீத விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்து, சிறிய உருவைக் கொண்டு பெரிய லோகங்களைத் திருவயிற்றில்வைத்தது ஒரு பவளக் ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்து. இப்படி சோபசோத்தியான சேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி [ருக்மபரான இதயாதி] - ஸ்வதேவடிமிலே உபகாரகத்தை பரமிதருளை ஸ்தான, அவனுக்கு ஜகதாரண பரஹாமா தொடக்கமான ஸகல சேதன சேதநங்களிலும் தன் திருவயிற்றிலே ஏககாலத்திலே பரளய தேஷ்டிதம் காண்மென்னுறுபடி வைத்து ரக்ஷிக்கவல்லவனே. வாமித்தல் பரளயமானபோது அவைகளுக்கு ரக்ஷயமான தலைலேவதனை ரக்ஷிக்கையாலே அவைகளுக்கு ரக்ஷகன் எனக்கை [பெற்று ஒளறும் தனாலினே] ஸர்வ சக்தியாய பரஹாஸ்திகளுக்கு ரக்ஷகனல்லனோ அசேய பரயோஜனமுய ஆசரிதத்த எனக்கு ஒரு துக்கமுண்டோ? என்கிறார்.

**தனாவின்றியேயென்றுமெய நாபாதந் தனிபுதல்வனாமென்றுய்*
அனாமையமாய்புலன்கள்நிறமாயமகயால் அருவாகிநின்றும்*
வனாரெவியசோதரித்தெம்மையாள்முதல்வன்மறைதிருவடியை*
கினாரொளிபரவினெங்கண்ணனெந்தாள்பற்றி பரனொளறுங்கேடிலனே. (10)**

ஒ.—பக்தாக பாரதி வாள்தலைவருக்களிலும் அதிதயா வபாபகரை அவர்களுடைய திருநாவங்களுக்கு கோபமன்றியே ஜகதாரணனை கருணைகளை வளைகளென்ற வளக்கு நாராயணன் ஒருகோலமே என்கிறார்.

[நனாவின் என்று தொடங்கி] - ஸகலமான ஸ்ரீமாவிடந்திலும் விபாரிபரும் சேதன ஜகதாரணத்தை ஸ்ரீயாலாந்தர் நிரபேக்ஷமான காரணமாயிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை [வளரொளி பிசின் என்று தொடங்கி] - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் அனாதியான ஸ்ரீ ரூப அவஸ்தாந நியாமகத்வ

கிடந்துள்ள ஒளஷதவல்யத்தையுடைய நிலமகளுக்குப் பூதபௌதிகமான ஜகந்நாத சரீரமாக ஆயனும் நீரவதிக நேஹோவிஷ்ட நிலயுபத்தோடே வந்து வலஞ்செய்கருளே அவதரிக்கின எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், ஜகத்சரீரியாய் ஸர்வத்வதாமும் நோக்கி ஆபிமுக்யம் பண்ணினாரை அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்து அவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனைப் பற்றின எனக்கு ஒரு கேடில்லை என்கிறார்.

[தளர்வின்றியே இத்யாதி] - ஒரு பதார்த்தத்திலும் குறையாதபடி என்று மொக்க ஏகரூபமாக எல்லாக்காலத்திலும் வ்யாபித்து இவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்குமிடத்தில் நிர்விதகாரனாமும் தானேயாய் விலக்ஷணனாய் ஸ்வரூபனும். [அளவுடலமம்புலன்கள்] - அளவுபட்ட இந்த்ரியங்கள், பரிச்சிந்ந விஷய க்ராஹகங்களிறே. அவற்றுக்கு அறிய வொண்ணாதபடி அவிஷயமாய் நிற்கும். [வலஞொளி யிசை] - வ்யாப்யகதோஷம் தட்டாதே "அசப்தமஸ்பர்சமரூபமரஸமவ்யயம்" என்று ஸ்ருதிகளிலே சொன்ன ஒளஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையவனே. [மூர்த்தியை] - இப்படி ஜகத்தைத் தனக்கு சரீரமாகவுடையனாய் நிருக்கச் செய்தே அஸாதாரண விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கும். [பூதங்களோந்தை திருவடியை] - வ்யாபிக்குமிடத்தில் கார்யத்தோடு காரணத்தோடு வாசியற வ்யாபித்திருக்கும். 'பூதங்கள்' என்று காரணத்துக்கு உபலக்ஷணம்; 'திருவடி' என்று கார்யத்துக்கு உபலக்ஷணம். [கினரொளிமாயனைக் கண்ணனை] - நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தை நிதர்ஸநீயமாக்கிக்கொண்டு வலஞ்செய்கருளே அவதரிக்கை யாலே. [தாள்பற்றி யான் என்றும் கேடிலனே] - இவன் விழுக்கை அன்றும் வ்யாப்தியாலே ஸத்தையை நோக்கி இவன் ஆபிமுக்யம் பண்ணின அன்று கண்ணுக்குத் தோற்ற நின்று ரக்ஷிக்குமவன் திருவடிகளை முறையிலே பற்றின எனக்கு ஒரு நாளும் ஓர் அகர்த்தவ்யமில்லை.

ஈ.—பத்தாம்பாட்டு. ஜகத்சரீரியாய் ஸத்தையையும் நோக்குமவனும், ஆபிமுக்யம் பண்ணினாரை அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்து அவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனைப் பற்றின எனக்கு ஒரு கேடில்லை என்கிறார்.

[தளர்வின்றியே இத்யாதி] என்றுமொன்றாய் எங்குமொக்க வ்யாபிப்பா னொருவன் ஒரு தளர்த்தியின்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிக்குமிடத்தில் அதவிதிதகாரணமாயுள்ள ஸங்கல்பாதிஜ்ஞா நத்தையுடையனுய். அன்றியே, தளர்வு இத்யாதிக்கு—ஒரு பதார்த்தத்திலும் குறையுபடாதபடி எங்குமொக்க ஏகரூபமாக எல்லாக் காலத்திலும் வ்யாபித்து, இவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்குமிடத்தில் நிர்விதகாரணமும் தானேயாய், விலக்ஷணஜ்ஞாநஸ்வரூபனும். [அளவுடை இத்யாதி] உமக் காலே கடலை முகக்கவொண்ணாதாப்போலே பரிச்சிந்நவஸ்துக்ராஹகமான இந்த்ரியங்களாலே அபரிச்சேத்ய வஸ்துவை க்ரஹிக்கவொண்ணாதிறே. [அருவாவினிற்கும்] அவற்றால் அறிய வொண்ணாதபடி அவிஷயமாயிருக்கும். [வளரொளியிசை] இப்படி சேதநாசேதநாங்களோடே கூடி அவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய்ப்புக்கு நின்றால் தத்தத்தோஷங்கள் அவனுக்கு ஸ்பர்சி யாதோ? என்னில்: — "அசப்தமஸ்பர்சமரூபமரஸமவ்யயம்" என்கிறபடியே, தத்தத்தோஷைரஸம்ஸ்ருஷ்டனுய், யோக்ருத்யத்தால் வந்த புகரையுடையனுயிருக்கும். [மூர்த்தியை] இப்படி ஜகத்சரீரியாயிருக்கச்செய்தே அப்ராக்ருததிவ்யவிக்ரஹ யுக்தனுய்க்கொண்டு நித்யவிபூதி யிலிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. [பூதங்களோந்தை திருவடியை] அஸாதாரண விக்ரஹத் தோபாதி ஜகத்சரீரியாய் நிற்கிற அதுவும் இவர்க்கு அநுபாவ்யமாம்படியிறே; அத்தோடொக்க. [பூதங்களோந்தை திருவடியை என்றது] காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையும், கார்ய மாகத்தில் தங்கியான சந்த்ரஸூர்யாதிகளையுமுடையனுய் லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. [கினரொளி மாயனைக் கண்ணனை] இவ்விபூதிக்குள்ளே அப்ராக்ருத நிர்மாணஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீய மாக்கிக்கொண்டு வந்து ஒருவனுக்காய் வந்து அவதரித்த நமக்கு. [கண்ணினைத் தாள்பற்றி] ஸாமேகம் சரணம்வ்ரஜ* என்றவனி திருவடிகளைப் பற்றி. [யான் என்றும் கேடிலனே] இவன் விழுக்கை அன்றும் வ்யாப்தியாலே ஸத்தையை நோக்கி, இவன் ஆபிமுக்யம்பண்ணின அன்று கண்ணுக்குத் தோற்ற நின்று ரக்ஷிக்குமவன் திருவடி

கதி மு.ஸ்.ரவிலே பற்றின எனக்கு ஒருவனும் அகப்பாமில்லை. மூர்த்தியை தரிமுதல் ஞான மொன்றும் பூதங்களைந்தை நிருசுடரை என்று மெங்கும் பரந்து—தனாவின்றியே—அனவுடையம்புலன்களறியாவகையால் அருவாகி நிற்கும் வளரொளியிசனை இளரொளி மாயனைக் கண்ணனைத்தான் பற்றி யானென்றுங் கேடிலன் இவ்வண்ணம்.

கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
பாடலோராயிரத்துளிவையுமொருபத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்கு* அவன்
நாடும்நகரும்நன்குடன்காண நலனிடையூர்தியண்ணி*
வீடும்பெறுத்தி,நன்முழுவுலகுக்குந்தரும் ஒருநாயகமே. (11)

ஏ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்பியசிக்குமவர்களை இந்த லோகத்திலே எல்லாரும் அறியும்படி வைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்திப் பின்பை நிருநாட்டில் கொண்டுபோவதும் செய்து தன்னுடைய ஐச்வர்யமெல்லாம் இவர்கள் இட்ட வழக்காகும் என்கிறார்.

[கேடில் என்று தொடங்கி] - நித்யமித்த கல்யாண குணங்களை யுடையனான கேசிவநாநாவை ஆழ்வார் அருளிச்செய்த ஆயிரநிருவாய்மொழியிலும் இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்கவல்லார்க்கு. [நாடு-நகரமும்] - விசேஷஜ்ஞரும் அவிசேஷஜ்ஞரும்.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தாரை லோகப் ப்ரஸித்தராம்படி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்திப் பரமபதத்திலே சென்றால் தன் ஐச்வர்யம் இவர்களிட்ட வழக்காகும் என்கிறார்.

[கேடில் இத்யாதி] - கேடின்றிக்கே விழுப்பத்தை யுடைத்தான. [புகழ்] - நித்யஸித்த கல்யாண குணங்களையுடைய கேசிவநாநாவை யாயிற்று இவர் கவிபாடிற்று. [குருகூர் இத்யாதி] - "ரகுவரசரிதம் மூநிப்ரணீதம்" என்கிறபடியே அவதாரத்துக்கு அவ்வருகுபோகமாட்டாத ஆழ்வாராயிற்றுக் கவிபாடினர். [பாடல்ஓராயிரம்] - புஷ்பம் பரிமளத்தோடே அலருமாபோலே இசையோடே யாயிற்றுப் பிறந்தது. [பயிற்ற வல்லார்கட்கு] - பயிலவல்லார்கட்கு என்னுதல், ப்ரவர்த்திப்பிக்க வல்லார்களுக்கு என்னுதல்: அவன் தரும் என்று அன்வயம். [நாடு] - அவிசேஷஜ்ஞரும் த்ரவ்ய விசேஷங்களாதிருக்கும் விசேஷஜ்ஞரும். [நன்குடன் காண] - நன்மையோடே காண; இவனும் ஒருவனேயென்று கொண்டாட. [நலனிடை யூர்தியண்ணி] - நன்மையாவது - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ: ஸ்ரீவைஷ்ணவனும்படி பண்ணி. [வீடும்பெறுத்தி] - இங்கேயிருந்த நான் வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நடக்கும்படிபண்ணி, பின்பு நிரதிசய புருஷார்த்தத்த மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். [நன் முழுவுலகுக்கும் தரும்] - தன்னுடையதான த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் இவள்தாள் அத்விதீயநாயகனும்படி பண்ணிக்கொடுக்கும். அவன் தன்னதான ஐச்வர்யத்தை இவன் என்னது என்னும்படி பண்ணும்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தாரை லோகப் ப்ரஸித்தராம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரமபதத்திலே சென்றால் தன் ஐச்வர்யம் இவர்களிட்ட வழக்காகும் என்கிறார்.

[கேடில் இத்யாதி] கேடின்றிக்கே விழுப்பத்தையுடைத்தான, புகழ் - நித்யஸித்த கல்யாணகுணங்களையுடைய கேசிவநாநாவையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. [குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன] "ரகுவரசரிதம் மூநிப்ரணீதம்" என்கிறபடியே அவதாரத்துக்கு அவ்வருகு போகமாட்டாத ஆழ்வாராயிற்றுக் கவிபாடினர். [பாடல் ஓராயிரம்] "பாட்யே கேயே மதுரம்" என்னுமாபோலே, இசையோடேயாயிற்றுப்பிறந்தது. [இவையும் ஒரு பத்தும்] முத்துமுக மறிந்துகொத்துச் சேர்வைபார்க்குமாபோலே, 'இவையும் ஒரு பத்து' என்கிறார். [பயிற்ற வல்லார்கட்கு] சொல்ல வல்லார்க்கு. பயிற்ற என்கிற இத்தை பயில என்றருத்தி, அப்யஸிக்க

வல்லார்கட்கு என்னுதல். அவன் தருமென்று அர்த்தம். [நாடு] அவதேசஜநஜர். [நகரம்] த்ரவ்யவிசேஷ மறிந்திருக்கும் விசேஷஜநர். [கண்குடன்காண] கண்ணையோடே சேர்ந்து. "இவனுமொருவனே" என்று கொண்டாட. [நலமிகழ்ந்து பண்ணி] கண்மைக்குகடுவே கடன்கும்படி பண்ணி. கண்மையாவது ஸ்ரீகவ்ஷணவஸ்ரீ. [விடுப்பெறுத்தி] பரமபுருஷார்த்த மோக்ஷத்தையும் கொடுத்து. [கள்ளூலகுக்குந் தரும் ஒருநாயகம்] தன்னதான திரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் இவள்தான் அந்தர்நீயகாயகனும்படி பண்ணிக் கொடுக்கும். அவன்தன்னதான ஐச்வர்யத்தை இவன் 'என்னது' என்னும்படி பண்ணும். அதாவது - இவனுக்கு ஐச்வர்யங் கொடாநிற்கச்செய்தே இது தனக்குப் புறம்பாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே தன் ஐச்வர்யத்திலே அந்தர்பூதமாம்படி பண்ணிக் கொடுக்கும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானுர் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பகவத்விஷயம் மூன்றும் பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

முடியார் திருமகிலில மூன்றுடன்மாறன்*
அடியாரந்தன்னி லடிகர்—வடிவழகைப்
பற்றி* முடியுமடியும் படிகலனும்*.
முற்றுமனுபவித்தான் முன். 21

முன்னமுகமெரிதில் மூழ்குங்குருகையர்கோன்*
இன்னவளவென்ன வெனக்கரிதாய்த்-தென்ன*
கரணக்குறையின் கலக்கந்தை* கண்ணன்
ஒருமைப்படுத்தா னொழித்து. 22

ஒழிவிலடக்காலம் உடனுமன்னி
வாழ்வினைவாட்செய்ய மாலுக்கு* எழுகை
வென்றடத்துப்பாரித்த மிக்கலஞ்சேர்மாறன்*
பூங்கழலொன்றே புகல். 23

புகலொன்றுமில னெப்பொருள்களுந்தானாய்*
நிகழ்வில் முகேர்காட்டிநிற்க*—மயர்மானன்
னன்குமடிமைசெய இச்சித்தவாசிகமாய்*
அங்கடிமைசெய்தான் மொய்ம்பால். 24

மொய்ம்பாரும்மாலுக்கு முன்னடிமைசெய்துவப்பால்*
அன்பாளர்செய்பவரை யாதரித்தும்*—அன்பிலா
மூடரைநிந்தித்தும் மொழிந்தருளும்மாறன்பால்*
தேடியபத்தி நெஞ்சேசெய். 25

செய்யபரத்துவமாய்ச் சோர்விலுபகமாய்*
துய்யவிபவமாய்த் தோன்றிவற்றுள்*—ஐயதுமவர்க்கு
இன்னிலத்தில் அர்ச்சாவதாரமெளிதென்றுள்*
பன்னுதமிழ்மாறன் பயின்று. 26

பயிலுத்திருமால் பதத்தன்னில்* நெஞ்சம்
தயலுண்டுகிற்கும் தகியர்க்கு*—இயலுடனே
ஆனாருக்காளாகும் மாறனடிபதலில்*
ஆளாகார்சன்மம் முடியா. 27

முடியாதவாசைமிக முற்றுகரணங்கள்*
அடியார்தம்மைவிட்டவன்பால்—படியா*
லன்றெனின்செயல்விருப்பவள்ளதெல்லாம்தான்விரும்ப*
தன்னியதே மாறன்தன்சொல். 28

சொன்னவில்வாழ்புலவீர் சோறுகூறைக்காக*
மன்னுதமானிடரை வாழ்த்துதலா—லென்னுகும்*
என்னுடனேமாதவனீன ஏத்துமெனுங்குருகூர்*
மன்னருளால் மாறுஞ்சன்மம். 29

சன்மம்பலசெய்து தானிவ்வுலகளிக்கும்*
நன்மையுடைமால்குணத்தை நாடோறும்*—இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம்பெற்றிறன் எனுமாறனிவுலகீர்*
சாத்தமும்பவேத்து மொருநாள். 30

———